

Een nieu Guese liede boecxken

bron

Een nieu Guese liede boecxken. z.n., z.p. 1576

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_nie096nieu01_01/colofon.php

© 2013 dbnl

Psalmen van Penitentie Ducis Albani.

Volcht den eersten Psalm.

Na de wijze van den ij. Psalm. Waerom raest dat, etc.

Waerom rasen die Geusen met hoochmoet?
 Waerom comen sy inden Briel te samen?
 Wat ist datmen te Vlissingen nu doet,
 En tEnchuyzen, om my te gaen beschamen
 Met Coningen sy hen connen verbinden
 En Vorsten, die oock daer toe zijn bedacht
 My te bestrijden, en gants te verslinden,
 En mijnen Godt die Paus met gantscher macht.

Sy spreken Laet ons werpen vanden hals
 Den Tienden Penninc met al haer beswaren
 Ducdalbens Commissy, want sy is vals,
 En willen my voor Vyant gaen verklaren:
 My met al mijn Spangiaerden hooch gepresen,
 Willen sy gantschelijck te lande wtslaen,
 Den Paus willen sy niet ghehoorsaem wesen,
 Noch dienen Melis in de halve Maen.

Maer ick sal noch dapper comen te velt,
 Om haer te dwingen dat sy mijn beelt eeren
 Dat Thantwerpen opt Casteel is ghestelt
 Daer aen sy mijn Commissy sullen leeren

Maer sy comen tsamen met grooten hoopen
 Daer voor ic my niet eenmael had ontset
 Den Tienden Penninc sal ick dier becoopen,
 En dat ick den Adel heb gants verplet.

En ben ick niet Stadthouder toebereyt
 Van mijn Coninck, en d Inquisicy mede:
 En heeft die Paus my niet claer toegeseyt
 Dat ick het Lant besitten sal in vrede?
 Maer sal ick dus mijn loon van haer verwachten,
 Dat ick haer aller Beudel ben gheweest,
 Datmen my sonder hulpe laet versmachten,
 Js dit het loon van dat gecroonde Beest?

Princelijcke Catholijcken vaeyliant,
 Raept, schraept v gheldt, en wilt my bystant senden!
 Want verliesen wy nu dat Nederlant,
 Jn Spaengien salt ooc niet al te lang dueren
 Italien heeft die Paus angehest,
 Die Duytschen willen zijn Byecorf noch schueren,
 Wy moghen singhen, *Ite, Missa est.*

Liefde vermacht al fecit 1572

Den [ij.] Psalm van Ducdalbe,

op de wijze vanden li. Psalm, ontfermt v ouer my etc.

Vermaledijdt is die huer ende tijt,
 Dat ick int Nederlant oyt ben ghecomen,

Dat my die Inquisicy sonder schromen
 Oyt heeft vercoren, dat my nu wel spijt:
 O ick onsalige meynde subijt
 Tlant geheel tot mijnen profijt te winnen
 Maer ic ben alder menschen herten quijt,
 Crijch ick geen troost, so verlies ick mijn sinnen.

Al heb ick veel onnoosels bloets vertreen
 Gebrant, gedoot, geworcht ende gehangen,
 Veel Edelen, Ja Grauen int verstranghen,
 Gebracht, end ts'lants Privilegy met een
 Te niet gedaen, end veel maechdekens reen
 Tot schand gebracht, ende oock die Ord[e] der Staten
 Gantslic veracht, dit deed my vreese geen,
 Had ic den Thienden Penninc na gelaten

Dees Flamingos, dees Luthrianen onvroet
 Cond ick onder mijn Tyrannije plagen,
 Al had ick al die vromen doot geslaghen,
 Niemand en rebelleerden mijn gemoet
 Tot haerder schande, end al haer gebroet
 Moesten sy onder d Inquisicy beuen,
 Een Engel was ick voor haer oogen soet,
 Nu een duyuel, niemant en gunt my tleuen.

Vervloecht moet zijn die dach ende die nacht,
 Datmen in Engelant mijn gelt heeft ghehouwen:

Dit heeft dat quaet altemale gebrouwen,
 Dat ick haer Mammon moest roeren onsacht:
 Tbederuen haers Lants hadden sy geen acht
 So lang ic haer by den Vleespot liet blijue
 Maer nu ic haer Mammon aenroer met cracht,
 Willen sy my wt de Landen verdrijuen.

Prinslicke Paus met al v Santen vry,
 Bidt, leest, en smeeckt, en wilt Processy voeren,
 Bidt Sinte Ludtsaert Maerschalcck van v Hoeren
 Juth, Claes, en Pieter, end Sante Soffy,
 Nostra Senora de Valladoly,
 End oock Sint Joriaen, daert al moet voor vreesen,
 Hondert duysent Sielmissen doet voor my
 Ende laet Granuella dat Requiem lesen.

Liefde vermacht al fecit.

Den iij. Psalm Ducis Albani,

op den wijze vanden iij. Psalm. hoe veel is des Volcx Heer.

Hoe veel volcx O Paus Heer,
 Dat my benijdt so seer,
 Dees Lutranen my quellen:
 Sy morren tegens mijn,
 End sterck te Velde zijn,
 Als Kettters sy haer stellen:
 Jck hoor daer sijn voorwaer

Veel die daer spreken claer,
 Vergaen zijn al zijn crachten:
 Melis en helpt hem niet,
 Paus laet hem int verdriet,
 Tplaccaet sy niet en achten.

O Inquidity ient,
 Die my hier hebt ghesent,
 End my die eer woudt gheuen,
 Dat ick der ketters bloet,
 Soud' bringhen onder voet,
 Waer is v hulp ghebleuen:
 Ghy laet my inden noot,
 Al soud ick blijuen doot:
 Want tzijn al Apostaten,
 Vranckrijck is afgewent,
 Englant tis v bekend,
 Hebben my gants verlaten.

Coemt Paus heylighe Man,
 End slaet met uwen Ban
 Dapper al mijn vyanden:
 Sent my v Hoeren ghelt,
 Oft ick sal moeten tVeldt
 Ruymen met grooter schanden:
 Jck volchde uwen Raet,
 Den Thienden Penninck quaet
 Brengt my tot een ruijne
 Want ick vind dat ghewis
 Den Thienden Penninck is
 Der Geusen medecijne.

Princelijcke Astaroth,
 Sathan coemt wt het Coth,
 Met al v Helsche Benden!
 Beelzebub coemt voort,
 Lucifer doet die Moort,
 End wilt my hulpe senden
 Doet ghy my gheen bystant,
 So raken wy vant Lant,
 Sy willen reuolteeren,
 Soecken een ander Heer,
 End volghen Christi leer,
 Dus sietmen tRadt verkeeren.

Liefde vermacht al fecit. Anno 1572.

Den iiij. Psalm. Ducis Albany,

op de wijze vanden ix. Psalm. Heer ick wil v wt shertsen gront

Ke Maruillie, Ke Diablos,
 Moet ick nu te voet end te Ros
 Wijcken van Alckmaer cleyn van waerden,
 So wert ick niet geacht op Aerden.

Renego Dios, is dat waer,
 Dat myn Wissel int openbaer,
 Wt Spaengien te rugh is gesonden,
 Dit geeft my thert veel sware wonden.

Sal ick nu door gebreck van ghelt,
 Ruymen moeten al wt dat Veldt?
 Sal ick moeten Banckerotteeren,
 Na Spaengien schampen met oneeren.

Ben ick dan niet op een Vleesbanck,

Sonder gelt is mijn macht heel cranck
 Jden strick ben ick dan ghehanghen,
 Daer mede ick ander meynd te vanghen.

Heylige Vader, bon Compagnoen,
 Wat sal ick dese Geusen doen?
 Want het gaet my tegen mijn gissen,
 Jck vrees, ick salt Lant moeten missen.

Bijtschapien, Prelaten coemt voort,
 Papen, Knuncken, sent gelt aenboort,
 Laet v Hoeren wat abstineeren
 En wilt het ghelt tot mywaerts keeren.

Verges del Regio mijn Bloetraet
 Vitelle zijt mijn toeueraet,
 Js nu v Raet gantslick verlooren,
 So sullen wy hier moeten smooren.

Ghy Spaenschen Adel met v pracht,
 Jck heb v tot veel Staets gebracht
 Wt den dreck heb ick v verheuen,
 Weet ghy my nu geen troost te geuen?

Ghy Oostersche Canonicken vry,
 Adiphoristen staet by:
 Hertoch Eerick met v gesellen,
 Hertoch Oleff wilt Vendel vellen.

Maghercool ghy die placht int velt
 Den Duyuel te dienen om ghelt
 Schouwenburch brocht Sneecken by hoopen,
 Nu tghelt op is, nu gaense loopen.

Een troost is voor my noch int lest,

Die Spaensche Sancten helpen best,
 Die wil ick dienen tallen daghen,
 Sy helpen my van alle plaghen.

Senora de Valledolijt,
 Maeckt my doch dese Geusen quijt
 Senora de Milagres coene,
 Want sy maken my veel te doene.

Senora de Moceraet milt,
 Een hellem met een gulden Schilt
 Meucht ghy te danck van my verweruen,
 Laet my in Spaengien rustich steruen.

Prinslicke Ridder Sanct Jago ,
 Senora de sanct Telemo,
 U beueel ick lijf end siel tsamen,
 Alle Catholijcken spreect Amen.

Liefde vermacht al fecit. Anno 1573. den ij. Decembris.

De Thien Gheboden des Aertschen Gods,

Heft op v hoofd, steect op v ooren,
 Ghy volck willich ende bereyt
 Om de stem des Paus te hooren,
 Jn als te doen dat hy v seyt.

Jck ben (spreect hy) v Aertschen vader,
 Gods Stadthouder met volre macht
 Weest my ghedienstich allegader,
 Gheen ander neuen my en acht.

Maken doet v Beelden met hoopen,
 Van Goudt, Siluer ende van Steen:
 Bewijst haer eer, wilt Beuaert loopen,

Wilt niet aenbidden Godt alleen.

Wilt mijnen naem in weerden houwen,
Oft anders naect v Vyer en Sweert,
Al vloect ghy Godts Naem sonder flouwen,
Tis een cleyn saeck, geen straffens weert.

Ses dagen is te veel om wercken,
Aldus heb ick vier daghen gemaect,
Om my te doen eer in mijn Kercken:
Want al mijn volck daar meest na haect.

Vader en Moeder wilt versaken,
Om in mijn Religy te gaen:
Tot groot gemack suldy gheraken,
Met Wijf noch kinder zijn belaeen.

So ghy dootslach en Hoererijen,
Valscheyt en Dieuerije bedrijft:
Sucht niet, van als can ick v vrijen,
Mits datter van v veren blijft.

Hebt ghy veruordert te begeeren
Ws naesten Huys, Wijf, ofte Goet,
Brengt ghelt, ick sal v absoluereen:
Want ghelt alle misdaden boet.

O Mensche siet hoe goedertieren
Mijn Wet is, end onsoorghelijck:
Soo wie hem daer na wil regieren,
Sal salich zijn, gelijck als ick.

**Hier beghinnen de Liedekens v[an] Paepken wt,
voorwint met de Geuse**

ende gaet op de wijze, Broeders en Susters en, etc.

Ick hope dat den tijt noch comen sal,
 Datmen sal roepen ouer al,
 Eendrachtich voor een Leus,
 Als Breerode met blijde geschal,
 Viue viue le Geus.

Die Edele Heere van Breero soet,
 Met den Graef van Nassou dat edel bloet
 Seer Ingenieus,
 Den Graue van Culenburch metter spoet,
 Viue viue le Geus.

Dese hebben ons verlost vanden Cardinael,
 En van de Kettermeesters int generael,
 Vanden Bisschop seer pompeus
 Dus roepen wy met blijchap altermael,
 Viue viue le Geus.

Sy hadden ons ghepast te brenghen inden noot,
 Als Slachtschaepkens diemen doot
 Met Tyrannije beus:
 Dus roepen wy, want Godt verdroot,
 Viue viue le Geus.

Sy hadden na ons bloet gheuast,
 Ons goet te nemen hadden sy gepast,
 Want sy maken ons fameus
 Voor den Coninck, maer roept ontflast,
 Viue viue le Geus.

Hertoch Eerick heeft hem sterck geset,
 [T]eghen die waerheyt reyn en net
 Met Lancen ende Speer

Hierom gheeft Godt diet heeft belet,
Lof, glory, Prijs, end eer.

Die Prins *van* Orangien triumphant,
Met andere Baroenen hier int Lant
Sy waren damboreus
Godt maecte haer zijnen wille bekant,
Viue viue le Geus.

De Deken van Rontsen om Gods Woort bloot,
Hy heeft gebracht menich Christen ter doot
Met moede preus:
Daerom roepen cleyn en groot,
Viue viue le Geus.

De Marcgraef van Antwerpen is een wreet Tyrant,
Hy heeft de Christenen verdroncken en verbrant,
Met nijde dangireus,
Dus roepen wy tot zijnder schant,
Viue viue le Geus.

Bisschoppen en Prelaten achtmen nu niet meer,
Noch den Paus met zijn valsche Leer,
Want sy zijn venineus:
Dus roepen sy teghen haer eer,
Viue viue le Geus.

Verblijt v allegader met groot iolijt,
Die *den* Cardinalen dragen de Touw te spij[t]
Als sy vraghen na de Leus,

Dus segt altijd, en weest verblij[t],
Viue viue le Geus.

Danct Godt den Prins *van* Hemelrijck
Ghy die de waerheyt soect ghelijck,
Hoe langer hoe meer,
Betert u, gheeft Godt autentijck,
Lof, glory, prijs end eer.

Een nieu Liedeken,

op de wijze, een Meysken op een Riuerken sat, etc.

De Prins van Orangien is te Velde gecomen,
Viue le Geus:
Ghy Papen, als Apen, ghy meucht wel schromen,
Bedect v Neus:
[A] door den Prins, spijt alle papisten,
Wy blijuen Geus.

Al die papisten naer haer goetdencken,
Viue le Geus!
Sy meynden Godes leering te crencken
Sy zijn so beus:
[A] door den Prins, spijt alle Papen,
wy blijuen Geus:

Godes leeringh sal blijuen staen
Viue le Geus:
Maer Papen Godt die sal vergaen
Hoort mijnen Leus:
Al deur den Prins, spijt Papen en Muncken
wy blijuen Geus:

Al hebben sy so menighen simpelen be-

droghen,
 Viue le Geus!
 Sy hebben so menige leughen gheloghen,
 Met verraet altoos:
 Al door den Prins, spijt Papen, Woutapen,
 Wy bliuen Geus.

Sy bouwen op Pausen leeringe vals,
 Viue le Geus:
 Die gheschoren sieldieuen haer aflaetbrieuen
 Die zijn al veus:
 Al door den Prins, spijt Sielmis, Vigely,
 Wy blyuen Geus.

Haer Guychelspel, haer valsch opstel
 Viue le Geus
 En mach niet staen, het heeft gedaen,
 Oock haer moeder deus:
 Al door den Prins, spijt Duckdalbens Placcaten,
 Wy bliuen Geus.

Paus Bullen en zijn niet meer gesien,
 Viue le Geus.
 Duckdalbe can scherp weere meer bien,
 Haer macht is veus:
 Al door *den* Prins, spijt die *den* Alf aencleuen
 Wy bliuen Geus.

De Paus heeft gebroken Gods ghebodt
 Viue le Geus.
 Sy iaghen hem nu met den Alf int Cot,
 Dit is doch heus:

Al door den Prins, spijt grau Muncken end Knuncken
Wy blijuen Geus.

Nu hoortmen den Beestelicken hoop seer claghen,
Viue le Geus.
Om datmen de Sielmoorders wt haer nesten siet iaghen,
Dit is die leus:
Al door den Prins, spijt Jacopijnen, Baghynen,
Wy blijuen Geus.

Hoe werden die Sielverraders nu dus veracht?
Viue le Geus.
Om dat Paus Godt en heeft gheen macht
Als sy hadden een poes:
Al door den Prins, spijt de Cardinalen, te malen,
Wy blijuen Geus.

Oock Papen, Papinnen, ghy zijt het wel waert,
Viue le Geus:
Want ghy v valsche Inquisicy vermaert
Wout bringhen, ist heus?
Al door den Prins, spijt Muncken Munckinnen,
Wy blijuen Geus.

Oorlof Sielmoorders, wy raden v wel,
Viue le Geus.

Dat ghy v wacht voor Lucifers Hel,
 Men brantter beus:
 Al door den Prins, smaectt dit bediet,
 Wy blijuen Geus.

**Ofter yemant vraechde, hoe ick ben befaemt, Der Papen Claghen
 ben ick genaemt,**

ende gaet op de wijze: De Boer met groot geweld, al wt de Camer spranck.

Hoe seer sietmen nu dalen
 Ons Pauselick Roomsche Rijck,
 Bisschoppen en Cardinalen,
 Papen en Monicken alle gelijk,
 Wy vallen tot den ooren int slijck
 Wie sal ons weder oprechten?
 Want onse knechten
 nu nemen de wijck.

Des moghens wy wel crijten,
 Su[cht]en ende clagen seer,
 Ons Kerck met haer profijten
 Willen sy nu trecken ter neer,
 Sy vallen vast aen, hoe langher hoe meer
 Die nu de Nappen draghen
 Sonder vertraghen,
 trecken om seer.

Aen onse heylige Santen
 Sy als nu de handen slaen,
 End achtense als onnutte Planten,
 Die lang geen Mirakel hebben gedaen,
 Dus moeten sy nu te water gaen,
 Sy willense oock wel vieren,
 En verciere~~n~~,
 met roode Tabbaerden aen.

Wonder sietmen bedrijuen
 Van de Geusen seer menichfout,
 Sy willen ons verdrijuen
 Uit onse Clooster lustich gebout,
 Och als sy aldus hebben gebrouet,
 Waer willen wy dan loopen?
 Spaceren met hoopen,
 int groene Woudt.

De ghestichten ende wercken
 Van onsen Vader den heyligen helt,
 Sijn nu in alle Kercken
 Meest al te samen qualijck gestelt:
 Ons Misse heeft haer te bedde geuelt,
 Sy soeckt veel Medecijnen
 Sy wil verdwijnen,
 in ghebrec van gelt.

Sy zijn in groot benouwen,
 Ons aflaten al inder kist,
 Om dat sy niet mogen aenschouwen
 Het Vagevyer dat ons seer mist,
 Ratten en Muysen hebbent wtgepist,
 Sijn dit niet groote plaghen,
 By vlaghen,
 bedrijuense sulcken bist.

Hoe haest sietmen verkeeren
 In corten tijen, so men mach sien,
 Om datmen ons niet meer wil eeren,
 Stuypen, nijghen, en buyghen de knien,
 De Biecht is doof geworden by dien
 Sy en can niet meer geweten
 De Secreten,
 al van de Lien.

Princelijcke Vader ghepresen,
 Gheresen, te Roome groot,

Wilt onse Voorstander wesen
 In desen, want nu wil treffen de cloot:
 Vwen schat wilt nu ontdecken bloot,
 Ende wilt hem lustich wten
 Ende ontslyten,
 want het is noot.

Een nieu Liedeken,

op de wijze van Engelenburch.

Aenhoort ghy menschen seer valiant
 Een nieu liedt sal ick v singen, want
 Al van den Christenen allen,
 Die gestroyt zijn in alle Lant,
 Men gaet daer veel af kallen.

De Christenen zijn so wel gemoet,
 De Inquisicy al metter spoet,
 T'Placcaet willen sy niet ghedooghen:
 Maer om te beschermen tonnoosel bloet,
 Daer na ist dat sy pooghen.

De Inquisicy en t Placcaet
 Dat quam al wt den Spaenschen raet,
 De Bisschop haddet ontboden
 Te eeren den Gheestelijcken Staet,
 Dit docht den Christen niet van noden.

De Papen dochten op dat termijn
 Alle dinck sal nu gewonnen zijn,
 Wy sullen nu weder floreren,
 D Inquisicy ende t Placcaet seer fijn
 Sal ons doen domineren.

De Christenen sy verhoorde das,
 Om tgeloof welck sy accordeerden ras,

Sy sloten oock sonder verdrieten,
De Officieren al op dat pas,
Gheen bloet meer te vergieten.

Ten was niet wel der Papen danck,
Sy cregen Neusen een elle lanck,
In wat moyte hebben wy ons ghesteken,
Tegen de Christen vallen wy te cranck,
Het lant moet zijn geweken.

Hadden wy het volck gelaten met vre,
Dat ons doch niet veel en misdee
Twelck wy nu seer beclagen:
Want sy zijn in alle Landen ree,
Om ons al te veriagen.

Onse valscheyt wort nu heel ondeckt,
Eenen slapenden hont hebben wy geweckt,
Hadden wy dit te vooren gaen dincken,
Ende ons nergens in ghestrect,
Dan met onsen wijn te gaen drincken.

Eylacen het is nu veel te laet,
Tghemeyne volck rieckt nu tgebraet,
Sy en willen na ons niet hooren,
Adieu den Paus met alle zijn Staet,
Tis met ons nu gants verlooren.

Adieu oock nu de Roomsche Kerck,
Adieu oock nu ons heerlijk werck,
Adieu ons Renten en clenodijen
Die Christen vallen ons te sterck,
Godt coemt ons nu castijen.

Och vrienden laet ons groot en cleyn,
Godt bidden met viericheyt reyn,

Dat hy de Christen wil verstercken,
 Dat sy met vreden alle ghemeyn
 Oprechten moghen Gods Kercken.

Niet met haet ofte met twist,
 Ofte met sweert, oft eenighe list,
 Vrienden laet daer voor schroomen,
 Ghelijck in Vranckrijck heeft ghewist,
 Eert daer soo verre is comen.

Dan met vrede ende accoort,
 Alle twist te schuwen voort,
 Nu na Gods wille te leuen,
 Hy heeft ons nu zijn Godtlick Woort
 Seer rijckelijck ghegheuen.

God gheue den Christenen oock voorspoet,
 Ende alle Princen oock seer goet,
 Die Gods woort willen bescharmen,
 Dat sy oock moghen met ootmoet
 Helpen den noot der armen.

Nu laet ons doch minst ende meest
 Tot deuchden spoeden onbeureest,
 Pijnt v om goet te doene:
 Want dat Babylonische Beest
 Js nu al wt saysoene.

Oorlof ghy Christen onuersaecht,
 Voor Gods woort v lijf en leuen waecht
 Wilt dronckenschap nu mijden,
 End alle twist discoort veriaecht,
 Wilt met Gods woort verblijden.

Een nieu Liedeken,

op de wijze, Jn Oostlant wil ick varen, *etc.*

Ontwaeckt ghy Christen alle
 Recht wel in desen tijt,
 Met vreuchden maect geschalle
 Dat ghy geboren zijt,
 Gods woort suyuer te leeren,
 En te leuen na Gods wet,
 Antechrist wil dit keeren,
 Maer sterck is het woort des Heeren,
 Daer door hy wert verplet.

Hy sit seer hooch ghedreuen,
 Tusschen twee Zeen in,
 Een Coningin verheuen,
 Spreeckt hy in zijnen sin,
 Sit ick, wie mach my letten?
 Mijn ooghen en sullen niet sien
 Eenich leedt, my te pletten,
 Want men houdt mijn ghesetten,
 Al wat ick wil ghebien.

Daerom spreect Godt almachtich,
 Sullen hem plaghen veel
 Ouercomen seer crachtich
 Op eenen dach te deel:
 Doot, droefhey, hongher, smerte,
 Ende werden met vyer verbrant,
 Godt gheeftet haer int herte,
 Al is seer sterck zijn sterckte,
 Veel stercker is Gods hant.

Het Woort van Godt den Vader,

Moetmen hier achten wel:
 Bereyt v alle gader,
 Seyt hy, Vergheelt hem fel:
 Mijn leedt wilt aen hem wreken,
 Seuenvout in zijnen schoot:
 Want so placht hy te spreken:
 Godt ben ick sonder ghebreken,
 Hier voor gheeft droefheyt groot.

Mijn volck wilt hem verghelden,
 Als hy v heeft ghedoot,
 Met branden, worghen, schelden,
 Benautheyt, honghers noot,
 Die onder t Outaer roepen,
 Die sielen heb ick verhoort:
 Mijn toorn staet nu open,
 Latet den Paeu becoopen,
 Met hanghen, worghen, en moort.

Die zijnen Godt hier eerden
 Missam int Aertsche priel,
 Daer door sy my verneerden,
 En creghen t Lant ten deel,
 Pispotten, Munnicken, Papen,
 Ende verkeerden mijnen Naem,
 Hier op treckt aen die wapen,
 Ghy Vorsten wilt haer drapen,
 Want het is nu mijn wil bequaem.

Ghy Vorsten, Pontentaten,
 Rechters op deser aert,
 Die roode Hoer wilt haten,

Daer van ghy droncken waert,
 Van haer Toouerschen Wijne,
 Daer door sy v bracht ter Hel,
 Weest ghy nu haer ruyne,
 End maeckt met haer een fijne,
 So doet ghy Gods beuel.

Ghy Leeraers, Predicanten
 Ontsiet v niet een haer,
 Gods woort met vlijt te planten,
 Te leeren openbaer:
 Die Basuynen wilt blasen,
 Teghens, Paus valsche Leer,
 Die hier als arme dwasen,
 Jnt leste gras gaen grasen,
 Sy moeten vallen ter neer.

Ghy Christelijcke Nacy
 Hoe cont ghy lijden hert,
 Dat Christus deser spacy
 So seer veruolghen wert?
 Js hy v Capeteyne,
 Rept handen en voeten recht,
 Teghen dees Hoer onreyne,
 Ws Broeders bloet ghemeyne
 Wreeckt nu als een trou knecht.

Daerom coemt nu te samen,
 Ghy die Christum bemint
 Den Antechrist beschamen,
 Datmen hem niet en vint,
 Wilt hem van v veriaghen,
 Want dit is Gods ghebot,

Sijn sonden v mishaghen,
 Ontfangt oock niet zijn plaghen,
 Hier en ins Duyuels Cot.

Ghy Princelijcke Christen,
 Wilt dit in danck ontfaen,
 Luthranen, Caluinisten,
 Wt liefden ist ghedaen:
 Den Heer wilt altijd beden,
 Dit gheef ick voor een nieu Maer,
 Dat Godt hem wil vertreden,
 En schenden al zijn leden,
 Jn desen Nieuwe Jaer.

Liefde vermacht al, fecit anno 1572.

Een nieu Liedeken

op de Fransoysche wijze: La vielle Regne est accouche, cest dung Peroque

Madam van Parma die is gelegen,
 Jn het Nederlandt, bysonder in Brabant,
 En heeft daer een Papegayken creghen,
 Dat haer na zijn handt, ghesedt heeft seer vayliant.

Dat is den Cardinael Granuelle,
 Die door haer Mandaet, gesongen heeft tPlaccaet,
 Datmen niet meer Gods woort vertelle,
 De verbeurte staet, om te branden quaet.

Tis den Landtraet ter ooren ghecomen,

Wouden wt goeden aert, t Landt niet hebben beswaert:
Maer hebben een contract voorgenomen
Soo datmen onuervaert, heeft Gods woort verclaert.

Dit heeft verstaen van Parma de Vrouwe,
Dat den Adel voort,wou hebben met accoort,
Dat elck zijn gheloof vry leuen souwe,
En dat om Gods woort, soud niemandt zijn vermoort.

Sy seyden Cardinael dees trauaille,
Die song met eenen voos, als Papegaeyken boos,
Hy schold al den Adeldom voor Canaille,
Guyten en Boeuen loos, hooch en leech altoos.

Sy werden te Hoef ontboden tsamen,
Daer sy ooc seer heus, *van* herten coragieus
Meest alle met Mael en Palster quamen,
Want Viue le Geus was als doen haer Leus.

Daer heeft elck den Coninck trouw gesworen,
En dat al totter doot, oft goet te worden bloot:
Daerom soo creech t Papegaeyken thoren,
Hy vlooch met haesten groot, al na den Paus zijn hoot.

De Ghemeynte wt alle de steden,

Hinghen den Adel aen, die wouden haer bystaen
 Om hout oft steen niet meer aen te beden
 Men sachse oock seer saen, al ter neder slaen.

Die Regente die creech veel gaven,
 Datmen int openbaer, Gods woort sou preken daer.
 De Geusen die wilden de Mis begrauen
 Het viel de Papen swaer, liepen Madamme naer.

Sy gauen haer ghelt om sulcx te wreken
 Alsulcken goet begin, viel Madamme wel in
 Liet Kercken bouwen, en weder breken,
 Al na der lieden sin, dies creech sy niet min.

Gelt en goet creech sy met hoopen,
 Want zijt al toeliet, al watter is gheschiet
 Papou dit sach, ginck na Roomen loopen
 Versweech daer zijn verdriet, het Papegaeyken niet.

Het Papegayken loos van natueren,
 Die swoer met eenen Eedt, alsulcks te wreken wreet,
 Haer Rijck en soude niet langhe dueren,
 Hy sou haer maken reet, als Geusen gaen gecleet.

Hy ginc ras met den Paus doen te rade,
 Maeckte Duckdalf ghemeyn, generael Capiteyn,
 Om t Nederlant te straffen met ongenade,
 Beloefden hem seer reyn, daer Heer te zijn alleyn.

Dit is den Adel gecomen ter ooren,
 Veel vielen van t Verbont, by sonder den Egmont,
 Hy liet de Predicatie verstooren,
 End daer de kercke stont, men haest een galghe vont.

Veel die te voren al Geusen waren,
 Sachmen doen seer saen, draeyen als den Weerhaen:
 Sy gingen haer onschult Madame verclaren
 Sy hoorden haer *vermaen*, en lietse vry al *gaen*.

Oproer en twist was doen voor handen
 Want de Ghemeynte vry, woudender blijuen by,
 Dat Parma beloeft had de Nederlanden,
 Dat om tghelooue bly sou zijn *geen* tyranny.

Sy meyndent wel met geweld te houden
 Oock een Marteken snel, met al sijn Apenspel,
 Tscheen dat hijt van herten oock willen souden,
 Maer twas den *ouden* rel, hy deed dander ghequel.

Had ick te vooren Papou in hate,
 Hy vermengde hem ras, met hen op tselue pas
 Hy meynde het sou hem wesen bate,
 Maer certein *ten* was asdoen Papou ghenas.

De Prince die is wt het Lant gereden
 Met hem is onbeducht, ontallick Volck ghevlucht:
 Gods woort wert daer weer met voeten

ghetreden

In Steden en gehuecht, na Jan Papous ghenuecht.

Den Duckdalba is int Lant gecomen,
 Veel Spaengiaerts bracht hy met, om die te maken vet:
 Madame die heeft zijn coemste vernomen
 Sy heeft met haesten net, hem in haer plaets geset.

Sy is al met de Proye gaen drijuen,
 Want sy dachte eensaem, oft den ducdalf vernaem,
 Dat haren schat daer sou moeten blijuen,
 Het waer haer onbequaem, ende oock een groote blaem.

Den Duckdalba die heeft geboden,
 Datmen de Goykens al, rasch weer oprechten sal,
 En dienen of eeren zijn vreemde Goden,
 Van gout oft siluer smal, alsoot Papou beual.

Des Princen Sone den Graef van Bueren,
 De hy al sonder vaer, t Louen halen daer
 End deed hem te Scheep na Spaengien vueren,
 Hier quam int openbaer, zijn Tijrannije swaer.

Den Egmont wert ontboden te Houe,
 Hy leyden oock ter ste, den Graef van Hoorne me.

Sy werden geuanghen, niet tharen loue,
Want elck na rechter zee, als Huychelaer daer de.

Hier wert nu waer de Prophecijen,
Die den Prince cloeck, hem sey te Willebroeck:
Dat hy hem selfs soude bringen int lijn,
Als hy deed int versoeck, t Verbondt al in den hoeck.

Men sach haest bey de Grauen ontlijuen,
Ooc Strael en Backerzeel, en dat sonder appeel:
De Batenborchsche cloeck van bedrijue,
Oock al vernielen heel, Edlen een grooten deel.

Het zijn te recht niet dan Alfsche voeren
Die hy daer noch bedrijft, ende hem Gouverneur schrijft:
Want herbergh geeft hy Boeuen en Hoeren
Maer die by Gods woort blijft, hy dagelicx ontlijft.

Gebannen heeft hy veel duysent lieden,
Met sinnen obstinaet, al na der Papen raet:
Moorden en branden sietmen geschieden
Jn gheen Cronijcke staet, van sulcken Tyran quaet.

Js dat recht bewaert des Conincks landen:
Besiet ghylieden vroet, de deucht die hy v doet:
Het Thiende begeert hy van al v panden,

Madamme socht het goet, den Ducdalbe oock dat bloet.

Scherpelijk doorsiet ghy Ondersaten,
 Wat dat den oorspronck is, van dees verderffenis!
 Oft niet den Paus is, met zijn Legaten:
 Want eenen Coninck fris, soect s Lants weluaert gewis.

Wilt v nu rasch ontlasten daeromme,
 Den paus te zijn subieckt, al hout hy v suspeckt:
 Hy soect niet dan der sielen verdomme,
 En tlichaem hy perfect, tot alle boosheyt trect.

Daerom wilt hem nu helpen raseren,
 Want ghy siet hoe Godt werckt, die der Vorsten hant sterckt:
 Om dAfgodysche Natie te reuineren,
 Alsoomen nu aenmerckt, Jst nu niet wel gheclerckt?

Waer wil den Alf nu henen drauen?
 Papen ende Spaniaerts, met al haer volc vermaert?
 De Misse die wort int Vaechvier begrauen:
 Lof, omganck noch Beuaert, niet en worden gespaert.

Den Prins van Oraengien weest ghehoorsame:
 Graef Lodewijck d Edel bloet, Godt geef hem nu voorspoet:

Sy sijn tot den Crijch nu seer bequame,
Die nu so woeden doet, d Alfs Tyranny verwoet.

Cornelis van Damme.

**Als nu Madamme van Parma met het hof door de Spanschen Raet,
de Benden van Ordinantie versien, de Garnisoenen verdebbeleert,
een ontallic Chrijsvolc so bedectelick, als sy mochten, verghadert
hadden, hebben sy het roemen ende lachen der Geusen, voor een tijt
lanck in bitter claghen verandert,**

**Als volcht,
na de wijse: hoort toe ghy Dochters gratieus.**

Och wie sal mijn ooghen nu ter tijt
Volheyt van water connen gegeuen
Om te beschreyen onsen druc en spijt
Daer in wy wilde Geusen moeten leuen:
Jsraels verstroyen met druckich sneuen
En gelijckt daer niet by, tis openbaer,
Noch oock tverdriet al in Egypten swaer.

Want alle die ons beloefden by te staen,
Sijn inden noot ons afgeweken:
Edele ende onedele, dies wy hier gaen.
Als menschen van een yeghelijck verstecken
En al claghen wy Geusen onse gebreken,
So seytmen tot ons, dus valt het swaer,
Ghy hebt gheuonden daer ghy stont naer.

Och hadden wy ons doen wel bedacht,
Wy hadden dese Name niet aenghenomen

Want tot den bedelsack zijn wy gebrocht
 En haer Schotel is ons (ten zijn geen dromen)
 Te deele geuallen, waer dat wy comen,
 Als ickt bedencke, vind ick onghecesseert,
 Dat Barlamont heeft ghepropheseert.

Want desen name gaf hy ons op het pas
 Dat wy ten Houe deden onse Bede:
 Om ontslaghen te zijne onse intencie was
 Vant Placcaet ende Inquisicie mede:
 Dit bewillichde *Madamme* met listichede,
 Alsoot ghebleken is int openbaer,
 Dies meynden wy, dat wy hadden de sake claer.

Want sy corts daerna wt loosen grondt
 Deze beyde stucken aboliciteerden:
 Dies de vromen in seer corter stont
 Siende dat wy de Beelden so raseerden,
 Gods woort te prekene, sy triumpheerden
 Met Lofsanghen te singen al in dat pleyn,
 Want een grooten ijuer was daer certeyn.

Den rechten Paesschen hielden sy siet,
 Met den Coninck Josia hooghe gepresen,
 Die in derthien hondert Jaren niet
 So reyn gehouden is, also wy lesen:
 Met ander Cermonien daer toe by desen
 Als doopen trouwen, en begrauen de doon,
 Sonder te nemen van sulcke dinghen loon.

Maer Godt die wonderlic van rade is,

Heeft om onse ondanckbaerheyt ghemeene
 Die laten nemen, soot blijct expres,
 Dies wy nu sitten in grooten gheweene:
 Want ons eygen watere, neemt dit te beene,
 Moeten wy coopen vrienden ydoon
 Maer straffinghe is der sonden loon.

Want onse hope die hadden wy ghestelt
 Op Heeren en Vorsten groot van Staten,
 Ende oock hier op der Coopliden ghelt:
 Maer al dese hebben ons hier nu verlaten
 Dan tis loon naer werck, want al ons praten
 Was van Orangens gewelt, en Breroos macht,
 Dus ist wel weert datmen ons beclaecht.

Daerom so rade ic met Daudid hier,
 Dat niemant zijn betrouwen en stelle
 Op Heeren of Vorsten oft menichte hier
 Want al dit can God haest neder vellen,
 Alsoo hy bewijst met dit voorstellen:
 Want alle die ons hier hebben voorgestaen
 Moeten verlopen, oft worden gheuaen.

Dies wy hier nu met versmaetheydt groot,
 In vreemde Landen moeten vlieden,
 Bespot, versproken, in honghers noot:
 Want ons broot te winnen sy verbieden
 Dus weten wy nu, wy arme lieden
 Waer trecken oft gaen, wy zijn confuys,
 Dus en is ons ditte geen cleyne Cruys.

Och hadden wy dit al wel bedocht,

Doe wy sulck een goet werck bestonden,
 Dat wy met lyden souden zijn besocht,
 Tsoude ons *niet* wesen so harde een wonde
 Maer wy dachten al, God hadde gebonden
 Den Duyuel en Paus, metten Beestelijcken staet,
 Dan contrarie blijct, eylacen Jaet.

Want gheen arbeyt oft hout, verstaet de Leus,
 En is dees Tyrannen nu te diere
 Om galgen te maken, daer so menich Geus
 Nu aen moet steruen, in desen quaertiere:
 Al begeeft ons tgeluck in deser maniere,
 Sy hebben niet al gewonnen, hier op acht
 Hy schreyt noch wel, die nu voren lacht.

Oorlof hier mede Vrienden eersaem,
 Ende wy hoepen noch (gheleyt ten fijne)
 Als Jsrael te comen wr blaem,
 En Papa Leo sien gaen te ruyne:
 Al zijn wy nu te desen termijne
 Jn Babylonien een ghecken spel,
 Tis alsoo gebeurt met Jsrael.

Een nieu Liedeken,

op de wijze van den slach van Dueren.

Ghy Christen alle gare,
 Wat nieus wort v bediet,
 Al van een droeue Nieuware,
 Dat Tantwerpen is gheschiet:
 Daer lijdt so menich Christen verdriet,

Al om Gods woort en anders niet,
 En menigen Burgher mede,
 Doen de Prince track wt der stede.

Een Placcaet van die Raetsheeren
 Heeftmen Thantwerpen gesien,
 Om datmen niet en soude leeren
 Gods woort de simpele lien:
 Men hoorde de Predicacy verbien,
 Doe bedroefden de Borghers, men sacht gheschien,
 En menigen vromen Christen,
 Doe verblijden haer de papisten.

Smorghens ten seuen uren,
 Den elfsten Aprilis voorwaer,
 Quam de Prince met ghetreuren
 Op de Meerbrugghe aldaer,
 End hy sprack tot de ghemeyne schaer,
 Die Gods woort liefhebben, volghen my naer
 Hy weende voor de Gemeynthe
 Dat daer geschiede so groot een vercleynthe

Dit iammer sachmen gheschieden,
 Onder de Ghemeynten alleen,
 Want sy begosten te vlieden,
 End weenden al groot en cleen,
 Sy spraken tot den Prins int gemeen:
 Wy volghen v na, end anders gheen,
 En laet ons niet bederuen,
 Want met v willen wy leuen en steruen.

Men sach den Prins de reyse aenueerden,
 Met zijnen Edelen staet,

Te voet en oock te peerden,
 En menigen Burgher met der daet:
 Daer bleeffter noch wel om haer eygen baet
 En dachten: wy comen noch niet te laet
 Maer het is haer al berouwen,
 Want zijt Thantwerpen niet derren betrouwen.

Vele rijcke Persoonen,
 Van de confessie van Antwerpen fijn,
 Quamen haer oock vertoonen
 Voor den Prince, verstaet wel mijn.
 Maer hy sprack: ghy weyffelaers vol fenijn
 Vertreckt van my op dit termijn,
 Van schaemten sachmense bleusen,
 Want sy creghen al lange Neusen.

Wel twintich [d]uysent wtgelesen
 Jsser wt Antwerpen gevlucht,
 Ende tSartogenbosch by desen
 Js onder tvolck so grooten gesucht,
 Jn Vlaenderen is oock so grooten gerucht
 Het Volck is alomme seer beducht,
 Want sy worden al bestreden,
 Die den Bel niet en willen aenbeden.

Die Hertoghinne van Parmen
 Heeft haer bloedige tanden ghewet,
 Met alle haer loose Gensdarmen,
 Die sy al teghen de Christenen set:
 De Graue van Egmont hier op let
 Die heeft de Geusen ghebrocht int net,

Met zijne valsche wercken
 Strijdt hy voor de Roomsche Kercken.

Men machse wel ghelijcken
 By Coninck Saul ghesusseert
 Die Gods ghebodt ginck beswijcken
 Ende heeft des Werelts goet begeert,
 Daerom is zijn Rijck ghemineert,
 Ende is van Godt ghedestruert
 Ghedenct ghy Bels dienaren,
 Hoet met Saul is gheuaren.

Ghy Christenen wilt niet wanhoopen,
 Al lijdt ghy tribulacie groot:
 Al moet ghijt nu verlopen
 Ende lijden soo menighen aenstoot:
 Ghedenct op Christi belofte minioot,
 Al moet ghijt nu verlaten bloot,
 Wilt v daer in verblijden,
 Want Christus heeft selfs moeten lijden.

Laet ons nu vromelijck strijden,
 Al worden wy hier benijdt,
 Wy sullen met Christo verblijden
 Jnder eeuwicheyt met iolijt,
 Want tis nu wel den laetsten tijt,
 Daer ons Mattheus af belijdt
 Jn zijn vierentwintichste vol vramen,
 Dus weest ghetroot Broeders al tsamen.

Daer zijn seer veel Tyrannen,
 Die Gods woort nu wederstaen,
 Daer zijn seer veel Edelmannen
 Die Gods Leeringhe nemen aen:

Als Bredero end de Palsgraue saen,
 Graef Lodewijck heeft het geloof ontfaen
 Met *den Prince van Conde* sonder schromen
 End den Admirael tonser vromen.

Al wilmen nu doen trueren,
 De Geusen int generael:
 Sy sullent noch besueren
 De valsche Papisten altemael:
 Want de duytsche Heeren principael
 Willen de rechte leeringe, hoort dit verhael
 In dese Nederlanden bringhen,
 Al souden sy de Regenten daer toe bedwinghen.

Ghy Geusen wilt v vermeeren,
 Laet ons Godt bidden eenpaer,
 Dat hy al dees Edel Heeren
 Wil bewaren voor eenich misbaer,
 Op dat sy vrijmoedich sonder vaer,
 Dat Euangelium volghen naer,
 En strijden met Daudid eendrachtich,
 Voor dat Christen ghelooue waerachtich.

Een nieu Liedeken,

op de wijze, Rijck Godt wie sal ick clagen.

Vvilt met ons druck oorbooren
 O ghy menschen cleyn en groot
 Siet hoe dat nu gaet verlooren
 Antwerpen de Stadt minioot,
 Die Cooplieden kermen seere,
 Sy maken also grooten gheclach,
 Die Neeringhe hadden sy gheerne weere,

Maer my dunckt dat het niet wesen mach.

Men hoort nu Thantwerpen wel beclagen
 Dat sy oyt maeecten soo grooten gherucht,
 Alsomen int Jaer van lxvi hoorde ghewagen
 Doen den Prins is van daer gevlucht,
 Met soo menighen Burgher ghepresen,
 Die hem volchde met Wif en Kint,
 Dat most wel een bitter scheyden wesen,
 Want elck scheyde van zijnen vrient.

Waer hoordemen oyt yemant spreken,
 Dat een stadt also lustich stont,
 Daer de Coopmanschap geheel is gesweken
 En veracht tot inden gront,
 Daer elck Minnaer triumpheerde,
 Om zijn lief te behaghen siet,
 De Comenschap die daer floreerde,
 Maer nu sitten wy int verdriet.

Al quam de vlote wt Spaengien,
 Oft oock wt Engelant,
 Wt Oostlant, oft wt Almaengien,
 Oft wt Vranckrijck seer playsant,
 Ten mocht ons Coopluy niet mishanden
 Wat goet datmen ons toebrocht,
 Al quamt wt den Heydenschen Landen,
 Twert Thantwerpen al vercocht.

Al zijn wy Thantwerpen nu heel druckich
 En vande Coopluy seer versmaet,
 Jck seg, hy is heel wel ongeluckich,
 Die daer nemmermeer troost ontfaet:
 Wy hopen den tijt sal comen,

Dat de Comenschap beteren sal aen elcken cant,
Tsal die van Deuenter oock seer vromen,
Met die van Maestricht seer playsant.

In Vlaenderen hoortmen nu oock seer claghen,
Binnen Ghendt, en Brugghe, des seker zijt,
Hoe dat sy van daghe tot daghe
Haer Neeringe oock werden quijt,
En de Cooplien van Amsterdam gepresen,
Met die van Tshertoghenbosch bekant,
Sy moeten al met Antwerpen treurich wesen,
Want de Neeringhe is heel wt het Lant.

Den Ambachtsman die mach nu wel sorgen,
Want hy leeft in groot verdriet,
Wat hy gaet leenen oft borghen,
Betalen en can hijt niet:
Daerom trecken sy nu met hoopen
Na Bremen oft na Wesel goet,
Na de meeste Neeringe dat sy loopen,
Daer crijcht den Ambachtsman wederom moet.

Waer nu eens de Oostersche Zee ontsloten,
Dat de Coopman mocht comen en gaen,
En dat de Engelsche Schepen mochten vloten,
Soo waer onsen druck al ghedaen,
Dan souden ons comen versoecken
Die Coopliden hier en daer,

Wt alle Steden ende hoecken,
Souden sy comen verre ende naer.

Oorlof ghy Oostersche Steden al ghemeene,
Daer de Comenschap nu is vergaert,
Al blijue ick Antwerpen nu in weene,
Siet dat ghy de Neeringhe beter bewaert
Want men canse wel misbruycken,
Neemt doch een Spieghel aen mijn,
Jck moet nu swijghen en duycken,
Alst God belieft salt anders zijn.

**Oorlof Liedt van M. Joris Syluanus, aende verstroyde Gemeeynte
van Antwerpen.**

**Na de wijze des 142 Londenschen Psalm: Met mijn stemme tot den Heer,
etc.**

Ick neme Adieu, aen mijne Schaepkens al,
Eylacen ick moet v laten,
Adieu mijn Alderliefste ghetal,
Die ick nemmermeer can haten,
Adieu Broeders en Susters ghemeyn,
Adieu Lidmaten Christi reyn,
Mijn woorden wilt doch wel vaten.

Oorlof Bruyt Christi, Adieu Lelie soet
Adieu wy moeten scheyden,
Oorlof O Lieffelijcke Ghemeynte goet,
Den tijt moeten wy verbeyden,
Tot dat ons God by een versaemt,
Adieu groen Kercke hoogh befaemt,

God sal v noch eens verbreyden.

Oorlof mijn kinders alderliefste bloet
 Het scheyden is bitter om smaken,
 Ghy zijt mijn Hert en siel zijt dies wel vroet,
 In liefden mijn herte sal blaken
 Tot v, en nemmermeer ick sal
 Vergheten u, int Aertsche dal,
 Altoos sal ick naer v haken.

Rijst op O Heere alderliefste Godt,
 Hoe langhe sult ghy slapen?
 V lieue Volck wert iammerlijck bespot,
 Van Monicken ende Papen,
 En ander Godtlose meer,
 Die verdrucken v Schaepkens teer:
 O Heer wilt eens opwaken.

Jck roepe tot u, in desen grooten noot,
 En bidde voor alle mijn schapen,
 Die vanden Godloosen lijden aenstoot,
 Na welcke sy hongerich gapen:
 Verlost ons Heer, tis meer dan tijt,
 Vander Woluen tanden ons beurijjt,
 Grijpt selue inde handt de Wapen.

Strijdt voor ons Heer, betoont v cracht,
 Ghy zijt ons Hulper alleyne:
 Dijn is dat Coninckrijcke, en alle Macht
 Eylacen ons hulpe is cleyne:
 Wy zijn ellendich in onsen staet,
 Ons lijden niemant gade slaet
 Onder de menschen ghemeyne.

Een ander,**Na de wijse, Het voer een Ruyter iaghen.**

Staet op, ontwaect nu al ghemeyn,
 Ghy die daer slaept in sonden onreyn
 Laet v van Gods woort leeren,
 Tot Christum wilt v bekeeren.

In desen aengenamen tijt,
 Wilt v bekeeren sonder respijt,
 Den dach is opgeresen
 Des salicheyts ghepresen.

Luystert en hoort na s Heeren woort,
 Twelck uwer sielen mach geuen confoort,
 Wilt ghy de straffe ontvlieden,
 Diemen corts sal sien geschieden.

Vliet wt Egypten en Babel rasch,
 En wilt aentrecken s Heeren harnasch,
 Om vromelijck te strijden,
 In dese boose tijden.

Anders sult ghy verloren gaen,
 En loon naer uwe wercken ontfaen,
 Wort ghy deelachtich gheuonden
 In de Babyloonsche sonden.

Nu is den dach des Heeren naer
 O menschen hebt ghy noch gheenen vaer
 Het sweert wort bloedich beuonden,
 Ouer de Babyloonsche honden.

Vreeset den Heer al ghemeen,
 Oft v naect druck en groot geweene,
 En knersinghe der tanden,
 Ghebonden met Helsche banden.

Schuwet de werelt en cruycet vleesch:
 En leuet na der schriftueren heesch:
 Laet menschen leeringe varen,
 Gods woort wilt wel bewaren.

Een Claech Liedt der Nederlandtsche verdreueene Christenen.

Op de wijze vanden C.xxxvij. Psalm. Als wy aen dat water tot Babel clachtich.

Als wy *aen* die Riuieren Oostwaerts saten,
 Zijnde gedachtich, hoe *gants* is verlaten
 Vwes, O sions huys int Nederlandt:
 Daer hebben wy moeten met groote *schant*
 Onse Lofsang end ons Psalmen hangen
 Aen *den* Pijnappelboom met *grooten* prangen.

Daer hebben sy die ons souden vereeren
 Ons Broeders zijn in leuen ende leeren,
 Spotlick met ons gehandelt, somen siet,
 Haer steden mochten wy bewoonen niet,
 Haer straten sonder gekijf niet betreden,
 Om dat wy niet en volchden hare zeden.

Als sacramentschenders sy ons verdreuen,
 Als Beeldestormers, ende daerbeneuen
 Als die Godt beroofden zijn eere groot:
 Om dat wy hem in hout ofte in broot
 Niet conden vinden, maer lieuer geloouen,
 Dat Christus sit ter Rechterhant hier bouen.

Wilt O Heer dees menschen seer opgeblasen

Te verstaen gheuen, hoe seer dat sy rasen
 Jn hooueerdy, ende in ouerdaet:
 Haer swelgen, suypen, brassen bouen maet
 Financy, woecker, daerme sy vercloecken
 Haer naesten, diens verdruckinge sy soecken.

Maer wy willen altijd O Heer gepresen
 V ende v suyuer woort gedachtich wesen
 Hier toe wilt ons helpen door v gena,
 Dat wy daer van niet wijcken vroech noch spa:
 Jn liefde tuwaert laet ons altijd bloyen
 En tot liefd onses naesten ons bespoeyen.

Ons herte smelt als wy zijn Heer ghedachtich,
 Hoe wy vercondichden uwe woort crachtich,
 Jnt Nederlandt, ter Werelt openbaer:
 Hoe dat wy met veel volcx ghinghen aldaer
 Offren die Caluer onser lippen reyne,
 Jn Christo onsen Verlosser alleyne.

Wilt O Heer Godt, die Spaeniaerden ghedincken,
 Die onse Lichamen ginghen verdrincken
 Als sy die Religy verdreuen fel:
 Ghedenckt des Bloetraets, die daer riep seer snel:
 Hanght, Worcht, en doot, Roeyet wt totten gronde,
 Dat sy niet weder commen tallen stonde.

Ghedenckt o Heer der staten deser Landen
 Die dees vreemde Nancy gauen in handen

Tgewelt des Lants, om ons te dooden al:
 Ghedenct der Papisten, die groot en smal
 Haer als Spaensche Esels lieten ghebruycken
 Meynende daer door Gods Woort te doen duycken.

Princelijcke Godt, laet v eens ontfarmen
 End wilt ouer ons Vaderlant erbarmen,
 Dat uwe waerheyt daer *niet* blijft versmoort
 Verdrijft die Afgoden dienaers discoort
 Dees *vreemde* Nacy, die v doch niet kennen,
 Op dat de vromen (Heer) *van* v niet wennen.

Liefde vermacht al fecit. Anno, 1573.

Een nieu Liedeken,

op de wijze: Wt Liefden siet, lijd ick verdriet. ofte O Christe waer was v ghestalt, by Paus, etc.

Vvt liefde hiet,, dicht ick dit Liedt
 Cranck als een Riet,, ghedronghen:
 Want men hoort niet,, dan van verdriet
 By Ouden siet,, en Jonghen:
 Ellick wil gaen,, zijn eyghen baen,
 Na zijnen waen,, vercreghen:
 Daer door sy saen,, niet moghen staen
 Op Christi paen,, te degghen.

Oncuysheyt bloot,, Ouerdaet snoot,
 Eyghendaet groot,, vol sonden,
 Besit minioot,, des werelts cloot,
 Heeft inder noot,, verslonden
 Alle Eerbaerheyt,, nu wijdt verspreyt,

Vertreden leyt,, op Aerden:
 Jst Vrou, ist Meyt,, elck een die seyt
 Van een quaet feyt,, taenuaerden.

De Financy,, en Dieuery
 Sietmen nu vry,, hanteeren:
 Sijn Naesten hy,, met list bringt by,
 Siet dees party,, regeeren
 Landen en Steen,, Schaepkens gemeen
 Sy gaen vertreen,, vermeten:
 Met die wol reen,, sy haer becleen,
 En tvet met een,, sy eten.

Den Vromen goet,, stortmen haer bloet:
 Men raest, men woet,, onsinnich
 Die Gods woort soet,, hier bystant doet,
 Moet inden gloet,, seer vinnich:
 Tyranny fel,, regeert dat spel,
 Dat sietmen wel,, met claghen:
 Elck is rebel ,, end doet gequel
 Die den vreed snel,, na iaghen.

Den afval swaer,, blijktt openbaer,
 Tkint end den Vaer,, zijn twistich:
 Die Moer eenpaer,, teghen haer snaer,
 Twist is aldaer,, seer listich:
 Die Maistraet,, Vrede verlaet,
 End Crijch aenuaet,, gaet moorden
 Sijn ondersaet,, met decksel quaet
 Dat hy weerstaet,, Gods woorden.

Prince gheert,, v doch bekeert
 Tot Godt en leert,, zijn Leere:
 V vleesch verheert,, en tquaet verteert

Veriubileert,, doch seere
 V inden gheest,, den Heere vreest,
 Ghehoorsaem weest,, zijn Wetten:
 Sins woorts keest ,, smaect minst en meest
 Dat quaet Beest,, wilt verpletten.

Liefde vermacht al fecit Anno 1574.

**Als nu Madamme de Parma de Bane weder ruym gecregen hadde,
 de principale Hoofden, als den Graue van Egmont ende meer andere,
 door listige beloften aen haer zijde ghewonnen, Js de Weerdt int
 Schaeckbert, namelick Ducdalbe, stoutelick int Lant gheuallen den
 welcken met zijn Spaensche Enghelkens, de Graef van Egmont, met
 andere Catholijcke seer feestelijc inghaelt hebben, weynich
 vermoedende op den quaden na smaeck van de Spaensche Vijghen.**

**Vanden Weerdt int Schaeckbert.
 Op de wijze van Haerlingen.**

Ghy Borghers hoort al na mijn vermaen,
 Jck soud v gheern ten beste raen,
 Wilt den Weert int Schaeckbert vlieden,
 En wilter niet meer te Bier gaen,
 Men sieter veel boosheyte gheschieden.

Om tappen was hy eens wel bedocht,
 Seer neerstich heeft hy een huys gesocht,

Thantwerpen is hy ghecomen:
 Sijn dambert heeft hy mede gebrocht,
 daer heeft hy een huys vernomen.

Den Weert int gulden Vlies ydoon,
 Bouen al de Tappers voerden hy de croon
 Syn Bert sachmen afbreken,
 Niet meer te Tappen was hem verboon,
 End dat dambert was daer wt ghesteken,

Noch twee Notable Weerden vroet,
 die daer bewoonden haer eygen goet
 Sy tapten tot haerder vromen,
 Haer Berden smeeet hy onder de voet,
 Met zijn volc is hy in haer huys gecomen.

Om vechten waren sy stracx bereyt,
 die twee weerden hebben sy neder geleyt,
 Tvolck was beroert met hoopen,
 den weert int gulden Vlies voorseyt
 Neerstich sachmen wech loopen.

Den Weert inde Roo Leeu vermaert,
 Was met zijn volck by een vergaert,
 Maer hy was oock haest verdreuen:
 Elck was van desen weert veruaert,
 daer zijn maer dry Tappers ghebleuen.

Den Weert int gulden vlies met sin,
 Woont met den weert inde dry Lelien in,
 Sy hebben haer huys vol knechten,
 Twee Tappers in een huys, is cleyn ghewin
 dickmael sietmen die kijuen en vechten.

Den vreemden weert int dambert hier,

Die heeft nu omme doen roepen zijn Bier,
 Eer dat hem began tonsueren
 Dat wil hy vercoopen hooch en dier,
 Maer ten sal hem niet ghebueren.

Sijn gasten die hy voor vrienden hielt,
 Die hadde hy geern met listen verdult,
 Soot daer wel heeft ghebleken,
 Hy hadde gheerne zijn Borse ghevult,
 Dat Tiende Bier wilde hy haer ontrecken

Die gasten maecten seer groot geluyt,
 Sy smeten den Weert ter deuren wt,
 Met zijn volck quam hy in sneuen,
 Sy seyden, Pact wt, ghy vreemden guyt,
 Wy hebben sulcks noyt ghegheuen.

So menich Borgher heeft dit verstaen,
 Sy en wilden niet meer te Biere gaen,
 Haer ghelt sal hem nu falen,
 Hy is met zijn groote huysuere belaen,
 Hoe dat hy die sal betalen.

Als ghy met vreuchden v gelt verteert,
 Gaet lieuer tot den besten Weert,
 Buyten die Oosterpoort inde Werelt gepresen,
 Daer vindy bereyt wat ghy begeert,
 Daer wil elck mensche wel wesen.

Buyten die Noortpoort op dit termijn
 Daer woont een vrouken hubsch en fijn,
 Jnde Roose ouer een waterken wijden,
 Men drincter goet coop bier en wijn,

Tvolck coemter aen alle zijden.

Neemt oorlof van dit bediet,
 Als hy v meer te gaste ontbiet
 Wilt van v ghelt niet wijcken,
 Want den arbeyt van uwen handen siet,
 Die soude hy gheerne strijcken

Anno 1570. B2, k.28,T.4.D.28.28.T.

De eerste vrucht van Ducdalue was de Banninge der wtgewekene,

**Een nieu Liedeken, allen vromen wtlandissche Christenen voor desen tijt
 seer nut ende oorbaerlick.**

Op de wijze vanden 50. Psalm.

Vvy Bander Heeren int getale veel,
 Vlieden het Vaderlant, ons Aertsche Prieel,
 Meest al om weldoen buyten eenich schult
 Laet ons den Heere bidden om gedult,
 En meer ons sonden, dan Gods straffe haten
 Des Heeren goetheyt sal ons niet verlaten.

Om tlijf te houden, men Rijcdom begeeft
 Met alle daer ons herte seer aencleeft:
 Om d Edele siele, daer Godt self in rust,
 Mijden wy niet ons herten minste lust,
 Maer volgen die teghen Gods geboden,
 Daer door wy onse arme siele dooden.

Jnt vlieden van de Tijrannije fel,
 Ontsien wy arbeyt, moeyte noch ghequel

Maer om t'oncomen sduyuels bloedicheyt,
 Verdriet ons tbidden met ootmoedicheyt:
 Wat baet de vrijheyt vander Menschen banden,
 Als onse Sielen staen in Mammons handen

Ons vyants vyanden draghen wy haet.
 Die tsnoode vleesch temmen tot onser baet
 Daer teghen minnen wy onsen vyant,
 Dat is de sondelicke middel want,
 Daer door wy Godes troost in druck ontbeeren,
 So lang wy thert willich van Gode keeren.

Wy vluchten t Landt, maer niemandt boosheyt vliet:
 Menschen betrouwen wy, en Godt niet:
 Meer men na huys dan na den Hemel hoopt:
 Elc dongeuanghens Beeren huyt vercoopt
 Wy clappen niet, dan van ons leet te wreken
 Hoe derren wy Gode om genade smeecken.

Vergeuen wy niet Menschen ons ghelijc
 Sal Godt vergeuen zijn maessel van slijc?
 Neen hy voorwaer, dus doet van v de wraeck:
 Bidt Godt, dat hy v vyant beter maeck
 En segt dan vry, sonder v te veruaren:
 Vergheeft ons, als wy onsen schuldenaren.

Godt die toont ons zijn liefde in zijn Roe:

Blijft ghy hartneckich (mensch) so siet wel toe,
 Dat hy die eoede niet verscherpe meer,
 Oft dat hy zijn straffe niet *van* ons en keer
 En ons int wilde moet willich laet sweruen
 Om in de weelden eewich te bederven.

Princen Banderheeren, tot Gode keert!
 Belijdt v sonde, v herten oock verneert
 Onder Gods hant end hem gelaten staet
 Staet na Gods liefd', verlaet des Duyuels haet,
 Godt sal ons door die vander Maecht geboren wert,
 Ontbermen en minnen als zijn vercoorn hert.

Anno. 1570

**Hier beginnen de Geusen haer hert wederom te halen, ende
 openbaeren hem met Graef Lodewijck in Groeningerlant daer sy
 eenen victorieusen Slach erworuen hebben, tusschen Heyligerlee
 ende Winschoten**

op de wijze des ij. Psalms Wtenhoue.

Mijn siel verblijt haer inden Heer,
 Sijn hulp doet my ontspringhen:
 Dus wilt met my tot zijnder eer,
 Een danbaer Liedt nu singhen,
 Want wonder wracht zijn stercke handt
 Hy heeft zijn Volck ghedaen bystant,
 Jn het Lant van Groeninghen.

Op den dryentwintichsten Mey,
 Des auonts na ses uren,
 Soo wert ghehoort een groot geschrey,
 Van alle den Naburen,
 Theyligherlee en daer ontrent,
 Daer Gods ghenade wert bekennt,
 In zijnes strijds wtvueren.

Graef Lodewijck tooch wt den Dam,
 Na dees voorseyde stede,
 Sijn Broeder Adolf met hem quam
 Graef Joost Schouwenburch mede,
 Met menich lansknecht onbeducht,
 Alst scheen so namen sy de vlucht,
 Het welck haer voordeel dede.

Sy sochten een bequaem slachvelt,
 En vondent voor Winschoten:
 In vijuen is t Slachoord' ghestelt,
 Door Gods raet wel besloten:
 De ruyters hielent Waghenpadt,
 De Walen hebben in ghehad
 Een Sloot daer sy wt schooten.

Tverloren hoopken sachmen staen
 Ontrent de galg daer teghen,
 De dubbelsolders Westwaert aen,
 Waren hoogher geleghen:
 De Duytsche schutten lanx het moer
 Elck meest met een nieu lanck Spaensch Roer,
 Vanden vyandt ghecreghen.

Den Graef van Arenburch seer heet,

Sachmen vlijtich aanrijden,
 Met Thien Vaendelen Spaengiaerden wreet,
 Sy dansten, en benijden
 Dat de vyf Vaendelen wt Vrieslant
 Met hen teghen een cleyn vyant,
 Als nu souden gaen strijden.

Met voeten (sprack elck) sullen wy
 Dit volck wel haest wech stoppen:
 Duym ijsers ketenen daer by
 Haddense reedt met stroppen.
 Haer Leuse was: hangt op, alaet doot
 Maer buyten t Bosch nu staende bloot,
 So clauden veel haer coppen.

Arenburch heeft sick eerst verthoont
 Sijn achtiender te Paerde:
 Tgeschut gestelt, ginck los tverschoot
 Nassous volck, doock na d Aerde:
 Den Ruyteren en treftet niet,
 Dat Dubbelsolders is gheschiet
 Was oock van cleynder waerde.

Veel Spaengiaerts schoten terstont los,
 Nassous volck cost bet ramen:
 Sijn Ruyters renden stracks na t Bos,
 Die tgrof gheschut in namen,
 Die Walen volchden wt haer gracht,
 Die dubbelsolders oock met macht,
 Met Graef Lodewijck aen quamen.

De Spiessen druckten in seer hert,
 Men hoorde Sweerden klincken:
 Menich goet Roer gebroken wert,

Om t Spaengiaerts cop te krincken:
 Elck drong dweers door, schoot, smeed, en stack,
 Soo dat den Spaengiaerts oorden brack,
 En lieten den moedt sincken.

Vijf Vaendelen duytschen vluchten haest
 Die dander snel na liepen:
 Die Spaengiaerts staende seer verbaest,
 Misericorde riepen:
 Sanct Jago, Nostre Dam Loret,
 Was van haer op Godt niet gelet,
 Deerlicken sy ontsliepen.

God sy met ons, de Leuse was
 Van het volck van Nassouwen,
 Warachtich wast so op dat pas,
 Een ygelijck mocht aenschouwen:
 Hy maecte hert end banden sterck,
 Ende wrocht daer door zijn wonderwerck,
 Met haer die hem betrouwen.

Gheen half ure en heeft dit gheduert,
 Den slach die nam een ende:
 De loopers hebbent meest besuert
 Al door Nassouwens Bende:
 Opt Moer, int Bosch, een mijl int rondt,
 Men Spaengiaerts *ende* duytschen vondt
 Meest doot, waer men sick wende.

Jn den Dollaert wijdt en seer groot,
 Verdronckense by hoopen:
 Arenberchs Peert viel in een sloot,

Dies moest hijt oock becoopen:
 Thooft, zijde, hals waren doorwont
 Dies hy bestorf in corter stont,
 En Groesbeeck ist ontloopen.

Van dit volck men begrauen sach
 Ouer de achthienhondert:
 Watmen noch vondt na desen dach
 Dat sy hier wtghesondert,
 Nassous volck die doot bleuen daer
 Waren gheen veertich dit is waer,
 Jn Gods werck v verwondert.

Doch Graef Adolff seer onuersaeft
 Js daer oock doot ghebleuen
 Graef Loodwijck Canzler wel begaeft
 Die liet daer oock zijn leuen,
 Veel zijn ghewont die stonden stijf,
 Doch hebben meest gheen noot vant lijf,
 Godt wil haer sterckte gheuen.

Tweehondert dertich Duytschen cloeck
 Hier oock gheuangen laghen,
 Arenburch had ghedaen versoeck,
 Om menich Monicks Waghen,
 Wel vol van Cruyt, Clooten, Broodt, en Wijn,
 Dese meest al ghebleuen zijn:
 Elc Peert wert wtgheslaghen.

Tgeschut, Vt, Re, Mi, Fa, Sol, La,
 Wt Groeningen ses stucken,
 Die volghen nu Graef Loodwijck na,
 De Heer laet doch ghelucken,
 Dat de vyanden van zijn woort,

Als dese corts werden versmoort,
Die noch vrome verdrucken.

Mensch, dees saeck doch niet toe en schrijft
Den mensch, want twaer gheloghen
Want tis Godt die de selfde drijft,
Al heeft hijt langh vertoghen:
Sulcx was wel onser sonden schult,
En zijn tijt was noch niet veruult,
Meer is in zijn vermoghen.

O Heer v sy lof en danck,
Van uwe ouerwinnen:
Sterct ons gemoet noch swack en cranck
Met uwen Gheest van binnen,
Dat het bidt, en betrouwe vast,
Soo sult ghy corts van ouerlast
Helpen die v beminnen.

Weest die ghy zijt.

Als nu dit moetwillichste ende die fleur van Ducdalbens Crijsvolck, die soo lange binnen Malta ende elders gelegen hadden, verslaghen was, Ducdalue met zijn ouergebleuen Spaengiaerden, daer om seer verbittert zijnde, heeft de Grauen Egmondts ende Hoorn, met de Batenburgers ende ander geuangen Edelen doen onthalsen.

Op de wijze, Waect op ghy Christen alle, etc.

Alsmen schreef duysent vijfhondert
In dat achtensestichste Jaer,
Sachmen gheschien groot wonder

Te Brussel int openbaer,
 Vier Grauen Edel van bloede
 Dooden sy in corter stont,
 Daer toe seer rijck van goede,
 Jck wilse v doen condt.

Een Prins van grooter machten,
 de Graue van Egmont,
 Als een Schaep ginck hy ter slachten,
 En daer was de ure en stont,
 Men sach daer weenen en trueren
 So menich Wijf en Man
 Te Brussel binnen der Mueren
 Om de Graue was Edel gedaen.

Cloeck ginck hy na der stede
 daer hy moste steruen, verstaet:
 Ghy Heeren en Burghers mede,
 En isser nu gheen ghenaet,
 Soo ben ick een arme Graue
 daer toe gheen Edelman:
 Niemant hem antwoort gaue,
 de Graue sprack nu wel an.

De Graue nam sonder treuren
 Een Cussen hoort dit bedien,
 daerop hy den doot wilde besueren,
 daer op booch hy zijn knien,
 Te samen leyde hy zijn handen,
 Ten Hemel siende seer soet,
 Godt doende zijn Offerhande,
 Die Graue dat Edel bloet.

Als zijn knien waren gheboghen,

En zijn handen waren gheuoecht,
Een heeft dat sweert wt ghetoghen,
Die den Graue zijn hooft af sloch:
Sijn bloet sachmen daer stralen,
Edel van Ordens verbont,
Godt sal die oorsake verhalen
Van die Graue van Egmond.

Al op der seluer uren,
Quam Edel van stam en Bloet,
Die Edele Graef van Hooren,
Liefhebbende Gods woort soet,
Lieflick sachmen hem daer treden,
Als een Slachtschaep ter doot
Comende ter seluer steden,
Daer hy moste steruen den doot.

Als hy daer was ghecomen,
Die Graue Delzijn genaemt,
Hy sprack vry sonder schromen,
En isser nu gheen ghenaed?
Niemant hem antwoort gauen,
Den Edelen Graue goet,
Na Egmont was zijn vraghen
Baals Pristers by hem stoet.

Egmont lach daer verslaghen,
Ghedect met een cleet dicht,
Aen zijn voeten wert hijt gheware,
Hy heeft het cleet opghelicht:
De Graue sprack met reden,
Sijt ghy daer Egmont,
Sijt ghy my voorghetreden,

Jck wil v volghen terstont.

Baals Priester met zijne cluchten
 Tradt tot den Graue groot:
 Gaet van my (sprack hy met suchten)
 Want ghy doet my aen den doot:
 Hy wist wiese waren al voren,
 Des Duyuels en s Paus ghebroet,
 Van Antechristus gheboren,
 Die daer dorsten na t'onnosel bloet.

Een Cussen hy voor hem vanden
 Daer booch hy op zijn knien
 Te samen leyde hy zijn handen,
 Tot den Hemel sachmen hem sien,
 Hy voer wt dese Warande,
 Heer ick beueel v mijn gheest
 En mijn siel tot een Offrande
 Sprack de graue onbeureest..

Als zijn knien waren geboghen,
 En zijn handen waren geuoecht
 Een heeft dat Sweert wtghetoghen
 Die den Graue zijn hooft afsloech,
 Sijn bloet sachmen daer blincken,
 Edel van stamme root:
 Dus sachmen de graue krincken
 Van Hoorn seer minioot.

Twee Broeders in Gods vreden,
 Van Batenburch twee Vorsten groot,
 Beruoets sachmense treden,
 Blootshoofts al na den doot,
 Singhende wt helder kelen,

Wt David den sesten Psalm:
Straft my niet Heer in velen:
Tot Godt quam haerlieder galm.

Vrymoedich int openbare
Aenriepen sy haren Schepper groot,
De Trommelen ginghen allegare,
Die sloeghen daer al accoort:
De Jongste begost te trueren,
Hy liet so menighen traen,
Om dat het niet mochte ghebueren,
Dat die lieden hem conden verstaen.

Al comende op de stede,
de twee Grauen ionck van Jaer,
Sy waren in Godt te vreden,
Tot den doot begauen sy haer,
Haer knien sachmen haer booghen,
Men sloech hen daer af dat hoofd:
O Godt hoe moechdijt al gedoogen,
dat v woort dus wert berooft?

Groot suchten ende claghen
Ende weenen gebrack daer niet:
Men hoorde mans en vrouwen gewagen,
O Godt wat grooter verdriet
Van de Heeren der Nederlanden,
diemen daer doot en brant,
En so menich man coemt te schanden
door Ducdalue den wreden Tyrant.

O Duckdalf met v genooten,
Sijt ghy niet sadt van tbloet
dat ghy in Napels hebt vergoten,

En voor mets soo menich man goet.
 Waren dat niet Schelmsche wracken,
 Dat ghy dien onghelosten Calck
 Jnt broot oock dedet backen,
 O ghy Verrader ende Schalck.

Al met v bloedighe Tanden
 Als Pharao en Jesabel
 Coemt ghy in dees Nederlanden,
 Als Herodes quaet en fel:
 Hanghen, moorden, en branden,
 Ontlijuen al metter spoet:
 Ghy sult met Babel comen te schanden,
 Al om t'onschuldighe bloet.

Corts na dat Graef Lodewijck van Groninghen op ghebroken, ende van Groeninghen verdreuen was is de Prince van Oraengien na de mase ghetoghen.

Een nieu Christelijck Liedt gemaect ter eeren des Doorluchtigsten Heeren Wilhelm Prince tot Oraengien, *Patris Patriae* mijnen G. Vorsten *ende* Heeren. Waer van deerste Cappitael letteren van elck Vers zijner V. G. Name meebrenghen.

Na de wijze van Chartres.

Vvilhelmus van Nassouwe
 Ben ick van Duytschen bloet,
 Den Vaderlant ghetrouwe
 Blijf ick tot inden doot:
 Een Prins van Oraengien
 Ben ick vrij onuerueert,
 Den Coninck van Hispaengien
 Heb ick altijd gheeert.

Jn Godes vrees te leuen
 Heb ick altijd betracht,
 Daerom ben ick verdreuen
 Om Landt om Luyd ghebracht:
 Maer Godt sal my regeeren
 Als een goet Instrument,
 Dat ick sal wederkeeren
 Jn mijnen Regiment.

Lijdt v mijn Ondersaten
 Die oprecht zijn van aerdt,
 Godt sal v niet verlaten,
 Al zijt ghy nu beswaert:
 Die vroom begheert te leuen
 Bidt Godt nacht ende dach,
 Dat hy my cracht wil gheuen
 Dat ick v helpen mach.

Lijf en goet al te samen
 Heb ick v niet verschoont
 Mijn Broeders hooch van Namen
 Hebbent v oock verthoont:
 Graef Adolff is ghebleuen,

Jn Vrislant inden slach,
 Sijn siel int eewich leuen
 Verwacht ten Jongsten dach.

Edel en Hoochgeboren
 Van Keyserlicken stam:
 Een Vorst des Rijcks vercoren
 Als een vroom Christen Man,
 Voor Godes Woort ghepresen,
 Heb ick vrij onuersaecht,
 Als een Helt sonder vreesen
 Mijn Edel bloet ghewaecht.

Mijn Schilt en mijn betrouwen
 Sijt ghy, O Godt mijn Heer
 Op v so wil ick bouwen
 Verlaet my nemmermeer:
 Dat ick toch vroom mach blijuen
 V dienaer taller stont,
 Die Tyranny verdrijuen,
 Die my mijn hert doorwont.

Van al die my beswaren,
 End mijn veruolghers zijn,
 Mijn Godt wilt toch bewaren
 Den trouwen Dienaer dijn:
 Dat sy my niet en verrasschen
 Jn haren boosen moet,
 Haer handen niet en wasschen
 Jn mijn onschuldich bloet.

Als David moeste vluchten
 Voor Saul den Tyran:
 So heb ick moeten suchen

Met menich Edelman:
Maer Godt heeft hem verheuen,
Verlost wt alder noot,
Een Coninckrijck ghegheuen
Jn Israel seer groot.

Na tsuer sal ick ontfanghen
Van Godt mijn Heer dat soet,
Daer na so doet verlanghen
Mijn Vorstelijck ghemoet,
Dat is dat ick mach steruen
Met eeren in dat Velt,
Een eewich Rijck verweruen
Als een ghetrouwer Helt.

Niet doet my meer erbarmen
Jn mijnen wederspoet,
Dan datmen siet verarmen
Des Coninx Landen goet,
Dat v de Spaengiaerts krencken
O Edel Nederlant soet,
Als ick daer aen ghedencke
Mijn Edel hert dat Bloet.

Als een Prins opgheseten
Met mijnder Heyres cracht,
Van den Tyran vermeten
Heb ick den Slach verwacht,
Die by Maestricht begrauen
Vreesde mijn ghewelt,
Mijn ruyters sachmen drauen
Seer moedich door dat velt.

Soo het den wil des Heeren
Op die tijt had gheweest,
Had ick gheern willen keeren
Van v dit swaer tempeest:
Maer de Heer van hier bouen
Die alle dinck regeert,
Diemen altijt moet louen
En heeftet niet begeert.

Seer Prinslick was ghedreuen
Mijn Princelijck gemoet,
Stantuastich is ghebleuen
Mijn hert in tegenspoet,
Den Heer heb ick ghebeden
Van mijnes herten gront,
Dat hy mijn saeck wil reden,
Mijn onschult doen bekont.

Oorlof mijn arme Schapen
Die zijn in grooten noot,
V Herder sal niet slapen
Al zijt ghy nu verstroyt:
Tot Godt wilt v begheuen,
Sijn heylsaem Woort neemt aen,
Als vrome Christen leuen,
Tsal hier haest zijn ghedaen.

Voor Godt wil ick belijden
End zijner grooter macht,
Dat ick tot gheenen tijden
Den Coninck heb veracht:
Dan dat ick Godt den Heere
Der hoochster maiesteyt,

Heb moeten obedieren,
Inder gherechticheyt.

Na dat de Prince door Godes ghehengenisse wt het Landt gheweken was heeft Ducdalue (meynende het spel gheheel gewonnen te hebben) een listich Pardoen laten wtgaen.

Waer tegen dese twee nauolgende Liedekens gemaect zijn. Ende connen oock mede dienen op het Pardoen van desen nieuwen Commandadeur, Anno 1574. wtgegaen.

Op de wijze, Laet ons met sange nu gaen verblijden.

O Werelt listich, lieflick int orboren,
Hoe brengt ghy te voren,, die simple v loosheyt?
Ghy beloeft vrede, int eynde wordet toren
Waert moghelick d'Wtuercoren,, souden worden verleyt:
O duckdalb sulcke stricken ghy bereyt,
Om dat ghy sout vernielen,, die weluaert onser sielen:
Maer tis te vergeefs dat ghy alsulckes verbreyt

Reprise,

Op de wijze, daer de Man met rusten wil leuen, moet het Vrouken, *etc.*

Op v Pardoen wy niet en achten,
Want tis al verradery:
Een ander van Godt wy verwachten,
Christus heeft ons ghemaect vry:

Op hem alleen betrouwen wy,
 Hy sal ons verlossen van alle ghewelt:
 Op v Pardoen wy niet en achten,
 Want het voor Godt niet en ghelt.

✦ Ons Coninck is een Coninc groot van weerden,
 Van Hemel en Eerden, en ooc van Jsrael:
 Der Princen Prins, een Vorst cloeck int volheerden,
 Wat hy wil aenueerden, volbringt hy haest en snel:
 Hy is der Heydenen Heylant, diet al ghemaect heeft wel,
 Na zijn goet welbehaghen, wie soude daer vertsaghen
 Om hem t'aenbeden, als wy zijn int ghequel.

Ander Reprise.

op de selue wijze als vooren.

Gods ghenade staet altijt open, Tverloren Schaep heeft hy ghehaelt: Op hem alleen willen wy hopen, Onse schult heeft hy betaelt: Sijn Belofte is noyt ghefaelt, Om ons te verlossen van alle torment: Gods ghenade staet altijt open, En zijn Liefde is sonder ent. Na Gods beuel so wilden wy leuen, Dats dat elck sou geuen,, den Keyser zynen chijs: Maer hem de Eere, sy wort hem toegheschreuen Gheen Goden beneuen,, hem, kennen wy

propijs Hem behoort de vrese, hy is alleene wijs: Vervloecht wiltse Godt houwen,, die op Menschen betrouwen *Want sy zijn ydel, haer macht is als een rijs. Reprise.*

Op v Pardoen wy niet, en achten, &c.

❖ Ghy acht ons Kettters, siet selfs v Bels knapen, Monicken en Papen,, haer Leere als fenijn: Aensiet de liefde van uwe Bijtschapen, Bloetghierich sy gapen,, en souwen Herders zijn: Tzijn grijpende Wolven, in eenen heylighen schijn: d'Ooghen vol Hoerderije,, en t'Herte vol inuije, Maer tis vergheefs dat ghy alsulcks verbreydt. *Reprise.*

Gods ghenade staet altijd open, etc.

❖ Jst ghewelt dat wy volchden Gods weghen Als d'Apostels plegen,, na ons vermogen al Wy segghen Neen: maer al dat God is tegen Waer beter versweghen, wtgheroeyt hen ghetal: Want de Hoer van Babel sal haest comen ten val: die ghy nu wilt vereeren,, maer t Sweert sal v verteeren, So dat v plaetse hier niemant vinden sal.

Reprise.

Op v Pardoen wy. etc.

❖ Sloeghen wy d'Afgoden, hier op wilt mercken, Door sulcke wercken,, wert Godt niet onteert: Christus smeeft selfs die Coopliden wter Kercken, Wou niet in sulck' percken,, zijn Woort hebben vermeert: Maer diet wt dieften deden, hebby meest gheleert, Al sonder ons toesegeen, oft s Princen wederlegghen, Want quade wercken,, tot quaden eynde keert. *Reprise.*

Gods Ghenade staet, etc.

❖ Dat wy als Rebellen nu moeten vlieden, Beclaghen veel lieden,, maer Christus spreeckt seer vroet: Waert ghy van de Werelt, tsou niet gheschieden, Sy sou v eere bieden,, nu ghy sulcx niet en doet, Moet ghy om minent wille laten lijf en goet Hoe soudon wy dan vreesen,, God en laet ons gheen Weesen, Hoe ghy Vorst des Duyuels op ons zijt verwoet. *Reprise.*

Op v Pardoen, etc.

❖ Die God verloochendt, sal hy oock versaken, Als hy meynt te raken,, int nieu Jerusalem Maer die hem belijdt, die sal hy groot maken, Twelck dat willen laken,, die vanden Caphernaem Want sy lieuer deruen hooren Godes stem: Dan dat haer svleesch wellusten,, hier soude moeten rusten, Teewich verdoemen laden de sulc op hem. *Reprise.*

Gods genade staet, etc.

❖ Jck laet elck besien, of wy s Conincx Landen, Soo brochten ter schanden,, ghelijckmen v nu siet Wy waren ree, te weeren zijn vyanden, Die ghy doet verbranden,, v noyt misdeden yet: D'edelen die den Coninck int strijden noyt verliet, Doet ghy schandelick steruen,, om hen Landt te beeruen, Dies bekennen wy v voor geen Heere niet. *Reprise.*

Op v Pardoen wy, etc.

❖ Souden wy kennen voor v ons misdaden, Die vol onghenaden,, niet en doet dan onrecht

En s Coninx wet sietmen v selfs versmaden Tsijnder grooter schaden,, zijt ghy worden zijn knecht Teynde uwer daghen, wert ghy gemaect heel slecht, Als onse Godt sal wreken,, het quaet aen v ghebleken: Wat helpt dan dat ghy ons wt den Lande segt? *Reprise.*

Gods ghenade staet, etc.

❖ Een Christelicke Kercke kennen wy te gader, daer af Godt is vader,, Christus het Hooft seer reyn: Vant thooft des Paus zijn wy een versmader, Hy is gheen ontlader ,, der sonder groot noch cleen: Noch is oock niet ghebout op den Leuenden steen: Gods eer heeft hy ghestolen,, de Simpele doen dolen: Al zijn Insetten verworpen wy met een. *Reprise.*

Op v Pardoen, etc.

❖ Als stadthouder Christi dorft ghy *hem* noemen, dit Kint der Verdoemenis, tuycht ons die Schriftuer: Van al dat Godsdienst heet derf hy *hem* roemen,

Dat hem elck moet schroemen,, door zijn wreehteyt seer stuer: Hy is t Beest vol Hoofden,, des Rooden Draecx Figuer, Daer niet voor willen buygen,, alle Christen ghetuyghen, Dies haer de tweede doot, niet sal vallen suer. *Reprise.*

Gods ghenade staet, etc.

✦ Js dat v liefde die ghy t Nederlandt draghet, En d'ingeboorne plaghet,, nemende goet oft schat: *Ende* oock wilt behouden, want v so behaget, Dat elck v oorlof vraget, om te besitten dat *van* v grote liefde, Segt ons Micheas plat Tvette Schaep ghy slachtet,, tmaghere ghy verachtet, Van tbloedt der Heylighen zijdy gheensins sat. *Reprise.*

Op v pardoen wy, etc.

✦ Bacchides belieft der Machabeen vrede, Als hy haer stede,, creech, brocht hyse ter doot: Sulcks meynt ghy Duckdalf, wt te rechten mede, Ghy gaeft haer een snede,, die hen v gauen bloot, Om te verantwoorden, en quamen soo in noot: Wie sou dan v Gheloouen, dan om ons te beroouen,

Van goet en leuen, dwelc v leert de Paus v hoot. *Reprise.*

Gods ghenade staet, etc.

❖ Hebben wy gheherbercht ons Predicanten, Weerder dan v Santen,, ghedoopt ons kinders daer, In ons Tempels, gebout aen allen canten, Met consent der danten,, van Parma in dat Jaer Opperste Regenten der Nederlanden, maer Haer valsch hert doortogen,, heeft ons al bedroghen, dies wy betrouwen op Gods belofte claer.
Reprise.

Op v Pardoen wy, etc.

❖ Ghy stelt ons Graty-tijt als Gods Vassale, Hier naer d'eeuwighe quale,, Vergheeft spreect Christus coen, Niet seuenwerf, maar tseuentich seuenmale dats sonder getale,, sal wesen v Pardoen Aen uwen Broeder, op dat v in elck saysoen Werden quijt gheschouwen,, de sonden die v rouwen, Als sal ontfanghen die Vrome, Palmen groen.
Reprise.

Gods ghenade staet, etc.

Prince.

❖ Op Godt betroude de Prins van Oraengien, Sijnde in Almaengien,, Godt zal stercken
 zijn handt, Dat hy sal paeyseren calaengien, Den Coninck van Spaengien, bewaren
 zijne Pandt Vernielen v Bloethondt, den Vromen een Tyrant: Laet v Afgodtsche
 Nancy,, aen Godt bidden om gracy: Ghy sult Pharo slachten, als Godt ons doet bystant:
Reprise. Op v Pardoen wy niet en achten, Want tis al verradery, Een ander van Godt
 wy verwachten, Christus heeft ons gemaect vry, *etc.* *Retrograde.* Goet oft heylich,
 niet boos zijn de Papen haer Recht woort Gods sy leerden en noyt leughenachtich,
 Tbloedt sy sparen en niet dorstich gapen maer, Slecht tvolck wijsende, Christum
 gheensins crachtich.

Van de ghene die Pardoen gehaelt hebben.

Een nieu Liedeken

op de wijze, van Viue le Geus.

Vvaer blijft ghy nu ghy boos gheslacht,
 Ghy die uwen Godt hebt veracht,
 En Christum gants ghemist,
 Weet dat ghy nu ter Werelt verwacht,
 Tfy tfy v Pardonist.

Al om v schandelicken sin,
 Hebt ghy weder gedroncken in,
 Dat ghy hebt wtghewist,
 So neemt dan dit voor v ghewin..
 Tfy tfy v Pardonist.

Met twee roo wangen moet ghy gaen,
 Voor alle Menschen beschaemt staen,
 Want so seyt elck Papist:
 V gheloof ghy verloochent saen, Tfy *etc.*

Een Geus die acht met reden waer
 Een Pardonist voor een Verraer,
 So is v eer verquist,
 Om mammon draechdy schanden swaer.
 Tfy tfy v Pardonist.

Dagelijcx ghy verkeeren moet,
 Met dien die stort donnoosel bloet,
 Daer in ghy v verfrist,
 Dit doet ghy al om t Aertsche goet. Tfy,

Ghy siet daer lijden daechlijcx veel,
 En moeten hanghen by haer keel,
 Die ghy hebt aengehist, :
 Wat sult ghy hebben voor v deel. Tfy *etc.*

Maer nu zijt ghy gheeert gheacht,
 Ghelijck daer is Judas gheslacht,

Dit loon is v verwist,
 Datmen nu singt met gantscher macht,
 Tfy tfy v Pardonist.

Om Mammon te vercrijghen weer,
 Ghinckt ghy verwerpen al v eer,
 V tijt hebt ghy vergist,
 U eer is wech, en tgoet veel meer. Tfy

Wat eer sult ghy hebben int endt,
 Als Godt den Prins int land eens sendt,
 En t'onweer is gheslist,
 Ende blijft voor Verraders bekend. Tfy, etc.

Js Mammon v so goeden vrient,
 Hoe coemt dat ghy den Paus dan dient,
 Die moet aen s Duyuels Rist,
 Tgebeurt v mede eer ghyt meynt. Tfy.

Ghy meynt te beschermen v ghelt,
 Maer door Gods hant het selue smelt,
 V Bors' wert wtgheust,
 Om tquaet middel dat ghy voorstelt.
 Tfy tfy v Pardonist.

Duckdalba sal v scheeren snel,
 Ghelijckmen doet der Schapen vel
 Ende vaghen v de Kist,
 End sult noch hooren dit gerel. Tfy, etc.

Godt ons Prins sal geuen tijt,
 Om te singhen t'uwen verwijt,
 Over v valsche list:
 Viue die zijn gheloof belijt,
 Maer tfy een Pardonist.

Liefde vermachty al fecit. Anno. 1571.

Na dat Duck D Alue het zeem door den mont gestreken hadde metten Pardoen, heeft hy de wolle beghinnen te plucken, door den Thienden Penninck.

Op de wijze, Rijck God hoe is mijn Boelken dus wildt, etc.

Helpt nu v self, so helpt v Godt,
Wt der Tyrannen bant en slot,
Benaude Nederlanden,
Ghy draecht den Bast al om v strot,
Rept flux v vrome handen.

De Spaensche hoomoet valsch en boos,
Sandt v een Beudel Goddeloos,
Om v Godloos te maken,
Gods woort rooft hy door menschen gloos,
En wil v tghelt ontschaken.

So neemt hy elck sijn hoochste goet,
Die t Woort der sielen voetsel soet,
Om draf niet willen deruen:
Becoopent met haer roode bloet,
Of moeten naeckt gaen sweruen.

Maer die sijn hert op Mammon stelt,
Moet oock ontberen tlieue ghelt,
Sijn Godt, zijns vleeschs betrouwen:
Hy eyscht den Thienden met geweld
Diet gheeft, sal niet behouwen.

Want gheeftmen dick van thienen een,
Daer blijft ten lesten een noch gheen,
Woll mach den Herder stillen,
Dees Wolf is met Woll noch Melck te vreen,

Hy wilde schaepkens villen.

Sijn buyck is onuersadelick,
Bloet en gheltdorstich stadelick,
Als die met wreedden moede
Tlants ghelt verquist verradelick
Aen Conincklicken bloede.

Verdient dan sulck v Huerlinck fel,
Den Thienden Penninck niet seer wel,
Omt Nederlant te schenden?
Gheeft ghy hem die, soo maect ghy snel
Den bant om v te binden.

O Nederlant ghy zijt belaen,
Doot ende leuen voor v staen,
Dient den Tyran van Spaengien,
Of volcht (om hem te wederstaen)
Den Prince van Oraengien.

Helpt dees Herder die voor v strijt
Of helpt den Wolf die v verbijt,
Weest niet meer Neutralisten:
Vernielt den Tyran, Tis nu den tijt,
Met al sijn Tyrannisten.

Een ander vanden Thienden Penninck.

Op de wijze, wilt my niet straffen Heere.

O HEER wilt my eerbarmen
Ouer tsuchten en karmen
Van ons armen eenpaer:
Want wy zijn in groot lijden,
O Heer wilt ons beurijden

In dees benautheyt swaer.

O Heer wilt van ons weeren,
 Die den Thienden Penninck begheeren,
 Die t Landt regeeren fel:
 End v volck ouerlasten:
 Ontslaet ons dese gasten,
 En van so groot ghequel.

Haer Hooft is duck de Alue,
 De Paus die staet het halue,
 Om t Landt te berouen onsoet
 Legghen sy listighe laghen,
 O Heer wiltse veriaghen,
 Dit snoot Spaensche ghebroet.

Sijn dit niet fraey ghesellen,
 Sy nemen Wol, en Vellen,
 Al van ons schaepkens slecht
 Die lancxt den dijcke loopen,
 O Heer laetse becoopen
 Seuen dobbel haer onrecht.

Ghy segt: O Heer van allen,
 Dat Babel is gheuallen,
 Coemt maeckt v Woorden waer:
 Laet nu den Slach ghebeuren,
 Dat Babilon sal treuren,
 Met zijn valsche Dienaer.

O Heere Godt Almachtich,
 V Woorden zijn warachtich,
 So Joannes schrijft openbaer:
 Dat haren val sal comen
 In een ure, dan salmen romen

Uwer woorden voorwaer.

Wee v Amsterdam onreyne,
 Die sulck vreemt ghespuys vileyne,
 So troulick bystant doet,
 Om v trouwe Nabueren
 Te vernielen, verschueren,
 Als Woluen seer verwoet

Een ander nieu Liedeken.

Op de wijze, Laet ons den Landtman louen, etc.

Ghy Hoenderen, Enden en Duyuen
 Wilt v verblijden al,
 Den Vos die op v plach te cluyuen
 Die leyt nu in een dal:
 Op den wech derf hijt niet houwen,
 Dat heeft de Gans gedaen,
 Die brengt hem int benouwen,
 Met haer Jonghen sonder waen,
 Die nu dapper broeden aen.

Die Vos subtijl van listen,
 Die altijd practizeert
 Twas wonder dat hijt niet en gisten
 Dat die Gans dus swemmen leert!
 Hoe wijdt dat zijn de stroomen,
 De Gans die weet wel raet,
 Om daer ouer te comen,
 daer de Vos voren staet,
 daerom heeft hijt nu so quaet.

Wat macht den Vos veel baten,

Dat hy can loopen snel,
De gans can bouen maten
Oock vlieghe also wel,
Ouer Hecken, Bosschen, en Tuynen,
Tis haer niet inden wech,
Al loopt de Vos veel struynen
Sijn hol wort niet te leech,
Daerom ist met hem gheen deech.

De Vos die leyt veel laghen
Met den Wolf op dit pas,
Om de Gansen te veriaghen,
Daerom loopen sy so ras:
Maer ten mach niet profiteren,
Den Wolf is achter lam,
Sy connen de Gans niet leeren,
Daerom worden sy gram,
Dat die Gans dat hol in nam.

De Vos die heeft soo langhen
Ghebruyckt alle zijn macht,
De Gansen op ghehanghen,
Al door des Wolues cracht,
Maer nu coemt de Gans met hoopen,
Die dus lang heeft ghebroet,
Nu moet de Vos voor loopen,
Met den Wolf seer verwoet,
Van de Gans al metter spoet.

Had de Vos moghen ghebruycken
Syn wil ende zijn lust,
Die Gans had moghen duycken,
Want de Gans doch niet en rust,

Hy meynde onder hem te vercrijghen,
 Alle macht ende ghewelt:
 Maer nu moet de Vos swijghen,
 En wijcken wt dat Velt,
 Want die Gans is seer ontstelt.

De Gans die heeft vernomen,
 Met so menich cleyn ghedier,
 Hoe den Vos sonder schromen
 De Wolf wil senden hier,
 Om haer Jonghen te beroouen,
 Die Thienden te nemen wt dat Nest,
 End oock van alle schoouen,
 Daer sy aen plucken haer best,
 Souden sy hebben ghemest.

Dese Mare is vertoghen
 Onder menich Voghel cleyn,
 Die zijn by een ghevloghen,
 Ende comen alle ghemeyn,
 Al om dees Vos te verdrijuen,
 Den Wolf te smijten doot
 Daerom comen sy stijuen
 Met eenen gantschen Vloot
 Nu is de Vos in grooter noot.

Het is doch eene wijze
 Dat elck heeft zijne beurt:
 Als deen daelt, moet dander rijsen,
 Na blijschap coemt lijden voort:
 Na lijden, en bitter tranen
 Coemt blijschap sonder ghetal:
 Elck die moet ontfanghen

Loon na zijn wercken al
Eer dat eynde comen sal.

Prince der Creatueren,
Exempel op dit termijn,
Een yegelijck moet besueren,
Na blijschap groote pijn:
die daer sadt in weelden,
Met vreuchden ongefaelt,
Twas droefheyte dat hy teelden,
Als hy zijn vruecht in haelt,
dat wort hem al betaelt.

Een ander vanden Thienden Penninck.

Op de wijze van Munster, oft van Haerlinghen.

Hollant, Zeelant, ghy Edel Prieel,
Al zijt ghy cleyn in v Casteel,
Prijs hebt ghy bouen schreuen,
dat ghy den Bloethont tot zijn deel
den Thienden niet wilt gheuen.

Die Staten van dat Nederlandt,
Hebben verworuen groote schandt,
Een Spaengiaert sy ontboden,
Te schatten, te scheren, te stichten Brant,
End den vromen te dooden.

Hy toonde haest zijn boosen aert,
die Graef van Egmont en Hoorn tsaert
Metten Adel hy verpletten
Hier waren de staten niet in beswaert,
dat hy brack al haer Wetten.

Dat Lant heeft hy geperturbeert,

Weluaert en Neering daer wt ghekeert,
 Sijn Kist ghinck hy vol schrapen,
 Veel Maechden en Vroukens geuioleert,
 Na de wijs der Roomscher Papen.

Hy heeft gheseyt dat hy hier quam
 Van s Conincks wegghen dat Lant innam
 Valschelijck heeft hijt geloghen:
 Paus Beul was hy met moede gram,
 s Conincks Landen bedroghen.

Hollant Zeelant was wel ghemoet,
 Coren de Prins haer stadthouder goet,
 Voor t Vaderlandt te strijden
 In Gods Naem, teghen Spaensche ghebroet,
 Dit most den Tyran lijden.

Nu hy Hollant niet winnen can,
 Zeelandt cost hem menighen Man,
 Voor Haerlem zijn sy doorsteken,
 Nu gaet hy loopen dees Tyran,
 Die zijn leet niet can wreken.

Hij is verlopen, geeft niemant gelt,
 Js dit ghedaen als een vroom Helt
 Vanden Coninck ghecomen?
 Jck denck wel Neen, tis anders gestelt,
 Hy dient den Paus van Romen.

Een Paep hebben sy weer gehaelt,
 Op dat sal blijcken onghefaelt,
 Dat sy zijn Papen knechten,
 Daer al die werelt op heeft gesmaelt,
 Die voor haer Swaghers vechten.

Maghercool, Hertoch Eerick siet,
 Schouwenburch en missaect nu niet,
 Dat ghy dient s Paus gheschoren,
 Den duyuel om ghelt, sonder verdriet,
 Diet Christen bloet versmoren.

Noch zijn die staten stom en doof,
 Onder tdecksel van t Christen gheloof
 Laten zijt Lant bederuen,
 Gheuen die Spaengiaerts tot een roof
 Des Conincks schoone Eruen.

Eedele Heere en staten fijn,
 Siet hoe v Landen verlaten zijn,
 V Coninck in Spaengien ghehouwen,
 Op dat hy niet weten sal wat fenijn,
 En quaet sy int Lant brouwen.

Jst voor v niet een groot oneer,
 Dat ghy verlaet v eyghen Heer,
 Laet d Inquisicy regeren,
 Hoereerders en Buggers, tblijckt leyder te seer,
 Die t Lant gants ruineren.

Sit v Coninck nu als een Kint,
 Hy can weer comen, dit versint,
 Van v eysschen met reden,
 Hoe hy als dan gheregeert vint,
 Sijn Landen en zijn steden.

Weest niet langher so obstinaet,
 Maect vreed int lant, eert valt te laet,
 En soect voor alle dinghen
 Het Rijcke Gods, tis Christi raet,
 Tander sal hy toebinghen.

Godt ons Prince sal gheuen cracht,
 Ende beschermen dach en nacht
 Den vromen hier op Aerden,
 Die zijn woort houden in ghedacht,
 Tleuen daer na aenuaerden.

Liefde vermacht al fecit Anno 1574.

**Dewijle het Lant nu dus oproerich was door den Thienden Penninck,
 heeft de Graef vander Marck, Lume, etc. den Briel ingenomen: ende
 Hollant met Zeelant is haest goetwillich ghevolcht.**

Op de wijze, Jck ginc eenmael spaceren, etc.

Vvy Geuskens willen nu singhen,
 Jn dese meyes tijt,
 En van vreuchden opspringhen,
 Dat ons Godt ghebenedijt
 Nu heeft gegeuen reyn,
 Synen seghen machtich,
 Daerom wy sullen eendrachtich
 Den Lof Godt geuen certeyn.

Den Briele wy inne creghen
 Jn April den eersten dach,
 Als Mannen sachmen ons pleghen,
 Die Zuydpoort sonder verdrach
 Jn brandt wy staken aen.
 De Borgers zijn geweken,
 Een yder om hem te versteken,
 Tghinck al buyten haer waen.

Den Edelen Heer verheuen
 Van Lume seer wijs,
 Met Crijs handel weet hy te leuen,
 Dryhondert sonder ghecrijs,
 Aen die Noortpoort hy sandt:
 Ouer die Mueren sy clommen,
 die Poorte ingenomen,
 daer na quam soo menighen quant.

Hoort eens watten cluchten,
 doen den gantschen hoop
 Niet sonder grooten geruchten
 In quamen met soeten loop:
 Terstont most loopen aen
 Baals Tempel ghepresen,
 Melis most verlost wesen
 Al in die halue Maen.

Die Voerder van Melis Bende,
 die grooten Christoffel waer,
 die Geusen als de behende
 Hem deden duycken daer:
 En al dander ouer hoop
 Sy daer gingen legghen,
 Sonder haer wederseggen,
 Met eenen haesten loop.

Al op de Mase geleghen
 den Briele geheeten wert,
 Een nieu Rotsel te degghen
 Om met moet end hert
 Te houden voor tgewelt,
 Voor Ducdalue crachtich,

Daeromme sy eendrachtich
die Bolwercken hebben voorstelt.

Wt Utrecht die Catijuen
Trocken na den Bril,
Om de Geusen te verdrijuen,
Tginck niet na haren wil,
Te schepe trocken sy ras,
Tusschen wege sy vernamen
datter Geusen schepen quamen,
Twelck haer geen blijschap was.

De Geusen dapper schoten,
De Spaengiaerts namen de wijck,
Aen Landt sy onuerdroten
Liepen door den slijck,
Te Dort al voor de ste:
Sy saghen als Morianen,
doen sy wt den dreck quamen,
Haer Vaenkens sleepten sy me.

Hoe sy te Rotterdam binnen
Quamen met ghewelt,
Een yder cant wel versinnen
Hoe datter was ghestelt,
Men sachse groot Moort begaen:
dus Steden hout v vasten,
Neemt niet in sulcke Gasten
En spieghelt v daer aen.

O Princen, die wt v Landen
Al om de Waerheyt claer,
Verlost wt Herodes banden
Ghevluchtet zijt voorwaer:

Valt Godt den Heere te voet,
 Dat hy victory wil gheuen,
 En wy so moghen leuen,
 Om te beeruen d'ewighe goet.

Een ander Liedeken van den Briel.

Op de wijze, Jck roep v O Hemelsche Vader aen, etc.

Vwie wil hooren een nieu ghesanck,
 Wat nieus sal ick aenheuen,
 Hoe dat die Geusen namen haren ganck,
 Wt Enghelant met haren danck,
 En hadden in haer beuanck,
 Haren Admirael verheuen.

Dat was den hoochloffelicken Heer
 Van Lume gheheeten,
 Met hem dat hy hadde noch meer,
 Torlon, vernamet veer,
 Na de Hollanders haer voechden seer,
 Sy dapper daer na stieten.

Het gheschiede op eenen Palmendach,
 Smorghens ontrent acht uren,
 Dat sy aenuielen met groot ghewach,
 Die vloot al sonder verdrach,
 Tgeschut als een donderslach
 Men aen beyde zijden mocht hooren.

Daer quam wt Spaengien met de vloot
 Een Buys, daer sy na loerden,
 Die sy met menighen schoot
 Jn namen met harden stoot.
 Twee kisten met ghelde groot,

En specery sy daer wt voerden.

Op eenen Dincxdach traden aent Lant
 Al die Soldaten en Capeteynen,
 Daer sachmen menighen fraeyen quant,
 Wten Briel sy schoten te hant,
 Sy meendense te keeren, want
 Met vliegende Veendels sy aenquamen.

Met een Trompet al sonder ghetreur,
 Sachmen Torlon gaen treden,
 Ende hy quam ten Briele vuer,
 Hy seyde: Doet op de duer,
 Want al v Vesten en muer,
 Cont ghy voor ons niet houden.

Van wegen den hoochgeboren Heer
 Van Oraengien ghepresen,
 Gaf hy haer beraet een ure of meer,
 Sy gauen geen antwoord weer
 Lume die haeste hem seer
 Met zijn hoopen wtgelesen.

Twee Tonnen met Bussencruyt gelaen
 Voor de poorte sy ginghen legghen,
 Die sachmen hen daer steken aen,
 Die Poorte die brande saen,
 Die Borghers goetwillich op daen,
 Dander Poorte sonder wedersegghen.

Alsmen schreef twee en tseuentich Jaer
 Den eersten Aprillis tot desen,
 Doen namen sy in, en dat is waer,
 Den Briel al sonder vaer
 Terstont sy ginghen maken claer,

Melis Tempel ghepresen.

Ghelijck als men leest in Samuel,
 Door die Arcke sijn ghebroken,
 Alle die Afgoden also snel,
 De Schaker en sijn ghesel,
 En metten grooten Bel,
 Een Vyer sy gingen stoken.

Ducdalue mocht verdraghen niet
 Den Bril op zijnen Neuse,
 Daerom wt Wtrecht hy trecken hiet,
 Hoort al na mijn bediet,
 Thien Vaendel Spaengiaerts siet,
 Om te verstooren de Geusen.

De spaeniaerts waren niet wel gemoet
 En Bossu bloetgierich beuonden,
 Sy traden in sommige schepen onsoet,
 Ende meenden verwoet,
 Te wasschen haer handen int bloet
 Die sy inden Briele vonden.

De Geusen iaechden haer dapper daer
 Die Spaengiaerts aen den gront setten
 Haer Schepen, dats openbaer,
 Door die Kley met grooter vaer,
 Haer Vaendels die sleypten naer
 Nae Dort wilt hier op letten.

Die spaeniaerts begaet *met* drec belaen,
 Voor Dort sy deerlijck stonden,
 En meenden in te raken also saen
 Maer sy mosten buyten staen,
 Die Borghers wildense niet in haen

Hoort al mijn vermonden.

De Spaeniaert quam voor Rotterdam,
Die Poorten sy vonden ghesloten,
Met verraderye also gram,
De Spaengiaerts inne nam,
Met gedruys daer inne quam,
Dat den Burgher heeft verdrotten.

Wel twee hondert daer bleuen doot,
Die de Spaengiaerts daer doorstaken,
Noyt Burgher was in meerder noot,
Daer was ghecrijs seer groot,
End de straten van bloede root,
Als een Harinck sachmense kaken.

Alle de steden cleyn en groot,
Wilt hier doch wel op mercken,
Laet v dit wesen in der noot,
Een Exempel end spieghel bloot,
Houdt v vast totter doot
Voor die sulcke boosheyte wercken.

Die van Vlissinghen ghemeyn,
En geheel Walcheren machtich,
Met haer so trocken eenen lijn,
Die vander Vere fijn,
Met die Boeren sy eens zijn,
Middelburch sy dwinghen crachtich.

Des Alues Rijcke heeft een ent
In dat Zeelant vercoren:
Sijne Zeeuaert is gheschent,
Want die Wielinghe also ient,
En de Maze excellent,

Dit heeft hy nu verloren.

Lof Prince onse Godt altijd,
 Wilt verlossen tot desen,
 Die om uwe Waerheydt zijn benijdt,
 End v soecken met herten vlijt,
 En die voor den uwen strijt,
 Wilt die behulpich wesen.

**Duckdalua siende dat de Steden hem wederom begosten af te vallen,
 beclacht sick dat hy oyt den Thienden Penninck geeyschet heeft.**

Als volcht,

op de wijze: Met vreuchden willen wy singhen.

Duckdalua ben ick geheeten,
 Een man van booser aert:
 Veel had ick my vermeten,
 Mijn Naem was wijdt vermaert:
 Ghelijck een Wolf de Schapen bewaert,
 So had icks oock verbeten,
 Tis elck gheopenbaert.

Ouer al ginch ick setten
 Mijn Spaengiaerts hier int Lant,
 De duytschen te verpletten
 Met sweert end oock met Brandt:
 Bruyckt ick niet een quaet verstant,
 Mijn sweert dat ginck ick wetten
 Op die Edelste van het Lant.

Nu wast so verre ghecomen,
 Jck had mijn best ghedaen,
 Vrijmoedich sonder schromen

So deed ick een vermaen,
 Den Tienden Penninck wou ick ontfaen
 Dit hebben sy vernomen,
 Sy ginghen my weder staen.

Fortuyn die liep my teghen,
 Dat seg ick v goet rondt,
 Jck en haddet niet vercreghen
 Het ghene daer ick na stont,
 Dit werck brocht my heel inden gront,
 Och had ick stil ghesweghen,
 Dat waer ons seer ghesont.

Een werck sachmen brouwen,
 Ten Briel en daer ontrent,
 Zeelant ofte der Gouwe,
 Noorthollant wel bekent,
 Hoewel de Prins noch was absent,
 Sy worden hem ghetrouwe,
 Haer hert was van my ghewent.

Raedt, Monicken ende Papen,
 Tis qualick met ons ghestelt,
 Och had ick doch gheslapen,
 En ghy behouden v ghelt:
 Wy hebben ons beyden so seer ghequelt,
 Niemand en past op ons gapen,
 Want daer wort schriftuer vermeld.

Nu noch ten alderlesten
 Worde ick ghesedt te leur,
 So coemt my wt den Westen
 Een nieuwe Gouverneur,

Met nieuwe Placcaten, met nieuwen keur
 Dus raet my nu ten besten,
 Waer vind ick een open deur.

Aylacen in allen hoecken
 Maeck ick die luyden gram:
 Niemand en sal my soecken
 Te Brussel of t Amsterdam,
 Om dat ick veel gelts te leen daer nam,
 Daerom sy die ure daer vervloecken,
 Dat ick int Nederlant quam.

Nu moet ick weder gaen decken
 Na Spaengien, al ist my swaer,
 Veel sullen my begecken,
 Diender maecken misbaer,
 Jck nammer so menighen man van daer,
 Om na Brabant te trecken,
 Seer weinich breng icker tot haer.

Dit antwoord sal ick geuen,
 Jst dat my yemant vraecht,
 de geen die niet en leuen,
 Die zijn te laet beclaecht,
 Veel zynder swinters van coud' geplaecht,
 die ander int Velt gebleuen,
 Haer leuen met strijt gewaecht.

Oorlof is best genomen,
 Al eert nu valt te laet,
 Ducx macht hem wel berouwen
 Dat hy is wt de gaet:
 Tis wonder wat daer voorhanden staet:
 Spaengiaerts ghy moecht wel schromen

Ghy verwacht een cleyne baet.

Van Capeteyn Worst, een nieu Liedeken

op de wijze van Haerlinghen.

Vwie wil hooren een nieu liet,
 Wat int Jaer dryentseuentich is gheschiet,
 Hoort toe ick salt v verclaren,
 Van die Antwerpens, hoort mijn bediet,
 Hoe dat sy zijn gheuaren:

Die Spaengiaerts hebben gelt wtgesant,
 Jnt Sticht van Bremen wel bekant,
 Dit hebben de Bremers vernomen,
 Twee Croonen gafmen daer op die hant,
 Al om Tantwerpen te comen.

Dit heeft verhoort een Capeteyn vailiant
 Jn Zeelant is hy wel bekant,
 Te Vlissinghen binnen der steden,
 Hy is ghetoghen in Brabant
 Al daer quam hy met vreden.

Hy quam Thantwerpen aen dat Lant
 Als Bootsman so was hy onbekant,
 Hy heeft maentgelt ghecreghen,
 Al op den Admirael vailiant,
 Hoort wat hy heeft bedreuen.

Die Antwerpens waren wel bedacht,
 Met die Spaeniaerts seer hooch van pracht,
 Tsestich schepen sy daer toerusten,
 Daer mede te comen in Zeelant,

Het most haer wel ghelusten.

De Schepen waren nu toegerust
 Met vijfhondert Metalen stucken *met* lust,
 Alsomen mocht aenschouwen:
 Maer het gheschieden in corter stont,
 Dat sy quamen int benouwen.

Sy hebben daer bedreuen groote pracht
 Met Vlagghen en Topstanders wt aller macht,
 Een Cat was daerin gheseten,
 Tot spijt van de Vlissinghers veracht
 Dat sy de Worst souden eten.

Als dese Schepen waren bereyt,
 Capeteyn Worst nam een afscheyt,
 De Catte woude hy verwachten,
 Hy heeft tot die Weerdinne geseyt,
 Na den Capeteyn mach ick niet wachten.

Capeteyn Worst was seer wel bedacht,
 Hy heeft de weerdinne een brief gebracht
 Op dattet soude comen int openbaren,
 Dat hy den Admirael hadde toegerust,
 Na Vlissinghen is hy ghevaren
 Het gheschiede in eenen corten tijt,
 Hoe dat Thantwerpen quam een groot gecrijt,
 Van also droeuen Maren,
 Hoe dat Capeteyn Worst haren vyant,
 Na Vlissinghe was gheuaren.

De Vlissinghers hebben haer toegerust,
 De Catte verwachten met aller lust,
 Opde Schelde zijn sy ghetoghen,
 Oft de Catte mocht zijn belust,

Want het was in haer vermoghen.

De Catte tooch wt met aller pracht,
 Om de Worst te krijgen met al haer macht
 Godt weet hoe sy zijn gheuaren,
 Doe sy quamen ter haluer scheld,
 Dat werden sy wel gheware.

De Worst die lach daer wel seer heet,
 Tot vechten was sy wel bereet,
 Met ketten end oock met klooten,
 Dat de Catte den brant verdroot,
 So heeft de Worst geschooten.

De Worst brande daer met sulcken cracht,
 Dat de Catte was seer qualick bedacht,
 Haer halue Jongen zijn na Bergen geweken
 Daer is de Worst met aller macht
 De ionge Catten na ghestreken.

Nu rade ick alle Catten stout,
 Dat sy oock niet en comen boudt,
 Om de Worsten te verslinden,
 Want sy zijn daer den Katten te sout,
 Dat sullen sy wel beuinden.

Van Berghen in Henegouwe, hoe Graef Lodewijck dat met listicheyt inghenomen heeft.

Lofsangs wijze ghedaen, op de wijze vanden lxvij. Psalm: staet op Heer thoont v onuersaecht: oft Ydt zijn doch salich alle die.

Coemt al ghy Geuskens hier ontrent,
 En laet ons singen partinent,
 En met vreucht iubileren:
 Van Bergh in Henegouwen hoort
 Singen wy nu met blijd accoort,
 Om vreucht nu gaen vermeerren:
 Twaelf Hooflingen Coopmansche wijs
 Trocken daer in, hoort mijn auijs
 Tsauonts in haer logijsen,
 Haer sinckroers leyden sy van haer,
 En spraken met den weert aldaer,
 Sy moesten vroeck op rijsen.

Segt ons doch nu heer weert seer coen
 Wat eur men smorghens gaet op doen
 de Poort van deser stede.
 Twee wagens met wijnen seer goet
 Sullen daer staen, na mijn gemoet
 Voor die Poort al ghereede:
 Voor den opganck der Sonnen claer,
 Wild ick wel datmen mocht voorwaer
 De Poort vroegher opsluyten,
 Eer de cracht des sons haer beschijnt,
 Op datse niet ganslick verdwijnt
 mochte comen van buyten.

Die weert antwoord in corter stont,
 meynde dat hy wijncoopers vont,
 smorghens ontrent vier uren
 Die Poortier gaet end ontsluyt
 Die Poorten, als de Clocke luyt,
 sonder eenich ghetrueren:

Wilt ghy dat hy vroegher op stoet,
 Een gheschenck gheeft wt uwen goet,
 Hy sal hem laten vinden,
 En sal v Wijnen excellent
 Inlaten seer by v bekennt,
 So goet als eenre kinde.

Smorgens vroeck zijn sy al ontwaect,
 En by de Poort vlijtlijck ghenaect,
 Een geschenck sy hem schenckten:
 De Poort worde daer opghedaen
 met eenre Sinckroer wel ghelaen,
 Daer sy hem mede crencten:
 De Sleutelen al van die Poort
 Namens' hem af, gaet singt het voort,
 En sy die wel bewaerden
 Graef Lodewijck met veertich Man,
 Kennis hebbende, reedt hy an,
 Wel toegherust met swaerden.

Graef Lodewijck cloeck int verstant,
 Een wijsen Vorst, end oock vaeliant
 Quam daer in met zijn knapen:
 De straten heeft hy so beset,
 Niemand en heeft daer opghelet,
 So dat hy haer ginck drapen:
 Rennende door de gantsche stadt,
 En wie buyten der deuren tradt,
 Een loot ginck hy haer gheuen:
 Vrijheyd (riep hy) is v ghegunst,
 Was dat niet een aerdighe kunst

Van sulcken Vorst bedreuen?

Van vier uren, end vijf, end meer,
 Van ses, end seuen, hoort mijn leer,
 Rende hy door de strate:
 De Prince van Orangien bout,
 Met een ghedruys so coemt hy stout,
 Riep hy, coemt v te bate:
 Vrijheyт vrijheyт sal met v zijn,
 Ghy wort verlost op dit termijn,
 Den Thienden Penninck clachtich
 Wil hy afkeeren nu ter tijt,
 En beurijden v in dit crijt,
 Van sConincx weggen machtich.

Dat maecten een so groot gheschal,
 Recht of daer was een groot ghetal
 Van ruyters ende Paerden,
 Wie zijn deur op deed ende plas,
 Daer schooten sy een loot in ras,
 Soo dat sy haer veruaerden,
 Vijf uren lanck reden sy seer,
 Gheen ontset en quam daer noch meer
 Den Graef ghinck wt na rijden,
 Naer t Bosch daer sy waren verdwaelt,
 Graef Loodwijck keerd' weer ongefaelt,
 Om dander te verblijden.

Vijf hondert ruyters ient en reyn,
 Comen daer hen springhen certeyn,
 Met een Hakenschut achter:
 Sy renden met vlieghende macht
 Al na de stadt hebt hier op acht,

Om t'ontsetten den wachter:
 Ghevloghen zijn sy door en weer,
 Wat seltsaem Wonder gaf de Heer,
 Het Raethuys sy aenuingen,
 En stelden haer in een Slachtoort,
 En mochtent hebben al vermoort,
 Maer ghingen hen bedwinghen.

Gods wonder werck wort hier verclaert
 Door d'Edele Graue wel vermaert
 Met veertich Ruyters vloghen,
 En renden so de straten door,
 Dat niemant dorste comen voor,
 Want sy waren bedroghen:
 Men vant aldaer des Alfs gheschat
 Sijn leeren Schuyten, ist niet wat?
 Sijn Bruggen oock daer neuen:
 Oock Noortcarmens vergaerde gelt
 Worde daer oock al ongetelt
 Den Ruyters om gegeuen.

De Bisschops Stauen, Mijters mee,
 Vantmen oock aldaer ontrent ree,
 Melis huysen by hoopen:
 Wt gout ende siluer wel gemaect,
 Kelcken en Pullen wel gheraect,
 Daer sachmen Papen loopen:
 Arcken van gout en siluer fray
 Sijn daer gebrocht al in de May,
 Met Crucifixen mede,
 En Mariens Beelden meer met,

Anderen oock aldaer int net,
Van siluer groot en breede.

Hierom O Godt, v moghentheyt
Wort ons verthoont in een claerheyt,
In aller menschen ooghen,
Ghelouet zijt ghy t'aller stont,
dat wy v reyn van hertsen gront
Louen en prijsen moghen:
Ghy zijt alleyn victorieus,
Waghen noch Ros en helpt den Geus,
Noch can niet wt gaen rechten:
Maer ghy hebt ons vyant seer snel,
Ghestouwet als den pharo fel,
die niet dan moorden plechten.

Prince, dit is ons aenghedient
Van eenen goeden vromen vrient
Vanden Graef afghesonden,
Aen zijn Broeder Oraengie fier,
die vertrocken is al van hier,
En was hier niet ghebonden:
Neemt dit hen op in danckaerheyt,
Hier in hebt ghy nu alle bescheyt,
En gatet ouerlegghen:
De Heer heeft t Radt al omghewent,
Hy treedt met ons nu inden Tent:
Meer can ick nu niet segghen.

**De Prince van Oraengien ten tweeden mael wederom int Lant
comende worden de Reden vermaent hem bystant te doen,**

Op de wijze, van Wilhelmus

Ras seuenthien Provencen
 Stelt v nu op de voet:
 Treckt de coemste des Princen
 Vriendelick te gemoet:
 Stelt v met zijn Banieren,
 Elck als een trouwe man,
 doet helpen verlogieren
 Duckdalue den Tyran.

Hy en coemt v niet verderuen,
 dit trouwelicken ghelooft:
 maer v wederom te eruen,
 Jn dat v us berooft
 Te goede den Coninck van Spaengien
 doet vrymoedich hem bystant,
 den Prince van Oraengien
 Als zijnen Luytenant.

Sijn Trommelen en Trompetten
 Bringhen v gheen dangier,
 Ten is maer om versetten
 Duckdalue den Bloetghier:
 Spijt Ruyters en Soldaten
 die den Prince benijdt,
 Hun schade sal v baten,
 Hy moet ten Lande wt.

Al hoordy veel allarmen
 Hier ende daer gheschien,
 Hy doetet wt een ontfermen
 Ouer v Landt en Lien:
 V dient stercke Purgacy,
 Ende sulcken bitter cruyt,

Op dat ghy de Spaensche Nacy
Wt uwen Lande sluyt.

Vlissinghen heeft so begonnen
Te spelen sulcken dans,
Daer met heuet ghewonnen
Recht der Laurieren Crans:
Hollant wilder aen waghen
Alle zijn principael,
Laet dit werck behaghen
Ghy Landen generael.

Ten is om gheen pillagie
Van Vrienden, Landt, en Ste:
Doch de groote couragie
Des Grauen van Lume,
De Graue van Nassouwe
Dat reyn vroom Edel bloet,
Wilt niet dat men yemant benouwe
Aen zijn eere, lijf oft goet.

Schickt v boose Rebellen
Die t Lants weluaert benijdt,
Des Antechrists ghesellen,
Die de waerheyt bestrijdt,
Gods woort en wet versmaders,
Ja zijnen heylighen Throon,
Ghy sult als Landtverraders
Noch krijghen uwen loon.

Krijslieden wilt v oprusten,
Jn Godt bestaet v cracht,
Strijdt Ridderlick met lusten,
Op Storm, slach ende Wacht,

Voor Gods woort, ende t Lants Rechten,
 Met een verbonde schult,
 Den Solt der vromer Lansknechten
 Ghylieden ontfanghen sult.

Wilt sweert noch spiessen sparen
 Soo Babel heeft ghedaen,
 Ouer Gods trouwe Dienaren,
 Laet haer den loon ontfanen:
 Den Voghelen wilt Maeltijt coken
 Al van der Hoeren vleesch,
 Dat bloet sal worden ghewroken
 Al na der Schriftueren heysch.

Prinslicke Godt ghepresen,
 V volck Victory gheeft,
 Dat haer werde bewesen
 Dat ghy regeert en leeft:
 Want sy na v Woort haken
 Met herten seer benout
 Tot dat ghy in allen saken
 Den lof end prijs behout.

**Hier worden verhaelt die Voornaemste Feyten die Duckdalue
 bedreuen heeft.**

Op de wijze van Dueren

Nederlant spreect.
 Met recht mach ick wel suchen
 Nederlant aen elcken oort,
 Vanden quaden gheruchten
 Diemen nu daechlicx hoort:
 Oorloghen, Dieren tijt, watervloet,
 Peste, Tyrannen seer verwoet

Regeren in mijn daghen:
 Sonde baert my dees Plaghen.

Pharao is nu int leuen,
 Antiochus thoont zijn quaet,
 Nero heeft nu ghegheuen
 Sijn fel moordadich Zaet:
 Dit is Duckdalba inghestort,
 Die mijnen Coninck doet te cort
 In zynen schoonen Landen,
 Die hy gants maect te schanden.

Men sach hem daer ombringhen
 Den Adel seer hooch gheacht:
 De staten cost hy dwinghen,
 Dat sy quijt zijn haer macht!
 De Preuelegien zijn te niet:
 Menich vroom man lijdt groot verdriet
 Moet lancks den Lande sweruen,
 Of aen een galge steruen.

Jck can niet wijt vertellen,
 Twelck yeghelijck is bekent,
 Hoe men mijn Volck sach quellen,
 Berghen en Mechelen ient:
 Zutphen twelck oock veel was beloeft,
 Naerden het welck gants wert berooft,
 Daer Moeder en Kint bleuen,
 Gheen Turck heeft sulcks bedreuen.

Door Diericks Vries toeraden,
 Met seer vele van Amsterdam,
 Wou hy Haerlem oock schaden,
 Dies hy daer voren quam,

Lucien auont met ghewelt,
 Menich scheut is daer op ghestelt,
 Ende stormde seuenmale,
 Doch liet zijn principale.

De Borghers sonder vertsaghen,
 Waren daer seer wel ghemoet,
 Om voor Gods Woort te waghen,
 Lijf, wijf, kint ende goet:
 Hoe wel de stadt was onuersien,
 Sy dochten, tcan door Godt gheschien,
 Dat ons de Prins sal helpen
 Noot ende honger stelpen.

De Stadt sy vroom in hielen
 Tot op Margrieten dach,
 In cleynen moet sy vielen,
 Alsmen daer commer sach
 Van Coren, Bier ander nootdruft,
 Doch so sachmen smenschen vernuft
 Met list hun seer vercloecken,
 Noot doet veel listen soecken.

Macht, moet, is hun besweken,
 Als meerder wert haren noot,
 Drie daghen en ses weken,
 En hadden sy bier noch broot,
 De vroukens waren in grooten last,
 Veel kinderkens hebben gevast
 Die inder wieghen laghen,
 Diemen seer hoorde claghen.

Gheen spijs wert meer geuonden,
 Als sy niet werden verlost,

Van Catten ende Honden,
 Peerden was haren cost,
 Raepcoecken, ende menighe huyt,
 Met veelderhande groene cruyt,
 Twelck den Mensch wel sou schaden,
 Moest haren buyck versaden.

Als s Princen hulp faelgeerde,
 Die te seer haestich quam aen,
 De Tyran Triumpheerde,
 Met Haerlem wast ghedaen:
 Een yeder heeft sick reet ghemaect
 Om wt te gaen daer wert ghewaect
 Aen de Fuyck met veel Schepen,
 d'Wttocht was wel begrepen.

Als die niet woude lucken,
 Door eenes verraders mont,
 Siende thonghers verdrucken,
 Maeckten sy een verbondt:
 Men loefde hem Berghen van Gout,
 De welcke werden een crom hout,
 Of sweert voor den Lantsknechten,
 Diemen soo vroomlick sach vechten.

Daer isser om ghecomen
 Twee duysent int ghetal,
 Ghenade soude vromen
 Den Borgher ouer al:
 Dit scheen seer groot zijn voor de hant
 Dan twas vol van dubbel verstant,
 Als ghy hier na sult mercken
 Aen des Tyrans listighe wercken.

Hy woude niet toebringhen
De Borghers als noch so haest,
Om te beter te dwinghen
Die Steden aldernaest
Hy sach wat zijn Moort had ghewrocht
Jn Naerden, dus heeft hijt besocht
Nu op een ander wijze,
Weynich tot zijnen prijse.

Als hongher had ghewonnen
Tvroom Haerlem, so was den raet,
Om t Vlie, twelck wert begonnen,
Dan Godt versach de daet:
Daer na so trock hy na Alckmaer
Dit heeft hy oock belegert swaer,
En in die loecht gheschoten,
Twelck hem daer na heeft verdrotten.

Daer moesten Pionieren
Die Haerlemsche door ghewelt:
Met schimp, dat haer manieren
Tot Crijch waren gestelt:
Hier toont hy zijn genade bloot:
Gheen Borger bringt hy self ter doot,
Dan Vrient moet Vrient vermoorden,
Siet hier ts Tyrans accoorden.

Men sach Alckmaer bestormen,
Wel vijf uren lanck met cracht,
Als Vlieghen ende Wormen
Werden Menschen gheacht:
Elck Borgher heeft hem wel gheweert,

Niemant van hun en heeft begheert
 Sijn Lantsknechten te misten,
 Na des Tyrannes listen.

Van de miraculeuse verlossing der stat Leyden:

Op de wijze vanden lxvi. Psalm

Sijt al verheucht wilt den Heer louen,
 Sijn name hier ghebenedijt
 Hy heeft ghehoont zijn cracht van bouen,
 Aen zijn volck, dwelck hier wort benijt:
 Dit vint ghy opentlick beschreuen
 Jnt Oude Testament seer claer,
 Wat hy door zijn cracht heeft bedreuen
 Aen haer die zijn wet houden gaer.

Jn onsen tijden cont ghy mercken
 Hoe Godt voor Hollant strijt end vecht,
 Jn Zeelant thoont hy wonder wercken,
 Hy begaeft rijckelijck zijnen knecht
 Den Edelen Prince van Orangien
 Met wijsheyt teghen t Paus geweld,
 Tegens thoueerlich volc van Spaegnien
 Heeft hy hem als een Hooft ghestelt.

Hy heeft weerstaen met weynich mannen
 So meenich duysent Helden cloeck,
 Die hem meynden wt t Landt te bannen,
 Oft hem te helpen om den hoeck,
 Maer Godt heeft haer meest al verslagen
 Die op haer macht hier droeghen,, moet
 En wil haer opentlicken plaghen:
 Godts hulp zijn volck genoeghen,, doet.

Dit mach een yegelijc wel aenschouwen

Hoe Gods vyanden zijn gheplaecht,
 Als sy op haer macht willen bouwen,
 Te Scheep, te landt zijn sy veriaecht
 Voor Haerlem wast niet thaerder vromen
 Voor Alckmaer werden sy beswaert,
 Bossu wert met zijn volck genomen
 In Zeelandt zijn sy niet ghespaert.

Voor Leyden quamen sy gestreken
 Tot twee diuersche stonden stout,
 Seer corts daerna zijn sy gheweken
 Verblijt was doen ionck ende oudt:
 Op menschen troost streckten ons sinnen,
 Dit wel aenmerckt bysonderlick,
 Hier meed en mochten wy niet winnen,
 Gods wercken die zijn wonderlick.

Daerna quamen sy weer voor Leyden
 Met al haer macht end Spaensch gespuys
 Sy ghinghen haer int lant verspreyden
 Tot schansen maecten sy elck huys
 Sy meynden Gods volck te verpletten
 Die van Victuaille waren,, bloot:
 Sy riepen: Wie sal v onsetten?
 Bspottende seer haren,, noot.

Noch seyden dopgeblasen gecken
 Tot die van Leyden excellent:
 Men soud eer met der hant bedecken
 De Son en tgantsche Firmament
 Eer v de Geuskens souden helpen
 Gheboren blinden sullen sien
 Als sy v commers nooden stelpen:

Denct niet dat v hulp mach geschien.

Geen Garnioen was inde Stede
 Dan Burgers cloeck, stout en vailant
 Tot Godt almachtich was haer bede
 Dat hy haer wilde doen bystant
 Sy waren so seer vast besloten,
 Het was te sien afgrijselijck:
 Dit heeft den goeden Prins verdrotten,
 Hy vont een middel prijselijck.

De Dijcken ouer Yselmonde
 Werden doorgrauen sonder vaer,
 Tzeewater liep ten seluen stonde
 Door al die gaten hier endae.
 Wt Zeelandt quam tot onser baten
 Boisot den vromen Capeteyn,
 Met Bootsgesellen en Soldaten,
 Tot by ses hondert groot en cleyn.

Met Schuyten en Galeyen lustich
 Sijn sy geuaren ouer tvelt:
 Vier half Cartouwen lagen rustich
 Jn Delfsche Vletters sijn gestelt.
 Sy trocken heen als vrome hansen,
 Sy deden ouer al exploit,
 En wonnen achtentwintich Schansen,
 Daer bleef so menich Spaeniaert doot.

Dees stadt was vijf maenden beleghen
 Der Spaeniaerts Capeteyn Baldez
 Meynende de Burgers te bewegen:
 Haer op te geuen hy seer preez.
 Hy creech voor antwoord als den slechten
 So lang wy hebben handen,, siet

Om eten deen, dander om vechten,
So comen wy tot schanden,, niet.

Doen ons volck t Soeterwou na quamen
Daer lach des vyants groote macht,
Met Paerden en Voetvolck altesamen
En hielen daer seer stercke wacht,
Voor sulck geweld, hoort mijn ontbinden
Heeft ons volck schrickelick versucht:
Maer Godt sont storm en stercke winden
Den vyant is by nacht ghevlucht.

Hoort wat den selven nacht gescieden
Doen Godt de Spaeniaerts heeft geport
Dat sy van Leyden mosten vlieden,
Een groot stuck muers is neer gestort:
Tbolwerck, en oock de aerden wallen
Ghemeten vijftich passen lanck
Sijn neder in de Vest geuallen:
Aenmerct nu oft de stadt was cranck.

Des morghens vroeck drie in October
Werd men ghewaer Gods wonder daet,
Wt Leyden sachmen de Schans ouer
De Schuyten voeren sonder laet,
Met Broot, Bier, en ander Prouande,
Sonder belet naar tstadt verblijt:
Sy dancken Godt menigherhande,
Sijn naem wert daer ghebenedijt.

Die vander stadt quamen ghelooopen
Met blijd geschrey ons volck te moet,
En baden seer deerlijck met hoopen
Met een stuck broots ons bystant doet,
Tis meer dan ses weken geleden

Dat wy geen broot hebben geproeft:
Den rijckdom heeft sulcx oock gebeden,
Een steenen hert most zijn bedroeft.

Elck een hoordemen daer gewagen,
Willecoem vrienden hertelijck,
Ghy hebt verlost dees stadt van plagen,
End al ons Burghers smertelijck.
Ons Volck antwoorden wijselicken:
Gheeft Godt alleen prijs ende eer:
Loeft hem (en denct) tis prijselicken,
Hy is in noot ons Godt en Heer.

O Hollant fray niet om verschoonen,
Die Christum nu hebt aengedaen,
Wilt ouer al dit wonder toonen,
Van Gods wet wilt niet afstaen:
Al hebt ghy lang geweest in lijden,
V droefheynt is in vreucht verkeert,
Dus wilt v inden Heere verblijden,
Sijn Lof tot alder tijt vermeert.

Ghy Nederlanden rijck en machtich,
Die tot v Vrijdom liefde draecht,
Hout doch voor oogen dit werck crachtich
Het spaensch ghespuys nu van v iaecht,
Sonder v hulp moeten sy vluchten
Denct wat Thantwerpen is geschiet;
Sy steken vol van Neecros cluchten,
Haer voorstel is moort en verdriet.

Laet haer in Spaengien sporten breyen
Ezels en Koyen drijuen,, daer
Dees Guyten sent na haer contreyen

Op dat sy mogen blijuen,, daer:
 Tzijn meest al Fielts en Roffianen
 Die ons hier quellen spottelick:
 Tzijn Beuls der Papen, en Maranen,
 Wie anders denckt doet sottelick.

Prins die dit liet eerst heeft gesongen,
 Hy kent seer wel des Paus gedrocht,
 Wt Spaengien is hy haer ontspronghen,
 Hy was na in haer feest gheroct.
 Wacht v voor d Inquisiteurs handen,
 Die s Conincks Soon hebben vermoort,
 En vecht nu voor v Vaderlanden:
 Maect met Hollant een goet accoort.

Vanden Storm voor Alcmaer,

Op de wijze: Jck roep v O Hemelsche vader aen.

Vwie wil hooren een goet nieu Liet,
 Hoort toe ick sal v singhen,
 Al wat voor Alckmaer is geschiet,
 Hoort toe na mijn bediet,
 Jck sal v liegen niet,
 Het zijn also vreemde dinghen.

Don Frederijck die wreede Tyran,
 Met al zijn Spaeniaerts end Gheschoren,
 Sy quamen daer voor Alckmar an,
 Sy meynden in te gaen,
 Maer sy mosten buyten staen,
 Haer meening was verlooren.

De Burgers van Haerlem hy me brocht

Mosten daer Pionieren,
 Sy zijn daer also wel besocht,
 Sy haddent niet gedocht,
 Met de doot elck meest becocht
 Het was quaed auontuere.

Den xvij. Decembris, wilt verstaen
 Omtrent te vier uren,
 Met xxiiij. Metalen stucken wel ghelaen
 Al om te schieten saen:
 Alckmaer heeft haer ontfaen,
 Dat zijt mosten besueren.

Met tien duysent mannen quamen sy rat
 Sy meynden Alckmaer te beslechten
 Sy schoten daer so dapper aen deen syde plat
 Sy maeckten aldaer een gat,
 Menige Spaengiaert aen tradt,
 Om Alckmaer te bevechten.

Een brugh hadden sy gemaect seer wel
 Om ouer die gracht te loopen:
 Maer sy ginck te gronde also snel,
 Sy was te cort hoort mijn vertel,
 De Burgers als Leeuwen fel,
 Smeten haer doot by hoopen.

Tkermen en krijten was so groot,
 Al vande Papen knechten,
 Drie groote Heeren daer bleuen doot,
 Bossu dat seer verdroot,
 Hy creech oock self eenen schoot
 Hy stont wel also slechten.

Wel achtienhondert men sach daer bloen,

Die ghequest en doot bleuen:
 Die Vroukens waren daer oock also coen,
 Van Peck en Teer maeckten sy hoen,
 Al om de Spaengiaerts hals te doen,
 Hoe waren sy doen verheuen!

Aldus worden sy voor Alckmaer geloont
 Wilt dit doch wel onthouwen,
 Met barnende pickhoepen worden sy ghecroent
 Denct hoet haer heeft verschoont
 Ghy steden v macht me thoont,
 Daer sy comen te benouwen.

Sy waren met de Buyt niet wel te vreen
 Die sy voor Alckmaer creghen:
 men sachse tot die billen doort water treen
 Seer diep wast tot allen steen,
 Nochtans mosten sy gaen heen,
 met haer gheschut waren sy verlegghen.

Wy Burghers van Alckmaer ionck end oudt,
 Willen Godt dancken en louen,
 Dat hy ons heeft verlost van de vyanden stout,
 Die ons hadden seer benout,
 Hy heeft haer so verflout,
 Dat sy wech zijn gestouen.

Lof Prince Godt onse Vader goet,
 Door Christum uwen Sone ghepresen,
 Wy bidden v wilt ons noch bewaren soet,
 Voor dit spaensche ghebroet:
 Neemt ons in v behoet,
 Wilt ons beschermer doch wesen.

Een nieu Liedeken,

op de wijze. Te Mey als alle Vogelen, etc.

Hoort toe ghy menschen nu ter tijdt,
 Ghy die den spaengiaert goet gunstich zijt,
 Ghy wenscht hem alle vreden,
 Meynt ghy daer door te wesen beurydt,
 Of hy quam binnen v steden.

Sijt ghy so slecht man ende vrou,
 Meynt ghy dat v dat profiteren sou
 Datmen v Catholijcken noemen:
 So neemt exempel aen Bossou,
 Die in Rotterdam is ghecomen.

Hy nam de stadt in zijn ghewelt,
 Wien heeft hy van ghelooue vermeld,
 Oft na gheloof doen vraghen?
 Maer hy heeft de Lieden neder ghevelt,
 Doorschooten en doorslaghen.

Spiegelt v aen Mechelen in Brabant,
 Sy quamen met ongewapender handt
 Den Spaeniaert te gemoet gegangen,
 Sy droeghen Processie triumphant,
 Wat loon hebben die ontfangen.

Sy worden verslaghen, al waren sy coen
 Die Burghers waren in dit saysoen
 Vol suchten ende treuren:
 Alsulcke Gracie ende Pardoen
 Soude v Catholijcken gebeuren.

Te Zutphen, hoort wel na mijn vermaen,
 Daer quam den spaeniaert binnen gaen,

Met also corten spacy
 Gincmen de lieden met sweerden verslaen
 Was dit niet schamele gracy

Sy quamen voor Naerden metter spoet,
 Tien Burgers vielen don Frederic te voet
 Die hem om gracy baden:
 Jck sal v doen (sprack hy verwoet)
 Ghenade, ende geen ghenaden.

De Borghers hadden noyt sulcx gehoord
 Geen verstant en haddense wt dit woort,
 Eer de stadt was opgegeuen,
 Doe werden aldaer de Mannen vermoort
 De vrouwen liet hy meest leuen.

Te Assendelft hoort men de liede clagen,
 Sy spraken: wy Geusden noyt onse dagen:
 Hoort wat de Spaengiaerts seyden,
 Daerom willen wy v sielen ten Hemel dragen
 Eer v die Geusen verleyden.

Hierom ghy Burgers hier wel op past,
 En stelt v niet in sulcken last,
 En laet v niet bedrieghen
 Een Spaens Pardoen dat hout so vast,
 Als een open hant vol Vlieghen.

De stadt van Alckmaer wijs bedocht,
 Die en heeft gheen Spaens Pardoen gecocht
 Daerom was sy belegghen,
 Oock eenen storm daer voor gewrocht,
 Godt danck noch onuercreghen.

Ghy die onsen Prins wilt hebben verdreuen,

Soudt ghy lieuer den Tienden Penninck gheuen
 Js dit al v verlanghen?
 Ducdalue v beminde Neue
 Die wilse gheern ontfanghen.

Of wildy v selfs tot eygenschap keeren,
 Daer en derft ghy gheen spaens om leeren,
 Treckt liever in Westphalen,
 Daer wilmen wel eyghen slauen begeeren,
 Men spreecter duytsche talen.

Oorlof ghy Burgers fijn en oprecht
 Al wat v den Spaengiaert toesecht,
 Oft wat sy v gheloeuen,
 Dat houden sy ghelijck een Hont zijn echt,
 Wacht v van sulcke Boeuen.

Vanden Slach ter Zee tusschen de Geusen ende Papouwen, met haren Admirael Bossu, met zijn Inquisicy.

Op de wyse vanden slach van Dueren.

Een Liet sal ick v singhen,
 Hoort toe Man ende Vrou,
 Ter Zee meynt ons te dwingen
 De Graue al van Bossu,
 Duckdalue was hy seer ghetrou,
 Sijn Admirael, dat seg ick v,
 Dit was nu zijn Officy,
 Sijn schip hiet Inquisicy.

Op de Zee is hy gecomen
 Met alle zijne macht,
 De Geusen al sonder schromen
 Die hebben daer op geacht:

Ons Edele Admirael wijs bedacht,
 Die heeft al na Bossu ghewacht,
 Om teghen hem te campen,
 Hem lustich aenboort te clampen.

Als de Papisten vernamen
 Dat de Geusen haer waren ontrent
 Oft als sy by haer quamen
 So hebben zijt af gewent,
 Sy waren beureest voor dit elendt
 Maer Schuylenburch tzy v bekent
 Die en mocht dat niet ontdrijuen,
 Gheuanghen most hy daer blijuen.

In October den elfsten dage
 Hoort wel na dit bescheyt,
 De Geusen die daer laghen
 Tot enteren wel bereyt,
 Maer de Papisten, voorwaer gheseyt
 Sy hebbent lieuer afgeleyt,
 Want sy haer meest verlieten
 Al op haer stercke schieten.

Die leste aen malcanderen togen
 Die Geusen smeten van bouen neer
 de Potten met Calck die vlogen
 Wten Mersse, hoe langer hoe seer
 Jnt Spaeniaerts oogen was dat een sweer
 Die Calck die stoof hoe langer hoe meer,
 Haer Schepen men wit sach weerden,
 Met die Calck men haer verweerden.

Die Papisten hoort mijn gewagen,
 Lieten Bossu al int verdriet,

Maer de Geusen al sonder ertsaghen
 Besweken malcander niet,
 Alsoot daer claerlijck is geschiet,
 Twee vrome Capeteynen, hooret bediet,
 Onsen Admirael by stonden,
 En dreuen met hem aen de gronden.

Men ginck daer met geschut in klincken
 Om de Spaeniaerts te maken tam
 Capeteyn Vesten schip deden sy sincken
 Eer tspel ten eynde quam:
 De ander seylden na Amsterdam,
 Hierom was Bossu so gram,
 Dat sy hem lieten verloren
 Die hem trouwe hadden ghesworen.

Sy worden daer bestreden,
 Beuochten aen elcken cant,
 Bossu heeft genade ghebeden
 Onsen Admirael triumphant:
 Zijn Signet streeck hy van zijn hant,
 Zijn gulden Vlies, vaet dit verstant,
 Dat heeft hy ouerghegeuen,
 Om te behouden zijn lijf ende leuen.

Men sach daer domineren
 De Geusen met blijden geluyt,
 Voor Hoorn triumpheren
 Al met so schoonen Buyt,
 Van metalen geschut, end oock van cruyt
 Amsterdam coemt morgen weder wt,
 Te Hoorn binnen de Palen,
 Om v Inquiscy te halen.

Van de houten Pompen, Een nieu Liedeken.

Op de wijze: Sy lieten my daer alleene staen.

Hoort Mannen ende Vrouwen
 Jonck, oudt, arm ende rijck,
 Wilt op den Heere betrouwen,
 Zijn woort is autentijck!
 Hierom so neemt van hem gheen wijck,
 Zijn Wonder mocht men aenschouwen,
 Voor Alekmaer clareljck.

De stadt die was belegghen,
 Tis elck man openbaer:
 Maer Godt door zijnen segghen
 Die namse in zijn bewaer:
 Alsoot daer is ghebleken claer,
 Al door zijn grooten reghen
 Ende Vloet so vroeck int Jaer.

Sy meynden de stadt te vernieten,
 Als sy daer quamen ontrent,
 Met stormen ende schieten
 Te brengen in torment,
 Maer Godt die alle herten kent,
 Begon dit te verdrieten,
 Heeft de vyanden afgewent.

Sy meynden de Zee te verweruen,
 Te bringen in haer geweld,
 Noorthollant te verderuen,
 Daer waren sy op ghestelt,
 Sy hadden de Geusen so gheern gequelt,
 Van honger te doen steruen,

Te versmachten, tsy v vertelt.

Sy gingen malcander toeschrijven,
 de Zee die waer ons nut,
 de Geus can niet bedrijven,
 Houten Pompen is zijn geschut,
 Haer volck is weynich, haer macht is rut,
 Wy sullense haest ontlijuen,
 Maer haer meyning die worde geschut.

Sy quamen door de Wraken,
 Op Zuyder zee met voorspoet:
 Hoochmoedich dat sy spraken,
 Ons saken die staen seer goet:
 Doe quamen haer sulcke pompen te moet
 Die gingen haer dapperlijck raken,
 Ten smaecten haer gants niet soet.

Papouwen liet ghy v mompen,
 Of bruycte ghy een quaed aduijs,
 dat ghy van houte Pompen
 Liet nemen so schoonen prijs?
 Een Schip ghelijck een Paradijs,
 V spotten ende schompen
 Maecten v die houten Pompen wel wijs

Waer is v Inquisicy,
 V aldermeeste betrou?
 Ghemaect op die condicy,
 die Geusen te brengen in rou:
 Waer is de Graue van Bossou:
 V Heer groot van Officy,
 Sidt te Hoorn in de Kou.

Sijn sy niet vroom van daden,

Die ghy noemt Lutrianen?
 Sy doen v beter ghenaden
 Als ghy Rotterdam hebt ghedaen,
 Zutphen en Naerden, hoort mijn vermaen,
 Oock Haerlem swaer beladen,
 Meyneedich ende valsch verraen.

Oorlof ghy Christen Nacy,
 Weest vroom in woorden en daet,
 De Spaeniaert is eylacy
 Meyneedich en opstinaet,
 Dus wilt niet volgen haren raet,
 Maer bidt den Heer om gracy,
 Dat hy ons beschermt voor tquaet.

Een Claegliedeken vanden Graue van Bossu,

Op de wijze. Ydt is dat heyl ons komen her, etc.

Maximilianus de Bossu
 Ben ick een Graef geheeten,
 Duckdalue dien ick seer getrou,
 Die heeft my nu vergheten:
 Jck heb gheweest sijn Admirael,
 Die Geus te dooden principael,
 Dit had ick my vermeten.

Mijn vast betrouwen was mijn Schip,
 God had ick gants verlaten:
 My docht het was een harde Klip,
 Daer mochten gheen Pompen op vaten
 Maer daer quamen van die Pompen inde Vloet,

Die Heindrick *van* Trier *van* Clocken goot
Die maecten groote gaten.

Jck meynde te *wezen* der Geusen dwanc,
Die Cans die liep verloren,
Jck word *geuangen* tegen mijnen danck,
Sy brochten my te Horen,
Aldaer ben ick int Clooster geraect,
Dus hebben sy Pater *van* my ghemaect,
Myn Cruyn niet eens geschoren.

Hoet is, ick ben in tegenspoet,
Maer het moet zijn gheleden,
Jck moetet rekenen voor goet,
Dat ick ben hier ter steden:
Veel lieuer hier dan te Rotterdam,
Want daer is de Borger op my so gram,
Om de Moort dien ick daer deden.

O waer is de Paus die heylighe Man,
Conde ick by hem raken,
Jck lietse hem doen al inden Ban,
Die my dit schip deden maken,
De Hel roep ick tot deser eur,
Met Sinte Patricius Vaghevyer,
Al ouer haer te wraken.

Sy hebben my dit Schip geschenckt,
Den Krijch soud ick beghinnen,
Dit heeft my aldermeest ghekrenct,
Nu icket gae versinnen,
Wat Schippers of Stuerluy dat ickt vraechd,
Sy spraken alsoot my behaechd,

V Schip can niemant winnen.

Maer doen ick quam voort Hoorners hop
 Doen worde ick anders ontwaren,
 Dat sal my steken in mijn krop,
 Al leefde ick noch vijftich Jaren:
 Want Geus leerde my opt selue pas,
 Wat schoon genoegten dattet was,
 Op Zuyderzee te varen.

Jan Symonsen Rol, ghy lichte quant,
 Waer zijn v schoone woorden,
 Die ghy my loefde aen mijn hant,
 Dat menich man aenhoorden:
 Dat ghy my sout in noot bystaen,
 Maer ghy zijt my haest af gegaen,
 Het welck my meest verstoorden.

Schoon woorden vullen geen sack,
 Dat heb ic wel beuonden,
 Hulp en bystant my ghebrac:
 Als ic dreef aen die gronden,
 Elc een die voer daer zijner vaert,
 En lieten my aldaer beswaert
 Bedroeft ter seluer stonden.

O daer ick plach een Heer te zijn,
 Daer leg ic nu gheuangen,
 Na Amsterdam op dit termijn,
 Waer beter mijn verlanghen
 Ey Geus laet my doch wt dit gaet,
 Jc sal v loonen die schoone weldaet,
 Met moorden en met hanghen.

Oorlof Bossu wreet ende fel,
 Met al v Spaensche knapen:
 Ghy maect des Conincks Landen rebel
 Ter liefden Monicken ende Papen,
 Die altijd zijn verdorst na tbloet,
 Ghelijck een Visch na twater doet,
 Na Christen bloet sy gapen.

Een liedeken

na de wijse, Ten had my niet ghespeten, dat leet dat ghy my doet.

Vvie ons nu beclaghen,
 Ons Borgers wel bekant,
 Want wy ons seluen iaghen,
 Al wt ons eygen Lant:
 Ons huysen en Boomgaerden
 Verlaten wy metter spoet,
 Beminnen de Spaengiaerden
 Die niemandt en doen goet.

Had ons de Geus verdreuen
 Als sy wel worden ghedaen,
 So waer hem schult te geuen,
 Maer wy zijn self gegaen,
 Wy en doruen niemant vloecken,
 Tcoemt door ons eyghen raet,
 Dat wy in allen hoecken,
 Nu sitten desperaet.

Doen wy ons goet verlieten,
 Doen hadden wy ghepast,
 Die Geus te zien vernieten,
 Te bringen in die last,

Al binnen veerthien daghen
 Maeckten wy malcander wijs,
 Souden wyse sien veriaghén,
 Haer goeden maecken tot prijs.

Te scheep waeren wy geleghen,
 t'Enchuysen voor de stadt,
 Hadden wyse doen gecregen,
 Wy haddense al gehad,
 Wy achtense voor ontbijten,
 Noch hebben sy geen pijn,
 Tmach ons te recht wel spijten
 dat wy dus bedroghen zijn.

Don Fredrick was gecomen
 Dry weken voor Kersmis,
 Wy gingen ons beromen,
 Ons saeck stondt heel int wis:
 Ons vrienden lieten wy weten,
 die Sop most zijn ghereedt,
 Wy woudense met haer eten,
 Twaer Geus lief ofte leedt.

Sy hielden haer Sop met vreden,
 Tot Nieuwe Jaer henby,
 die Pancoecks dagen voorleden
 die Paescheyeren gingen voorby,
 die slachtijt ginck genaken,
 Sy saten noch gherust,
 doe ginghen wy schepen toe maken,
 Nae Beulingh hadden wy lust.

Maer doen wy derwaerts quamen,

die Geus quam ons te moet,
 die Beulinck die wy vernamen,
 En smaecte voor ons niet soet,
 Te rugge so mosten wy keeren,
 dat dede cruyt en loot,
 Bossu worde met zijn Heeren
 Op Worst ende Beulinck ghenoot.

Voor Alckmaer ende Leyen
 Heeft Godt ons knechten veriaecht,
 Hoe dat wy langher beyen,
 Hoet qualicker met ons daecht:
 Nu moeten wy leeren sparen,
 Of vaeren op vrijbuyt,
 dat Rijcke luyden waeren,
 die comen tot sint Reynwt.

Oorlof die nu noch leuen,
 Van die daer zijn gheruyt,
 Hadt ghy by huys ghebleuen
 Ghy en hadt niet veel versuyt,
 Hadt ghy met vrienden en Bueren
 V lijf en leuen ghewaecht,
 Verwacht soet ende sueren,
 so dat den Heer behaecht.

Volghen de Oorlof Liedekens van Duckdalue.

Een Liedeken van Duckdalue.

Op de wijze vanden Ouden Hillebrandt.

Ick wil te landt wt rijden
 Sprack daer den Ouden Grijs:
 Wie sal my nu ten tijden
 Die Paden maken wijs?
 Die wech valt my soo swaren
 Die ick sal moeten gaen,
 Het is byna ses Jaren,
 Doe quam ick daer van daen.

Wilt ghy nu weder na spaengien,
 Sprack daer een Cardinael,
 So coemt den Prins van Oraengien,
 En maeckt ons Papen cael:
 Js nu de Cruyne gheschoren,
 Men scheert ons dan theele hoofd:
 Laet ghy ons nu verloren,
 Dat had ick noyt ghelooft.

Wilt ghy v noch verschoonen,
 En dencken ghy hebt al recht?
 Daelders en gouden Croonen
 Die waren my toe ghesecht:
 Ducaten root van Golden,
 En Angelotten schoon,
 Om mijn knechten te besolden,
 Het Nederlant sou zijn mijn loon.

Hoe souden wijt anders maken?
 Wy betaelden v spaengiaerts met Munt
 Ons Duytschen met grof laken,
 Of wat haer wort gegunt,
 En dat op die condicy,

Dat ghy soudt hebben ghebracht
 Die Spaensche Inquisicy
 In hare volle cracht.

Wat soude ick die in voeren,
 Dat spel dat liep te hooch:
 De spraeck quam onder die boeren,
 Dat v ding niet en dooch
 Het Vaghevyer sy wt pissen,
 Sy houdent voor een ranck,
 Beuaert en Sielmissen
 Werpen sy achter de banck.

Om dat wy sulcx wel wisten,
 Daerom en spaerden wy gheenen cost,
 Ons Renten wy daghelicks misten,
 Wy sonden na v eenen post,
 Al waert ghy thuys ghebleuen,
 Daer waer niet veel versuymt,
 Wy sullen doch worden verdreuen,
 Och hadden wy tgelt versluymt.

Verdrijft v de Prins van Oraengien,
 Veriaecht hy v op dit pas,
 So trect met my na Spaengien,
 Jck schenck v elck een Kas,
 De eene van sinte Cornelis,
 De ander van sinte Crijn,
 De derde loopt met Melis,
 de vierde met Valentijn.

Tis best dat ghy noch iocket,
 Ende houdt met ons uwen spot,
 Nu ghy ons gelt ontlocket,

Ende slepet in uwen pot,
 daer mede ghy soudt verstercken
 Het heylighe Roomsche Rijck,
 den dienst der heyligher Kercken,
 Ons Missen alle ghelijck.

Een doctoer quam my verrassen,
 Op alder sielen nacht:
 Mijn Cruyden waren gewassen
 Sy quamen in haer cracht:
 Wie geen Pardoen woude coopen,
 die meynde ick te vertreen,
 dat water quam met hoopen,
 Mijne Cruyden dreven heen.

Van Don Frederico synen Soon,

Op de wijse, Rijck Godt wie sal ick claghen, etc.

Eylacen ick mach wel claghen
 Tot v mijn Oude Vaer,
 Hoe sal ick moghen verdraghen
 dit bitter lijden swaer,
 Met beuen ende schromen
 Clage ick v mijn verdriet,
 dat ick in Hollant ben ghecomen,
 Godt verderf hem diet my riet.

Dit derf ick niemant wijten,
 dan v stede van Amsterdam,
 Ghy dedet niet dan roepen ende krijten,
 Tot dat ick in Hollant quam:
 Daer op so quam ick loeren,

Op v belofte certeyn,
 Ten was niet dan der Geusen voeren,
 So ghy seyt: haer macht was cleyn.

Jck betroude dat door raet der Papen,
 Dat is my nu misluckt,
 Dat Bedde daer ick meynde te slapen,
 Dat is my nu ontruckt,
 Van Rammekens most ick ruymen,
 Dat maect my therte seer bang,
 Termuyen meenden wy te sluymen,
 Maer waren daer oock veel te lanck.

Mijn beloften achten sy cleyn van waerden,
 Mijn boosheyd een yegelick ruyckt,
 Die ick al binnen Naerden,
 En te Haerlem heb ghebruyckt:
 Daerom sy malcander sweeren,
 En doen my wederstoot:
 sy spreken: Laet ons dapperlijck weeren,
 Wy en moghen niet quader als doot.

Jst dat ick wt Hollant moet wijcken,
 En Zeelant met schanden verlaet,
 so sullen my de Lieden na kijcken,
 Waer ick gae by de straet,
 Een yegelick sal seggen:
 Daer gaet Duckdaluens soon,
 Die Hollant moste laten legghen,
 sulck schimpen ben ick niet ghewoon.

O stadt ghy moecht wel beuen,
 Die daer leyt aen de Watercant,
 Wanneer ick Hollant moet begheuen,

so coem ick v ter handt,
 Jck sal v plonderen ende roouen
 V Kisten ende Cantooren schoon,
 Ghy moecht my wel geloouen,
 Want het is v verdiende loon.

De Landen te verderuen
 Daer toe zijt ghy gesint,
 Dat soude moeten besteruen
 Dat alder iongste kint:
 Maer Godt sal niet ghelijden
 soo grouwelicken moort,
 sy sullen haer noch verblijden,
 Als ghy sult wesen verstoort.

Ghy steden onghewonnen
 Blijft vroom tot deser tijt,
 Diet quaet aen v begonnen
 Die zijn haer macht meest quijt,
 Dus wilt Godt dancken en louen,
 Hy maect v cloeck en stout,
 die cracht coemt v van bouen,
 dat ghy v so vromelick hout.

Oorlof ghy Borghers allen,
 V steden doch wel bewaert,
 Ghelooft nu gheen schoon kallen
 Al van den spaenschen aert,
 die wreede macht wt spaengien
 Wilt stellen achter de handt,
 dat de loffelicke Prins van Oraengien
 Mach regeren zijn eygen Vaders Landt.

Een ander nieu Liedeken van Duckdalba.

Op de wijze, den Oudenman by de vyere sadt, *etc.*

Vvie wil hooren een nieu Liet,
 En dat sal ick v singhen,
 Van den ouden Man die ducdalue hiet,
 Tzijn also vreemde dinghen.

Hy heeft begonnen in onse Lant
 Van s Conincks wegen te comen!
 Maer zijn rancken en blancken zijn al bekant,
 Het zijn al blaeuwe blomen.

Die Preuilegien cleyn en groot
 Wil hy gheen steden laten,
 die vroomste des Lants heeft hy ghedoot,
 Versmaedt Raedt ende Staten.

Papen Papisten allegader
 Hadden na hem verlanghen,
 Nu dancken sy Melis der Papen Vaer,
 dat hy is wech gegangen.

Hy is met Processy ingehaelt,
 Men ginck daer al slampampen:
 Nu vaert hy wech, heeft niemant betaelt,
 By nacht so gaet hy schampen.

Den ouden man is also beus,
 Sy willen voor hem niet nijgen:
 Sy roepen veel lieuer, Viue le Geus,
 dan hij den Thienden sou krijgen.

Hy wilde wel maken eenen soen,
 Maer ons gaet daer af walghen:

Wy mercken wel aen het valsch Pardoen,
Het zijn al Radt en Galghen.

Zijn Conterfeytsel van Metael
Dat mach hij wel weer breken:
De herten ontloopen hem altemael
Al inder Geusen Preken.

Die Prins oprecht dat edel bloet
Had hy so geerne verraden:
Maer Godt heeft door den Prins seer goet,
Den Tyran seer beladen.

Een nieu Liedeken,

Op de wijze van den storm van Munster.

Vwie wil hooren een nieu liet,
Wat nu tAmsterdam is gheschiet,
Dat sal ick v verclaren,
Van Duckdalve hoort mijn bediet,
Js Banckeroet gheuaren.

Don Frederijck had hy wt gesandt
Te Alckmaer in Noorthollant,
Al om de stadt te winnen,
Hy moest daer ruymen tzijnder schant,
Twas Banckeroets beghinnen.

Hy sond den Graue van Bossou,
Die sou de Geusen brengen in rou,
Jn de Noorthollantsche steden,
Hy raecte te Hoorn in de Kou,
Duytschen en Spaengiaerts mede.

Duckdaluens meyning die faelgeert,
Hierom heeft hy ghepractiseert,
Hoe hy met zijn Juweelen,

Wt mochte comen tot zijn begheert
Om Banckeroet te spelen.

Derthien Burgers, hoort dit bescheyt,
die hadden hem gelt by gheleyt,
Sy en hebben niet weder vercreghen:
Tot Jan Perseyn, twert v gheseyt,
daer was hy thuyt gelegghen.

Tweemael liet hy Trompetten slaen,
So wie betaling wilde ontfaen,
Sijn Logiment stont open:
die derthien Burgers quamen saen,
die meest heeft hy geroepen.

Die meest van allen, twort v verclaert,
Was Jan Perseyn, Duckdaluens Waert
Hy sprac: segt my die schulden:
Jan Perseyn sprac onueruaert,
Tzijn veerthien duysent gulden.

Die ander twaelf in corter stont,
De sommige maenden twee dusedent pont
som veel dusedent ducaten schoone,
die minst van allen, ic segt v bloot,
Quam derdehalf dusedent Croonen.

Duckdalue sprack, seer wel bedacht:
Morghen als die Clocke slaet acht,
Jc belooft v lieue ghesellen,
Het gaet nu tegen die duyster nacht,
Jck salt v morghen tellen.

Hoort toe wat hy des nachts begon,
Met zijn volc tooch hy op de ron ,
Hy speelde dat spel te degghen,

Hy ruymde al met de Noorde Son,
Als Banckeroetsluy pleghen.

Smorghens doe die Clock hadde acht
Die Burghers quamen met eendracht,
Sy behoefden Kar noch Waghen,
Buydel noch Tasch haer niet en ghebrack,
Maer tgelt was goet om draghen.

Sy meynden daer te ontfangen ghelt,
Maer twert haer daer al op den Rooster getelt,
Sy cregen nieuwe maren,
Hoe dat Duckdalue, twort v vermelt,
Na Brabant was gheuaren.

Jst dat het Duckdalue niet en faelt,
Dat hy den Tienden Penninck haelt,
Wt al die Geuse steden,
Alsdan so sult ghy worden betaelt,
Schickt v so lang te vreden.

Oorlof, Duckdalue niet en laeckt,
Al heeft hy v Buydels cael ghemaect,
Ghy moet hem dit vergheuen,
Als de Monick in v Cantooren raeckt,
Het salder anders cleuen.

Een nieu Liedeken

Op de wijze Sy plach my eens te vraghen.

Vvat seytmen nu van Duckdalue?
De Boter ghelt vier en halue,
Js dat niet veel te dier:
O Prince van Oraengien,
Ducdalf sal moeten na Spaengien,
Hoe sal hy comen van hier

Wat seytmen van die Spechten?
 Het zijn Ducdalues knechten,
 Ruydich, rappich ende zeer:
 Tegens donnosel en slechten
 Willen sy sterck gaen vechten,
 Schoorsteenveghers sonder leer.

Met haer Fluweele Broecken
 Gaen sy de Meyskens besoecken
 Maer wat daer onder schuylt,
 Tzijn haer Pockighe doecken,
 t Gasthuys sy versoecken,
 Van binnen zijn sy vervuylt.

Jn Spaengien en zijnt maer Fielen,
 Daer loopen sy met Kackhielen,
 Al zijne hier groot gheacht:
 Van Luysen ist dat sy krielen,
 Tzijn Moordenaers der Sielen,
 Ghespuys om te vullen de gracht.

Vijchkoruen connen sy breyen,
 Ranckskens connen sy leyen,
 Wijngaert snijden onder d Eerde
 Dan lotert haer de Keye,
 En sy gaen haer vermeyen,
 Spaceren op een Peert.

Sy willen om ons ghelooue
 Dees Landen heel beroouen,
 Als Ducdalue haer doet verstaen
 Maer Godt al van hier bouen,
 Diemen altijd moet louen,
 Die salse noch verslaen.

Ey oude Grijs Duckdalue,
 Hebby nu niet meer salue:
 Of zijt ghy genoegh ghesmeert:
 Ghy zijt ten heelen noch ten haluen,
 V Coe wil niet meer kaluen,
 Twelck uwen Paus seer deert.

En ghy Duckdaluen sone,
 die boosheyd zijn ghewoone,
 Om dat ghy hebt vermoort
 So menighen Parsoone,
 daerom Godt wt den Throone
 Op v is seer ghestoort.

O Prince van Oraengien,
 Edel Vorst wt Almaengien,
 maect ons dees Tyrannen quyt:
 Sy doen ons groote calaengien,
 Jaechtse weder na Spaengien,
 So krijghen wy goeden tijt.

**Hier na volgen die voornaemste feyten, die onder den nieuwen
 Gouverneur Don Loys de Requesens gheschiet zijn, Ende ten eerste
 vanden slach voor Berghen op Zoom gheschiet den xxviiij. Januarij.**

op de wijze, Jonck dom herteken wat cont ghy maken, etc.

Vvilt met Processie nu al te samen
 Vwen nieuwen Gouverneur vermaert,

Groot *Commandeur van Castilien* met namen
Inhalen met zijnen hoop vergaert.

In Antwerpen is hy gecomen druypen
Als een Haen die vanden regen is nat,
Die Burghers ginghen te samen sluypen
Vraghende wat mocht beduyden dat?

Den lesten Januarij voorleden,
Js die tijding ghecomen int openbaer,
Tot Antwerpen al binnen der steden,
Hoe dat die slach met haer verloren waer.

Te Loddijcks hoeck by Bergen sy lagen
Aen haren Anckeren die Papouwen snel
Die Geuskens quamen haer veriaghen,
Aenboort sy haer clampten wel

Tgrof gheschut aen allen zijden
Ginck daer af als een donderslach,
De Roers die knapten te dien tijden,
Twelck velen was een hardt gelach.

Don Juliano den Tyran moedich,
Men op der Papisten Admirael vant,
Sy namen hem by den halse spoedich,
En meenden het was den selfden Tyrant

Den eenen stack hem door die kele,
Seggende dat is voor v Moordery fel,
Die ghy tot Naerden ende Haerlem vele,
Hebt ghedaen met moede fel.

Hy riewp Ghenade, ick ben een Graue,
Neemt my geuangen om mijn edel geboort
Maer menighen steke sy hem gauen,
En smeten hem daerna buyten boort.

Die Schepen onder den anderen dreuen,
 Die Geuskens leyden al aen boort:
 Papouken te vluchten men sach aenheuen,
 Tot onder Berghen seer verstoort.

In grooter noot sy lieten steken
 Thien van haer beste Schepen vaeliant
 Alsoot daer claerlick is ghebleken,
 Catte noch Hont quammer van te Lant.

Spaeniaerts, Walen, Italianen mede,
 Menigen roep men hoorde daer:
 Mesericordia roepen, dat was haer zede,
 Maer gheen genade en was aldaer.

By de twee duysent zijnder ghebleuen,
 Van die Papouwen, en dat is waer:
 En op de schepen die na Berghen dreuen
 Wasser seer vele ghewont aldaer.

De Gouverneur van Vlissingen moedich
 Monseur Boisot geheeten is,
 zijn broeder was Amirael hoochmoedich
 die volbracht heeft dit Feyt ghewis.

Papisten wilt doch eens ouerdencken,
 Dat Godt de Heer bouen v regeert:
 daer hy mede is, mach niemant crencken
 Twelck die schriftuer ons oock wel leert.

Al binnen Vlissinghen soet wtuercoren,
 daer worden op een tijt binnen ghebracht,
 Vier Schepen van de Papisten verloren,
 Welc waren de principaelste van macht.

Die ander vijue die sachmen blijuen

Ter Vere binnen met groot geluyt
 Twas al verblijt, Mannen ende Wijuen,
 Al van de groote schoone buyt.

Met negentien Schepen sy volbrachten
 Desen Tocht teghen den vyant verwoet,
 Welcke Victorie groot is te achten
 Die ons gegeuen heeft de Heer seer soet.

Laet ons den Heere dancken en louen
 Voor zijn groote genaden niet cleyn,
 En groot maken onsen Godt hier bouen,
 Met Lofsanghen ende Psalmen reyn.

Een nieu Liedeken van den slach voor Berghen.

Hoort allegaer, int openbaer,
 Hoe datmen claer, sach comen daer
 Jnt vierentseuentichste Jaer,
 Duck Dalfuens groot Armeyen
 Met Trompetten en Scharmeyen
 Seer Corageus voorwaer.

Seer triumphant, voeren sy vant lant,
 Van Berghen want, met een cloec verstant
 Elc schip seer vroom gemant
 Met Spaengiaerts en Walen,
 Meenden sy prijs te halen,
 Maer deus aes viel op de hant.

Als sy nu reen, groot ende cleen
 Quamen by een, om haer te verbreen
 Voor Rommerswael hielden sy gemeen
 By haren eedt gesworen
 Den Admirael most voeren,

Hem moste beswijcken gheen.

Capiteyn Juliaen, de Romero saen
 Deed een vermaen, willet wel verstaen
 Lieue Crijsluy wilt ontfaen
 Den wijn die ick v hier schincken
 Daer by sult ghy ghedincken,
 Dat ghy Kettters sult verslaen.

Al in ootmoet, valt my te voet
 Als Christen bloet, v gebedt nu doet
 Voor dit Heylich Cruyce soet
 Van onser lieuer Vrouwen
 Dit Beelt dit wilt aenschouwen
 Die neem ons in haer behoet.

Met dit gebedt, naer haer opset
 Meenden sy net, sonder belet,
 Te comen deurt perket,
 Maer t'was al qualick ghebeden,
 Sy mosten leeren smeeden
 Op Sinte steuens wet.

Houerdich stout, riepen sy bout,
 Draghende hout, de Geus die schout
 Ons ghewelt seer menichfout
 Vene vous Canaeille,
 Lutranen ende rappaille,
 Tis den dach die v berout.

Als Leeuwen vrij, die Geusen bly,
 Quamen haer by, clampen onder de Ly,
 Papou waer sijde ghy,
 Seer vreeslick sachmen schieten,

De Spangiaerts haer schepen verlieten,
Schampado speelden sy.

Een vrijmoedich accoort, de Geusen voort
Quamen aen boort, den Admirael verstoort
Groot gheschrey was daer gehoort,
Papou t'moet v verdrieten,
Tonnoosel bloet te vergieten,
Dat binnen Haerlem is versmoort.

Een vliesse Boot, seer vreeslijck schoot,
So dat elck vloet, zijn ghewelt seer groot,
Jan van Spaengien viel seer bloot,
Men hoorde roepen en kermen,
Misericorde wilt ons ontfermen
Maer de loose was slaet doot.

Sonder verdrach, gelijk voor den slach
Op een vrijdach, twelckmen heughen mach
Al die dit spel aensach,
Veel Edel Cruysheeren,
Mosten daer steruen leeren,
Met gheschrey en groot geclach.

Dees tijding mal, met blijd geschal,
Quam ouer al, met groot geral
Te Berghen op den wal,
Ons schepen niet en wijcken
Sy doen de Geusen strijcken,
Tot ses al int ghetal.

Mijn Heerom verblijt, met groot iolijt
Bootschapte dijt, sonder respijt
Den Gouverneur verblijt,
Hy is op zijn Peert ghetreden,

Al na zijn volck ghereden,
Maer seer cort was daer zijn tijt.

Al hy daer quam, vier ende vlam
Gheschut vernam, zijn volck dat clam,
Ouer den dijck crepel en Lam,
Elendich quamense hem teghen,
Sijn ghesellen seer verslegghen
En riepen met luyder stem.

O Grand Seigneur, le Gouverneur,
Adieu bonneur, hier gaen wy deur,
Verloren ist parteur,
Men sach hem wederom rijden,
Van lachen wel vermijden,
Ghestelt was hy te leur.

Mijn Heerroom voorseyt, siende dit leyt,
Sijn vrolickheyt, is in druck verspreyt,
Ouer de gantsche stadt verbreyt,
Mijn Heerroom onuerduldich,
Met tranen menichfuldich
Heeft de Spaeniaerts doot beschreyt.

Als de Philisteen, voor Jsrael deen,
Haer hoochmoedighe seen, daelden beneen
Alsoot hier claelick scheen
Met claghen ende suchten
Seer dapperlick sachmense vluchten
Die Spaengiaerts voeren heen.

Als Pharo versaecht, int Roo Meyr geplaecht,
So ist hier gheslaecht, twordt v bedaecht,

Al die dit spel behaecht,
 So zijn oock dees Papisten,
 Dees wreede Antechristen,
 In haer selfs strick geiaecht.

Oorlof Admirael, Officieren ryael,
 Capeteynen verbael,, Boosluyden altemael,
 Soldaten int generael,
 Wilt Godt de eere gheuen
 Van dat hier is bedreuen,
 Als Daudid doet vermaen.

Een nieu Liedeken, van het innemen van Middelburch.

Op de wijze: Wilhelmus van Nassouwe.

Met Wilhelmus van Nassouwe
 Dat Edel Duytsche Bloet,
 Met blijerschap sonder rouwe
 Laet ons Godt louen soet,
 Die ons nu heeft gegeuen
 In onsen handen reyn,
 Middelburch die stadt verheuen,
 Door haren noot niet cleyn.

Te spelen sy gingen aenheuen
 Armuyden en Middelborgh,
 Welck hem eerst soude begheuen
 Te senden in groote sorgh,
 Een van haer Capeteynen,
 Om hulp in haren noot:
 Maer quam ter stont in weynen,
 Gheuanghen bleef hy bloot.

Met gheleyd sy hem brochten

Te Vlissinghen binnen de stee,
 Voor den Prins hy ontknochten
 Zijn bootschap met grooter bee,
 dat hy mochte behouwen
 Sijn lijf en leuen soet,
 Maer des Princen getrouwen
 Brochten hem metter spoet.

Al op Zoom sy hem voerden
 Tot onder Berghen claer,
 Sy bewesen hem met woorden,
 En metter daet oock daer,
 dat niet en was voorhanden
 Ontset op desen voet,
 Ontrent d'Antwerpsche Landen,
 Oock wert gebracht met spoet.

Te Middelburch al binnen
 Js hy ghesonden daer na:
 Hy seyde, Wat wildy beginnen?
 Hoort toe wat ick v ra,
 Als dat ghy sult aenveerden
 dat v ghepresenteert is
 Van d'Edel Prins van weerden
 Ghenade, dat is ghewis.

Den twintichsten sy haer opgauen
 Al inden tweeder maent,
 Men sach al inder hauen
 Of sy waer toeghebaent,
 Soo dick quamen aensetten
 Vele Scheepkens aldaer,

Met Victaly, om te wetten
De hongeriche tanden claer.

Te Middelburch binnen de Mueren,
De Prins daer inne quam,
Met blijfchap sonder treuren
De Burghers alle tsaem
Sy met hem verheuchden,
Dat sy waren beurijdt,
Wt sulcken noot in vreuchden,
Godt louende met iolijt.

Ouer al wilt aenueerden
Die Edel Prins van aert,
Barmhertich vol van weerden,
Deucht is in hem vergaert:
Dat welcke hy bewesen
Heeft aen zijnen Vyant,
dien hem Godt tot desen
Gheleuert heeft in zijn hant.

Veerthien hondert Soldaten
Van Duckdalf daer in ghesendt,
Heeft hy vry trecken laten,
Niet denckende opt elendt,
Doe sy t'Haerlem ghepresen
Haer Tyranny ghebruyckten fel
Maer hy bewees midts desen,
Sijn hert van goet opstel.

Ses van de Principalen
Gheuanghen zijn seer onsoet,
Waer onder, ten can niet falen,
Den Tyran was ongoet,

De Opperste ghesonden
 Int Middelburgsche pleyn,
 Met een Ooghe beuonden,
 Monseur Dragon alleyn.

De Gheesteloose verachte,
 Veel goedts men vant by haer
 De Cooply groot van machte,
 Van Antwerpen hadden daer
 Veel Schats en Rijckdom legghen,
 Twelck den Prins niet is te veel:
 Wie cander quaet van segghen,
 Van Gods schickingh gheheel.

Een ander nieu Liedeken van Middelburch.

Op de wijse: Rijck Godt wie sal ick claghen, Ofte Wilhelmus van Nassouwe.

Vvilt ghy Nederlanden
 Te samen wesen verblijdt,
 Middelburch is in handen
 Des Princes nu ter tijt,
 De Prince van Oraengien
 Door sijn Vorstelick ghemoet,
 Drijft het Chrijchsvolk van Spaengien,
 Wt Middelburch met spoet.

Alleyn tot v weluaeren
 Voert de Prins desen strijdt,
 Om v te openbaren
 Hoe ellendich ghy zijt:
 Soo ghy v laet regeeren
 Door vreemden Spaenschen aert,

Die v soekt te pilieren,
En daghelicks beswaert.

Hoe heeft Middelburch schoone
Verdraghen tshonghers cracht,
Als t Lants vryheyt ydoone
Niet beter heeft bedacht?
Wat hebben ander steden
En Landen int ghemeyn,
Dus langhe alsins gheleden
Door die Spaengiaerts onreyn?

Vwe dochters en vrouwen,
Bedenckt met herten vroet,
De vryheyt der Landouwen
En de Inwoonders soet,
Wilt vant tghewelt beurijden
Deser Vreemder hier naer,
Die Schattinghen en wilt niet lijden
Des Thienden Penninck swaer.

Die Spaensche Inquisitueren
Die v hebben gheplaecht,
Verdrijft wt uwen Mueren,
Ontfangt v volck veriaecht
Laet Godes woort floreren,
V daer niet teghen stelt,
Soo sult ghy prospereren,
En vreesen gheen ghewelt.

Wilt v tsamen verbinden
Teghens de vreemden wreet:
Waeyt niet met allen winden,
Bedenckt doch uwen Eedt:

Om tvolck t'houden in vreden
 Hebt ghy ghesworen tsaem,
 Het Lant by zijn vrijheden,
 Te bewaren bequaem.

De Coninck is v schuldich
 Na zijnen Eedt, tis claer,
 t Lants vrijheynt menichfuldich
 Te beschermen eenpaer:
 So hy dat niet wil houwen,
 Maer ghebruyckt cracht en ghewelt,
 Van uwen Eedt vol trouwen
 Heeft hy v vry ghestelt.

Den Prins wilt die hant bieden
 Die voor v fleuen waecht:
 Maect dat de vreemden vlieden,
 Daer ouer elck man claecht:
 Wilt ghy dit niet beherten,
 Soo ghy moetwille drijft,
 Tis weert dat ghy met smerten,
 Eewelijck slauen blijft.

Dies met vromen ghemoede
 V Landt, lijf, ende Goet,
 Wijf en kint als de vroede,
 Beschermt nu wat ghy doet:
 Verliest ghy nu ten tijden
 Dese bequaemheynt groot,
 U naeck van allen zijden,
 Dienstbaerheynt, angst, en noot.

Nederlant ghy zijt neder
 Door de Spaengiaerts gedruckt:

Staet op, end staet hem weder
 die v soo scheert en pluct,
 Maect met den Prins ghepresen
 Een sterck verbont voortaan:
 Voorspoedich sult ghy wesen,
 Oorlof, vaet dit vermaen.

Vanden Slach geschiet by Mook. Een nieu Liedeken

op de wijze van den slach van Munster.

Wie wil hooren een nieu liet,
 Wat int jaer lxxiiij. is gheschiet,
 dat sal ick v gaen verclaren
 Al van den Edelen Graef lodewijc,
 Hoe dat hy is gheuaren.

Graef lodewijck lach met menich helt
 Voor de stat van Maestricht in dat Velt,
 die Papisten laghen daer beneuen,
 Sy en waren doe niet eens so stout,
 dat sy sick dorsten streuen.

.
 Den achsten dach in April voorwaer,
 Tooch Graef lodewijck op met zijn gansche schaer,
 Al na der Moocker heyden,
 daer quamen de spaeniaerts so sterck aen boort,
 Graef lodewijck moeste scheyden.

Het huys te Heumen hebben zy in ghecreghen,
 Ende hebben de spaeniaerts daer van ghedreuen,
 sy hadden veel beter mogen rouwen,
 Het had hen smorghens noch beter gegaen,

Niemant derf sijn vyant te licht betrouwen

Smorgens te vier uren, hoort mijn vermaen,
 Hoordemen de Spaeniaerts allarm slaen,
 Sy waren seer wel ghemoet om vechten,
 De Geusen waren seer moede van gaen,
 Sy dorsten niet wel bestaen te vechten.

Gascoeniaerts en Walen verstageet my
 Die stonden Graef lodewijck troulic by,
 Als vrome Krijsluyden haren Heere
 De Hoochduytsche weken met schanden daer van,
 Daer af hadden sy cleyn eere.

De Hoochduytse zijn met schand geweken,
 En hebben een Schuere in brant gesteken
 Daer waren die Geusen verraden,
 Sy zijNSE so dapper na gestreken,
 Ende gheslagen in haer Slachorden:

Dese Schermutsing heeft seuen uren gheduert,
 Maer Joris Schencks Ruyters hebbent meest besuert,
 Sy werden meestendeel doot gheslaghen
 De Walsche Ruyters vielen hem so dapper aenboort,
 dat mochten sy wel beclagen.

Daer zijn op de schermutsinge bleuen doot
 Neghenhondert en tien verstaet mijn woort
 Wat inden Achtertocht is blijuen ligghen,
 Van Hoochduytschen, Wijuen en kinderen bloot,

Daer weetmen niet veel van te seggen.

De tijding quam te Nimmegen op dat pas
 Dat Graef Lodewijcx slach verloren was,
 die goede Heeren waren daer bleuen,
 Sy luyden die clocken wel also ras,
 Ende schoten so dapper daer beneuen.

Die van Nimmegen hebben dat vernomen
 dat vijf Metalen stucken binnen Nimmeghen zijn ghecomen,
 Op de Cruysstrate dedemense vueren,
 Sy stakense met Rosemerijn tot een spot
 dit zijnse die souden breken de Mueren.

Hoort watmen noch ghebeuren sach,
 Als dat Geschut daer comen was op dien dach,
 Brandende Lanteernen hebben sy aengesteken,
 Op dat elck soud aensien met groot gelach,
 Sy zijn daer stoutelijck na ghestreken.

Die van Nimmegen waren so seer verblijdt,
 Als Graef Lodewijck hadde verloren den strijt,
 maer ick hope het sal ten besten verkeeren,
 Wan Graef Lodewik weder te velde coemt
 dan sullen sy wel laten haer triumpheren.

Al is hy daer soo deerlijck veriaecht,
 Hy en heeft verloren dorp noch stadt,
 die Prins heeft weder een Buyt gewonnen,
 Maer eer de tijt ten eynde gaet,
 Het sal noch al wel ten besten comen.

**Een Liedt van de Spaeniaerden, hoe sy met list binnen Antwerpen
gecoomen zijn, ende haren moetwille daer in bedreuen hebben.**

Vwie wil hooren een droeuich Liedt
Wat binnen Antwerpen is gesciet
men sach daer kermen en weenen
Om dat de Spaeniaerts brochten int verdriet
Die Burghers al ghemeene,
Groot en cleene.

Als nu by Moock was gedaen die slach
daer na men Tantwerpen groot iammer sach
Van duckdaluens Ruyters ende Knechten
Antwerpen te beroouen maecten sy een verdrach,
Tweendertich Vendelen sachmen rechten
Moschassen ende spechten.

D'opperste vant Casteel had haer Eedt ghedaen,
Als sy Graef Lodewijck hadden verslaen,
souden sy van Antwerpen voorschreuen
Haer oude betalinghe heel ontfaen,
sy en souden om lijf en leuen
Tvelt niet begeuen.

Die Spaeniaerts zijn gecomen met geweld
Tweendertich Vendlen waren daer getelt
En riepen tot die Burgers verheuen:
Ghy Lutrianen scheyt van v goet en gelt,
Wilt ghy behouden dat leuen,

Tis ons al gegeuen.

Die Burghers hadden op Granvels Broeder toeuerlaet,
 Dat hy soude weeren der spaeniaerts quaet
 Maer d Monick liet zijn schelmerije blijcken,
 Hy lietse neffens t Casteel in Andtwerpen vermaert,
 Dat de Burghers moesten beswijcken
 Arm end Rijcken.

Seer haestich liepen sy als Turcken snoot
 Door die Stadt met schrickelicken ghetiere groot,
 En deden de Burghers groot versmaden
 Betaelt, betaelt ons met der spoet,
 Of v gheschiet gheen ghenade
 Vroech noch spade.

Die Spaeniaerts waren seer verwoet,
 Om te beroouen der Burgers goet,
 De schepen die sy gheladen vonden,
 Moesten weder ontladen metter spoet
 En drijuen daer flux van Landen,
 Of men woudese verbranden.

Des nachts liepen die Rabauwen stout
 Met fackelen ende hamers menichfout
 Of sy al de deuren wouden op iaghen,
 Also dat die Vroukens met kinde benout,
 Zijn doot gebleuen door vertsaghen,
 Dat haer mans aensaghen.

Die Gouverneur heeft een eysch gedaen

Vier Tonnen Gouts woude hy haen,
 Vander stadt van Antwerpen vercoren,
 So woude hy de Burgers van stonden aen ontslaen,
 Meer wilde hy hebben van die Cantoren,
 Of tbleue al verloren.

Dus heeft de Gouverneur, wilt dit verstaen,
 Thien Tonnen Goudts wt Antwerpen ontfaen
 Aldus can hy den Tienden Penninc halen
 Al costet golden en silueren schalen saen,
 Om zijn Spaeniaerts ende Walen
 Daer mede te betalen.

Sijn dit getrouwe Soldaten coen,
 Die s Conincks Landen souden bystaen doen
 Monseur Haure met zijn Rabouwen
 Dry duysent Gulden gauen die Dorpen Rantsoen,
 Noch hebben sy de Boeren getrouwe
 Doorsteken ende doorhouwen.

Die Hoochgeboren Prins van Oraengien bekant,
 Een vry Edel Heer wt dat Nederlant,
 Daer na hoortmen Tantwerpen verlangen,
 Maer den Gouverneur als een Tyrant,
 Die doetse deerlick vanghen,
 En aen een Galghe hanghen.

So lang als ghy den Prins houdt wr dat lant,

Can hy v schatten en scheeren aen elcken cant,
 Den Tienden Penninck met liste krijgen,
 Ghelijck Duckdalue den ouden quant
 SaI hy dan oock gaen vijghen
 Al stil swijghen.

Een ander,

op de wijze van Lochtum deyne.

Maer wie wil hooren een Nieu Liedt,
 Maer wie wil hooren een Nieu Liet,
 Dat Tantwerpen is gheschiet,
 Foire viliaco,
 Dat Tantwerpen is gheschiet,
 Foire Ladron.

Al van de Spaensche Rebelleusen,
 Al vande Spaensche Rebelleusen,
 Sy zijn veel ergher dan de Geusen,
 Foire villaco,
 Sy zijn veel argher dan de Geusen,
 Foire Ladron.

Zy quamen Tantwerpen al ouer de vest
 Zy quamen Tantwerpen al ouer de vest
 Sy seyden twasser ghegheuen ten best
 Foire villaco,
 Sy seyden twasser ghegheuen ten best,
 Foire Ladron.

Singnor Daneel de Casteleyn,
 singnor Daneel de Casteleyn
 Hy dedese vergaren op de pleyn,
 Foire viliaco,
 Hy dedese vergaren op die pleyn,

Foire Ladron.

Doe quam de groote Commandeur,
 Doe quam de groote Commandeur,
 Schampen most de Gouverneur
 Foire viliaco,
 Schampen moest de Gouverneur
 Foire Ladron.

Sy seyden de Gouverneur was een guyt
 Sy seyden de Gouverneur was een guyt,
 Sy smeten hem zijn glasen wt,
 Foire viliaco,
 Sy smeten hem zijn glasen wt
 Foire Ladron.

Voorts liepen sy met ghedruys
 Voort liepen sy met ghedruys
 En namen die sleutelen vant stadthuys,
 Foire viliaco,
 En namen de sleutelen vant atadthuys,
 Foire Ladron.

Doe quamper meer al van die soort
 Doe quamper meer al van die soort,
 En namen die sleutelen van die Poort,
 Foire viliaco,
 En namen de sleutelen van de Poort,
 Foire Ladron.

Zy lasen t Placcaet van den eersten termijn
 Zy lasen t Placcaet vanden eersten termijn
 Dat sy te vollen betaelt wouden zijn
 Foire viliaco,

Dat sy te vollen betaelt wouden zijn,
Foire Ladron.

Sy wouden niet eten dan wittebroot
Sy wouden niet eten dan wittebroot
Van als ghebraden cleyn en groot
Foire viliaco,
Van als ghebraden cleyn en groot
Foire Ladron.

Sy liepen de rijcke lieden op de poorten,
Sy liepen de rijcke lieden op de poorten,
En droncken den Wijn met grooten stoopen,
Foire villaco,
En droncken den Wijn met grooten stoopen,
Foire Ladron.

Sy riepen Foire met groot geschal,
Sy riepen Foire met groot geschal
Daer cregen wel hondert vrouwe misval
Foire villaco,
Daer cregen wel hondert vrouwen misval
Foire Ladron.

Sy deden vergaren den breeden Raet,
Sy deden vergaren den breeden Raet,
Men schatte de Borghers na haer staet,
Foire viliaco,
Men schatte de Borghers na haer staet,
Foire Ladron.

Sy maecten Allarm nacht ende dach,
Sy maecten Allarm nacht ende dach,
Tot datter ghelt was opgebracht,
Foire viliaco,

Tot dat haer ghelt was opgebracht
Foire Ladron.

Het was de Borgers groot beswaren
Het was de Borgers groot beswaren,
Datter gheen Regenten en waren,
Foire viliaco
Datter gheen Regenten en waren,
Foire Ladron.

Die ons dit Liedeken eerstwerf sanck,
Die ons dit Liedeken eerstwerf sanck,
Hy wil niet wesen in Spangiaerts bedwanck,
Foire viliaco,
Hy wil niet wesen in Spangiaerts bedwanck
Foire Ladron.

Corts daer na is een aenslach gebleken op den Pinxterdach, soo wel op Hollandt als op Zeelant.

Een nieu Liedeken

op de wijze: Den Lustigen Mey Christus playsant.

Den dertichsten Mey op Pinxterdach,
Creghen die Vlissinghers wat te doene,
Teghen die van Antwerpen met ghewach,
Ontrent Saftinghen na de Noene,
Sy waren weder gecomen wt,
Maer haer Cruyden waren van geen virtuyt
Dat mochtense wel beclaghen,
Godt woudese ten lestemael plaghen.

Op de Scheld voorby Rommerswael,

Quamen die van Zirickzee aensetten:
 Die van Antwerpen sagense altemael,
 Riepen, tziñ vrienden om ons te ontsetten
 Daarmede waren sy in een Val,
 Want die van Vlissinghen met groot getal,
 Den Hont quamen aendringhen,
 Sy conden na Antwerpen niet weder springen.

Papou wel vierendertich int getal,
 Wel ghemonteerde schepen,
 Met die te Lilloo laghen al,
 Sy waren daer metten andren benepen,
 Tgrof gheschut gaf soo grooten geluyt,
 Die Vlissingers riepen: Dit is onsen Buyt
 Clamp aen, clamp aen als mannen,
 Papou stont oft bescheten waren de handen.

Op Pinxterdach eert doncker wert,
 Creghen sy met vrome daden,
 Elf Schepen met vroom ghemoet en hert,
 Voor de Vyant was gheen ghenaden!
 Tzy Duyts, Spaeniaert ofte Wael,
 Sy spoelden haer de voeten altemael,
 De reste gingen sy besetten,
 Om des morghens haer tanden aen te wetten.

Pinxter Maendach smorgens vroeck,
 Waren de Vyanden meest al verlopen,
 Negen maecte haer coers recht als een ooch
 Tantwerpen was al haer hoopen,
 De ander lieten sy inde Pan,
 Maer sy warender meest al daervan,
 Met haer Bootkens daer wt gheuaren,

Op d'Eylanden sachmen se paren.

De Schaepstallen geheeten zijn
 De Eylanden daer sy op sworuen:
 Wel achthondert daer op quamen fijn,
 Meest van hongher sy daer op storuen:
 De ander die daer worden gheuaen,
 Inde Schelde sy moesten te water gaen,
 Met de Vloet sy tot Antwerpen dreuen,
 Grooten rou inde stadt worde bedreuen.

Vijf inden gront, dry in den lichten brant,
 Met vijftien prijsen quamen sy aensetten
 Voor Vlissinghen seer triumphant,
 De Heer van Heemstee sonder letten
 Vijs Admirael van die Papisten bloot,
 Wert gesonden na de Prince minioot,
 Hondert twee Metalen stucken,
 Sachmen van de Papen schepen rucken.

Oorlof, zijt allegader onuertsaecht,
 Al wil Piere de Valetes comen
 Wt Spaengien, Godt het seker niet behaecht
 Sijn snorcken end hooch beroemen:
 Sulcks als hy in Jndien heeft gedaen,
 Ende meynt ons oock so te verraen,
 Om Hollant en Zeelant te doen steruen,
 Ende gants inden gront te bederuen.

Ons Opperste Prins in s Hemels firmament,
 Sal onse Nederlant wel beschermen,

Ons tot Slauen te maken sonder ent,
 Daertoe sy ons willen brengen ocharmen
 Daerom laet ons met hert end moet,
 By malcandren opsetten lijf en goet:
 Daer sy zijn, sy doch voor ons beuen:
 Want Godt zijn Hant ouer haer heeft gheheuen.

Vanden aenslach op Hollant.

Op de wijze van Harlinghen.

Vwie wil hooren een goet nieu Liet,
 Al watter op Pinxterdach is gheschiet
 Hoort toe ick salt v singhen,
 Al van die Papouwen, hoort mijn bediet
 Noorthollant meynden sy te dwingen.

Sy quamen te Wormer of daer ontrent
 Die Boeren van Assendelft maecten haer wel bekent,
 Die Geusen lietent haer oock genieten,
 Sy cregen daer oock een Pinxterbloem,
 Om gracy wast dat sy riepen.

Tiete Hettinck als een vroom Hoopman
 Hy voerde zijn knechten so dapper an:
 Allarm sloegen die Tromelen,
 Die vrijbuyters quamen oock stoutelick aen
 Sy bleuen daer al die niet ontswommen.

Wat batet daer v groote cracht,
 Die ghy Amsterdammers hadt by den anderen gebracht,
 Veertien hondert Papouwen wilt hooren,
 Godt toende daer zijn groote macht,

Papou gaft daer al verlooren.

Vijftien aenslagen hadden sy ghemaect,
 Sy waren oock te Purmurent gheraect,
 Sy meynden twas al ghewonnen,
 Die Galeyen schoten daer so dapper in,
 Seer weynich diet ontspronghen.

Achtentachtentich Vrijbuyters voorwaer gheseyt,
 Die hebben daer weer neergheleyt
 Meer als ses hondert bloethonden wilt horen
 En noch wel tweehondert tneghentich bekent,
 Ghebrocht al binnen Horen.

Godt toonde daer zijn wonderwerck,
 Door zijn crachtighe handt seer sterck,
 Somen te Ulpendam mocht aenschouwen
 Die Galeyen schoten daer oock int perck,
 Papou quam int benouwen.

Vier hondert te Ulpendam bleuen doot,
 Die sy begraefden al in de sloot,
 Sy creghen te Amsterdam nieuwe maren,
 Hoe dat sy te Purmurent bloot
 Ende te Wormer waren gevaren.

Ons Amirael seer wijs bedacht,
 Die was daer haestelijck by ghebracht,
 Door die verradersche tongen,
 Dan het is hem vergaen seer sacht,
 Den dans is hy ontspronghen.

Oorlof ghy Heeren op dit termijn,
 Wilt onsen Prince ghetrouwe zijn,

Ende ghy Capeteynen by desen,
 Laet ons trecken eene Lijn,
 Godt sal ons hulper wesen.

Corts daer na, als desen aenslach geeyndicht was, heeft de Heere van Lume dit oorlof Liedeken gemaect ende int vertrecken laten wtgaen.

Een Liedt des Welgeboren Edelen Heeren ende Grauen vander Marc, Vry Heere van Lume, etc.

Op de wijze, Wilhelmus van Nassouwe.

Tfy v ghy Afgodisten
 Die Gods Raet wederstaen:
 Ja meer met den Papisten
 Dan met t'Princen graen:
 Dunckt v niet Godt sal wreken,
 En brenghen aen den dach,
 V valsche loose treken,
 V naect eewich gheclach.

Schaemt v het boos hantieren,
 Ghy Hypocrijten quaet,
 V loghenen versieren,
 En sidt in des Lants Raedt:
 Gheueynst zijn v Raedtslaghen
 Ghy Achitophels Bloet,
 Ghy sult als Aman beclaghen
 De boosheyt die ghy doet.

Ghy soect des Grauen leuen,
 Op dat ghy sout te bet

De Landen bringhen in sneuen
 Door v trouloos opset:
 End hebt den Prins ghesworen,
 maer uwen Eedt is vals,
 Ghy soect den Edelen gheboren
 Te brenghen om den hals.

Ghy sidt als Pontentaten
 In des Lants Regiment:
 Maer Monicken, Papen, Prelaten
 Maken v siende blent:
 daerom zijt ghy Partije
 den cloecken Graue, maer
 Al v Verraderije
 sal comen noch openbaer.

Ghy hebt het Landt tot schanden
 Den Alff ghepresenteert
 Te leuren in zijn handen,
 sulcks was ghepractiseert:
 daerom quam hy ghevloghen
 Naer Haerlem, soot wel scheen,
 daer was de Prins bedroghen
 Van bouen tot beneen.

Ghy zijt het lant seer schadich
 Tis iammer dat ghy leeft,
 den Prins end Graue ghenadich,
 met al die hem aencleeft
 dacht ghy toch al warachtich,
 Ter Vleeschbanck hebben gebracht:
 Maer Godt die HEER almachtich
 Heeft voor ons wel ghewacht.

Waer uwen dienst ghetrouwe,
 Soomen van sulcken leest:
 Graef Lodewijck van Nassouwe
 Waer lang int Lant gheweest,
 Den Duck met zijn Bloethonden
 En hadde niet geschilt:
 Waerdy ghetrou ghevonden,
 Het lant waer al ghestilt.

Ghy bindt v seluen strecken
 Daer ghy in vallen sult:
 Hy sal v quaet ontdecken
 Wanneer den tijdt vervult:
 Ghy sult v noch voor hem schamen,
 Laet hem comen int parck,
 Den Edelen Heer van Namen,
 Den Graue vander Marck.

Daerom Edel Heer verheuen
 Schaft eenen goeden moet:
 Godt sal sparen v leven,
 Spijt v vyanden verwoet:
 En sal v sterckheyt gheuen,
 Door zijn ghenade groot,
 Op dat door v beseuen,
 Wy comen wt der noot.

Al was Daudid verdreuen
 Door Sauls hooghen moet:
 Nochtans sachmen tlot keeren
 Dewelcke lach onder voet:
 Soo sullen sy oock beclaghen,
 Aenmerckt wel mijn vermaen,

Dat zijt dorsten ghewaghen
V Edelheyt te vaen.

Sy hebben veel quaets ghebrouwen
Door haer geueynstheyt groot:
Oock Mannen ende Vrouwen
Ghebracht in lijden groot:
Eer t Lant sal sijn in vreden
Tsal kosten menighen Man:
Daerom met ons ghebeden
Laet ons Godt roepen an.

Bidt voor den wel ghesenden
Prince seer vermaert,
En Heeren in alle enden
Daer Gods Woort wort verclaert.
Den Graef vander Marck ydoone,
Den Palsgraef op den Rijn:
Voor Enghelant die Croone
Mach wel ghebeden sijn.

Den 5. Junij 1574.

Van de schoone Victorie van Leyden

Op die wijze vanden 36. Psalm. dees boosdoenders, etc.

Verheucht v nu, van vreucht ontspringt,
Een danckbaer Liet van herten singt,
Ghy die de Waerheyt aenhanghet:
Want by ons wort nu rechtevoort
Een stem der blijenschappen ghehoort,
Daer lang naer is verlanghet:
De Rechterhant des Heeren sterck

die heeft verthoont haer wonderwerck,
 Ghelijck by ouden tijden,
 Als hy zijn volck in haerder noot
 Vrijde van hongher sweert, en doot,
 En na druck gaf verblijden.

Een yegelick is wel bekend,
 Wat de Paus voor een Instrument
 sant in die Nederlanden:
 Na dat Duckdalba is gheruymt,
 Als hy de selfde had gheschuymt
 Na Moort, Roof, ende Branden:
 Twas de Milaensche Commandeur,
 die hier toe van hem kreech de keur,
 door zijn seer schalcke sinnen:
 Duckdaluens handel was te wreet,
 dees veynsde dat hem sulcx was leet,
 Hy wout met list beghinnen.

Wat hy daer door in Zeelant wrocht,
 Hebben zijn Spaeniaerts wel besocht,
 dat sy daer niet meer en comen:
 dies heeft hy weer int lest van mey,
 Zijn nieu aenslaghen drierley
 Op Hollant voorghenomen:
 Om de Maes was den eersten list:
 dan desen aenslach is ghemist,
 Gods hant heeft hem gheslaghen:
 Jn Noorthollant oock desgelijck,
 daer seer veel dooden op den dijk,
 En in de slooten laghen.

Den derden aenslach heeft gehad

Leyden die wel vermaerde stadt,
 Dees wert weder belegghen:
 Want hy wist dat daer op dat pas
 Coorn noch Krijchsvolck in en was
 Om zijn macht te staen teghen:
 sijn grof gheschut hy achter liet:
 Want daer met (wist hy) had hy niet:
 Dies wou hy de stadt dwinghen
 Met honghernoot, sonder ghewelt,
 End heeft het oock also bestelt
 Datmen daer niet const bringhen.

De Prins en staten sloten raet
 Die vreemt scheen nochtans van dees daet
 salmen duysent Jaer spreken:
 Den Ysseldijck creech menich gat,
 De Maesdijck wert ghesteken plat,
 Twater quam in ghestreken,
 Hollant toonde zijn watercracht,
 Zeelant heeft zijn hulp by gebracht,
 Door Volck, en schoon scheeps stucken,
 Boisot den vermaerden Crijchshelt
 Begaf sick op het Watervelt,
 Godt liet het hem gelucken

Als Rabsakes sprack den vyant:
 V en can comen gheen bystant,
 Leyden ghy moet versmooren:
 Cont ghy de sterren grijpen wel,
 so can het water oock seer snel
 Tot voor v Stadt doorbooren:

Dit dede sommighe doen clacht,
 De staten rockte den tweedracht,
 Tversoeck was swaer om lijden:
 Want vele waren sonder broot,
 De Peste was daer oock seer groot,
 Doch Godt die hulp hem strijden.

De wint blies so te Soetermeyr
 Dat van daer weeck des vyants Heyr,
 En quam tot Soeterwoude:
 Hier heeft de Heer sienlick getoont,
 Dat hy zijn volck in noot verschoont
 End wt last helpt benoude.
 Hy gaf wint, reghen, met springvloet,
 En benam den vyant den moet,
 Die naeck is wech gheloopt:
 Veel huysen stack hy inden brant,
 Doch waer hy weeck hy vont Gods hant,
 dootlick moest hijt ontloopen.

In Octobri den derden dach,
 Boisot men met sijn schepen sach
 Binnen de stadt van Leyden:
 de hongherighen creech spijs,
 den Heer die sy danck ende prijs,
 diese hen cost bereyden:
 Natuere creech weer haren eysch,
 Sy werp van haer dat Peerden vleysch,
 Broot had sy moeten deruen,
 den tijt van seven Weken lanck,
 Water was meest geweest den dranck
 Waer door veel moesten steruen.

Doet op tghesicht, wreede Tyran,
 siet hoe de Heere helpen can
 daer gheen hulp is voor ooghen:
 O Amsterdam blijft niet langher blind
 Verderft doch niet ws kinders kint,
 Hebt met hem mededooghen:
 Keert v in tijts, eer ghy vergaet,
 den Heer niet langher teghenstaet
 Aenmerckt zijn cracht en gauen:
 Heel Nederlant siet dees oock aen
 Wilt handen aen den ploech nu slaen
 En blijft niet langher slauen.

Ghy hebt aen ons cleyn Lant gespoort,
 Wat hulpe dat Godt by zijn Woort
 Ghedaen heeft dees dry Jaeren.
 Hangt dat dan oock aen onuertsaecht,
 Voor t Vaderlant v strijdtbaer draecht
 Afgodes dienst laet varen:
 Leght by het vyer niet langher hout,
 En gelooft my, tsal worden cout:
 Ja tsal gheen vyer meer blijuen:
 Wilt ghy dat dit plat sy ghestelt,
 Gheeft den Tyran langer geen gelt,
 Ghy sult hem wel verdrijuen.

De Prins die ons hulp is geweest,
 sterckt v end ons met synen gheest,
 dat wy na zijn Woort leuen:
 danck sy de hoochste Maiesteyt,
 Van nu tot in der eewicheyt,

Van dat hy heeft ghegeuen:
 Ons Prince sy door zijns Soons bloet,
 Van hem tot aldertijt behoet:
 Hy stercke ons tslant Staten
 Met een volstandich vast ghemoet,
 Teghen den Vyant seer verwoet
 Die hem en zijn Woort haten.

Een ander nieu Liedeken van Leyden.

Op de wijze van Dueren.

VWie wil hooren singhen,
 Van vreuchden een goet nieu liet
 Al wat daer cortelinghen
 In October is gheschiet,
 Hoort wel na het rechte bediet,
 Godt de Heer en verlaet zijn vrienden niet
 Alsoomen wel mocht aenschouwen,
 Die stadt *van leyden* was in groot *benouwen*

Sy en hadden gheen prouande
 Te leyden, tzy v vertelt,
 Dat wisten die Tyrannen,
 Sy seyden: Tisser seer sober ghestelt,
 Die spaniaerden quamen met grooten geweld
 En hebben haer inde Schansen gestelt,
 Sy seyden, wilt ons de stadt opgeuen,
 Ghy sult behouden goet en leuen.

Die van Leyden hebben geschreuen
 Met also hooghen moet,
 Wy willen ons niet opgheuen,
 Want ghy zijt dol en verwoet,
 Al om te storten tonnoosel bloet,

Wy spiegelen ons aen Haerlem soet,
 Die hadden haer knechten binnen,
 Hoe souden wy gracy verwinnen.

Den Admirael heeft dit vernomen,
 Die den Prins is toeghedaen,
 Hy is wt Vlissinghen ghecomen
 Om Hollant trouwelick by te staen,
 Te water te lande hoort mijn vermaen,
 Met veel Bootsgesellen wilt dit verstaen
 Die voor den Prince wilden leuen en steruen
 Ofte Prijs ende eer te verweruen.

Sy hebben oorlof ghenomen,
 Godt sterckten haer op den ganck,
 Die Papisten die mochten wel schromen,
 Het water hielse in grooten bedwanck,
 Die Bootsgesellen voeren vrij en vranck,
 Den Admirael riep, al eer yet lanck
 Willen wijt den Heere beuelen,
 Sy songhen Psalmen met luyder kelen.

Daerna schoten sy en wederschoten
 Voor de Schans te Soeter Meer,
 Het heeft de Papouwen verdrotten,
 Al was haer hoop so veel,
 Sy worpen haer packen en sacken daer neer
 Sy seyden, wy comen daer niet meer,
 De Zeeuwen die comen ons quellen,
 Daer willen wy ons niet teghen stellen.

Den Admirael is ghetoghen
 Van daer na Soeterwou,

Hy wilden daer niet af poghen,
 Voor dat hy de Schans hebben sou,
 Die Papouwen waren in grooten rou,
 Men hoordese al huylen man ende vrou,
 Sy mostent al becoopen,
 Met groote schande sachmense loopen.

Wel duysent Papouwen zijnder gebleuen
 Gheschoten, gheslaghen doot,
 Sy mosten daer laten haer leuen,
 Al was haren hoop soo groot,
 Vant Lant zijn sy oock gheweken bloot,
 So dat onse Victaly schepen al sonder noot
 Binnen Leyden zijn vrij gecomen
 Daer is blijschap vernomen.

Het was een blijde mare,
 Ouer al het Princen Lans,
 Men luyde de Clocken die daer waren
 Men schoot het geschut aen elcken cant
 Op hoecken van straten Pectonnen gebrant
 Ter eeren der Geusen, ter Papisten schant,
 Louende Godt bouen al verheuen,
 Van zijn Victorie ghepresen.

Oorlof Broeders *ende* susters verheuen,
 Laet ons Godt louen principael,
 Van zijn Victory ghepresen,
 En den Edelen Admirael
 Van Vlissinge, ter Vere, Ziriczee te mael
 En de Bootsgesellen in generael,
 Die so menich vroom feyt hebben bedreuen,
 Voor Gods woort gewaecht lijf *ende* leuen.

Van het Pardoen des Commanduers Een nieu Liedeken

op de wijze, Godts Edel kinderen wilt doch ghedachtich wesen, *etc.*

Hollant Zeelant, wilt ghy v nu bekeeren,
Doet Brabant ter eeren,, den Coninck onderstant,
So meucht ghy al tsamen met vreuchden leuen,
Pardoen is v ghegheuen, vanden Gouverneur vaeliant.

❖ Papisten wy en vraghen niet naer v Pardoenen crachtich,
Wy ghelooouen in God Almachtich,, die alle dinck regeert,
Die geeft ons Pardoen van ons boose gedachte,
O ghy Cains geslachte,, peyst oock op God den Heer.

❖ >O Geusen waerom blijft ghy dus vreemt van sinnen,
Wilt ghy noch niet beminnen onsen Paus den Aertschen Godt,
Die geeft v Absolucy buyten *ende* binnen,
My dunct aen v beghinnen,, ghy houdt met hem den spot.

❖ Die Absolucy, die hy ons soude geuen
Hebben sy wel beseuen, te Zutphen int openbaer,
Te Naerden en te Haerlem, wat hebt gy

daer bedreuen

Wy hebbent al beschreuen in Brieuen voorwaer.

❖ Geusen onsen Gouverneur en is hier niet ghecomen,
Wy moghent ons wel roemen,, dan om te maken vree:
Daerom heeft hy brieuen van spaengien mede ghenomen,
Tot zijnder vromen, geloofter *geen* ter stee.

❖ Valsche Papisten, wy sullen v niet geloouen,
Ghelijck die Mooren dicmael hebben gedaen
Alsulcke schelmerije leyt ghy haer oock te voeren,
Dus waren sy bedroghen, en iammerlick verraen.

❖ O Geusen laet ons wesen in peys en vrede
Sonder begeuen, en maken vast accoort
Dat elck in zijn geloof mach leuen ter stede
Het wert al vergheuen, alsoo dat oock behoort.

❖ O Ghy Papisten, gelijk ghy deedt hier beneuen,
Te Parijs binnen der steden, hielt ghy niet vast accoort!
Den ongheboorne benaemt ghy daer het leuen,
En hebt bedreuen, sulcke*n* wreedden moort.

❖ Hoe dat wijt backen, wy en connense niet bepraten,

Sy willen haer Geusen niet laten, sy gheuen ons geen gehoor:
 Dat zijt oock deden ten soude haer niet baten:
 Haer leuen souden sy laten,, dat weten sy te voor.

Oorlof ghy Princen en Heeren,, wilt v vant Pardoen keeren,
 Houdt v aent Woordt des Heeren,, wilt haer ghelouen niet:
 Al willen sy ons verneren,, en met woorden verueren,
 Si mogen ons niet deeren,, God helpt ons wt verdriet.

**Als sy nu merckten, datmen op haer Pardoen niet en achtete, isset
 eenen listigen Vredehandel voor ghestelt:**

Een nieu liedeken,

op de wijze van Weenen.

Hollant, Zeelant weest nu verblijdt,
 Verheucht v nu in desen tijt,
 Aenbidt den Heer der Heeren,
 Dat hy ons wil geuen synen Pays subijt,
 Dat wy eendrachtich moghen leuen.

Maer niet ghelijck in Vranckrijc, zijt dies wel vroet,
 Daer sy hebben vergoten het Christen bloet,
 Ende haren Eedt hebben ghebroken:
 Sy waren als leeuwen ende Beeren verwoet
 Maer het sal noch werden gewroken.

Hadt ghy ghecreghen die ouerhandt,

Ghy socht gheen Vrede aen elcken cant,
 Met al v Babels knechten:
 Nu is de Roomsche kerck geuallen int sant,
 Wie salse v weder oprechten?

Ten baet moorden noch branden al zijt ghy fel,
 Al valt ghy Gods kinderen seer rebel,
 Met al v valsche partije.
 Sy is geuallen die groote stadt Babel,
 Met al haer Afgoderije.

Ghy die Coninghen en Princen hebt verleyt,
 Den beker der oncuysheyt met wreetheyt,
 Hebt ghijse vol boosheyt gheschoncken,
 Van tbloet der onnooselen, hoort mijn bescheyt,
 Sijn sy gheworden droncken.

Den Turck die coemt al met ghewelt
 Met dryhondert duyzent man is hy te vel
 Te Voet ende oock te Peerden,
 Hy heeft gewonnen, tzy v vertelt,
 Twee steden van grooter weerden.

Langolette ende Thoenis zijn die Steden genamt,
 Daer binnen was so menighen Jtaliaen,
 Bisschoppen, Cardinalen, Spaensche gesellen,
 Die zijn daer gebleuen, wilt dit verstaen,
 Die en sullen ons hier niet meer quellen.

Als den Spaenschen Raet dit heeft vernomen,

Ras zijnder Posten in Brabant gecomen,
 Dat sy doch soudē accordeeren,
 Dat den Prince van Oraengien tot zijnder vromen,
 Den Turck soude helpen keeren.

Den Prince van Oraengien triumphant
 Godt sal hem gheuen wijsheyt en verstant,
 Op dat Gods Woort tot desen stonden,
 Mach gepreect worden aen elcken cant
 Lieuer Turcks dan Paus beuonden.

Al is den Turck gheen Christen genant,
 Hy en heeft niemant om tgeloooue gebrant,
 Als die Papisten doen alle daghe,
 Herodes en was noyt sulcken Tyrant,
 Noch was het niet naer Gods behaghen.

Prince die ons dit Liet eerstmael sanck
 Sijn herte was vrij ende vranck,
 Maer Jonckheyt doet hem dolen,
 Den Geest is willich, dat vlees is cranck,
 Hy hopet noch te onderhouden.

Vanden Moortbrantschen aenslach in Noorthollant, vanden Monick aenghelecht, Anno 1575.

Op de wijze: Een amoreus fiere gelaet, heeft my, etc.

Een nieu Liet so wil ick singhen
 Wter herten also fray,
 Hoe Papou Noorthollandt meende te dwinghen

Den seuentwintichsten deser May,
 Maer ten woude haer niet ghelucken
 So zijt wel hadden ghedacht,
 Haer raetslaghen braken in stucken,
 En dat door Godes stercke macht.

Ontrent ses duysent voetknechten,
 Met seuenhondert Ruyters te Paert,
 Meenden sy flant mede te beuechten,
 Noorthollant hadden sy ghepaert,
 Opt verraet quamen sy aen loeren,
 Dat sy van binnen hadden ghestelt,
 Ontrent vijfhondert Boeren
 Stonden tot haer hant ghestelt.

Een Boer van Wolchlum gheboren,
 Een knaep van Jesabel bequaem,
 Hadden sy tot Capeteyn ghecoren,
 Vier hondert knechten hier met annam,
 Die in elck Dorp souden branden,
 Als de Spaniaert quam voor de Schans,
 Ghecleet met roode syden banden,
 Maer verloren liep haer Cans.

Diederick Sonoy in corter stonden
 Heeft haest vernomen dese maer,
 Hy heeft zijn Posten wtghesonden
 In Steden, Dorpen, hier en daer,
 Dat sy goeden wacht souden houwen
 Op sulcke Verraders al:
 Niet alleen Mannen, maer oock Vrouwen
 Want daer veel waren int ghetal.

Die steden en Dorpen al ghelijcken,

swoeren malcanderen ghetrou,
 Doe sy vernamen die practijcken,
 Die haer nu ghelden sou,
 Die schepen deden sy toerusten
 In also corter stont,
 Besetten alle hauens en custen,
 Teghen sulcken loosen vont.

Men ginck die lansknechten halen
 Inde Schansen sterck en vast:
 Die lantluyden altemalen
 Hebben op haer haspelen gepast:
 Haer Vaendels sachmen vlieghen
 Ter eeren den Prince fijn,
 sy wilden haer niet laten bedrieghen
 Vanden Monick op dit termijn.

Die Papisten quamen aenstrijcken
 Voor die Schanssen aldaer:
 Die Leus lieten sy daer blijcken,
 sy meynden tlant was haer:
 Die Moelen gingen sy aensteken
 Die te schorel stont al by de Kerck,
 Die was ghestelt tot eenen teecken
 Van de binnen Verraders sterck.

Sy gingen daer branden en stoken,
 Die binnen Verraders saten stil:
 Tverraet was al ghebroken,
 sy creghen niet haren wil:
 Haer Capiteyn was gheuanghen,
 Met al zijn lantsknechten meest,
 Die Papouwen sonder verlanghen

Zijn vertrocken seer beureest.

Hoort toe wat men doe deden
 Met dese Verraders vals,
 Die Capeteyn ginckmen doe ontleden,
 de duyuel brack hem eerst den hals:
 dit is geschiet warachtich,
 Veel menschen daer hebben by ghestaen,
 Alsulcken loon sijn sy verwachtich,
 Die haer Vaders lant willen verraen.

Voorts die Brantstichters te samen
 Worden al aen staken gheset,
 Elck in zijn dorp by namen,
 Om een ander te wachten bet,
 Haer Cornel ist ontloopen,
 Met namen Pieter van Hoef:
 Hy sal int eynd noch wel becoopen:
 Wie sach zijn daghen sulcken Boef?

Van Kersmis is dit verraet begonnen,
 Amsterdam heeft dit ghewrocht:
 Om sulcken peys hebben sy geronnen
 Js dit den Vreed die hy altijd socht?
 Wy hebbent oock wel vernomen
 dat sy met Noorthollant sou worden betaelt,
 die Boer is v te gemoet gecomen,
 die betalinge had hy dra gehaelt,

V belooninge leyt in sacken,
 Maer het is cruyt en loot,
 die kesen zijn al ghebacken,
 V te victalieren in v noot.
 Maer ghy moeder eerst van gheuen

Twee daelders voor dat Licent,
dan moecht ghyse wel aenleuen,
En halen in uwe Tent.

Och Commandeur vol schanden
Wilt ghy opwaken niet?
Wat dinck treckt ghy te handen?
des Heeren werck aensiet:
Houdt op van sulcke stucken,
Wacht v voortaan hier naer,
die Pincxterbloem te plucken,
denct aen tvoorleden Jaer.

Prince Godt, wilt ons bewaren
Van dees Bloethonden fel,
die haer selven niet en sparen
Om tbloet te storten snel:
Laet doch de Kercke groeyen
Hier in dit Noort quartier:
Wilt ons Prins met wijsheyt bespoeyen,
End oock die Zeeuwen fier.

Een nieu Liedeken van den Jmpost, ende Coronel van Westvrieslant.

Op de wijze, Wilhelmus van Nassouwe.

Wat nieuws moet ick v verclaren,
Hooft toe, hier doch op let,
Hoe dat met groot beswaren
Worden ghebracht int Net,
die Landen ende Steden
Van Westerlant minioot,
Bouen haer Gherechticheden,

End old Preuilegien goet.

Sint niet seltsame Plaghen
 Ouer de landen vermaert,
 Dat sy connen verdraghen,
 Der vreemder Natien aert,
 Die haer doch gheensins meenen,
 Dan soecken met ghemack
 Die landen te vercleenen,
 Ende vullen haren sack.

Een swart grilken sietmen loopen
 Als een Meerkat seer snel:
 Veel goets schraept hy te hoopen,
 Hy heeft der Jonghen veel:
 seer rijck meynt hijse te maken
 Al met der Edelen goet,
 Hy salter noch al laten,
 Daer toe den swarten Hoet.

Haer natuerlicken Heere
 Met menighen vromen Man,
 Hebben sy met groot oneere
 Ghedaen al inden Ban:
 Om dat sy recuseerden
 Te volghen Babels raet,
 Ja veel lieuer begeerden
 Van hen te worden ghehaet.

Hierom zijn sy verbolghen
 En soecken met listen fier
 Den seluighen te veruolghen
 Ende bringhen in dangier:
 Veel Weduwen sy maken,

Met menighen Weesken saen:
 Zijn dit oprechte saken,
 Gheue ick v te verstaen?

Een vreemden Portugyse
 Van herten obstinaet,
 Die weet die rechte wijze
 Te volghen Babels raet:
 Om desen te behaghen
 Poocht elck hem nacht en dach,
 Aensiende Vrient noch Maghen,
 Jst niet een groot gheclach.

Hy maeckt die arme luyden
 Met Schattinghen seer groot
 Tot op haer naeckte huyden
 Seer arm, naeckt ende bloot:
 Nu dit, nu dat hy maket,
 Al tot der Armen last:
 Na ghelt ist dat hy haket,
 Op de Ghemeynte weynich past.

Voorts heeft hy tzijnder vromen
 Een swaer Jmpost bedacht,
 Om welcker voor te comen
 Menich Heldt heeft ghetracht,
 Dan hoe ist haer verganghen?
 Na der Tyrannen aert,
 Den eenen wordt gheuanghen, J.a.S.
 Den anderen seer beswaert. W.v.K.

Jst niet om te beclaghen,
 Dat menighen Edelman,

Tot des Tyrans behaghen
 t Lant brenghen inde Pan:
 Hoe wel sy wel het weten,
 Ghelijck een Raedtsheer sel
 Jw Deeckema gheheeten.
 Hy mach sich schamen wel.

Riuerdt Roorda sonder Siele
 Js oock een fijner quant:
 Hy heeft bracht inne wijele
 Die Landen van Vrieslant,
 Met dijcken tsyner baten,
 Noch is hy niet versaet,
 Den Jmpost, wilt dit vaten,
 Hem oock seer wel aenstaet.

Noch isser eenen Heere H.O.
 Hy mach sick schamen wel,
 Tis weynich tsyner eeren,
 Hy speelt so menich spel,
 Hy can sick oock wel draghen
 Recht of hy ware vrom,
 Maer sulcke listighe laghen,
 Comen ten laesten om.

Noch moet ick vertellen
 Van eenen Appeltoyt, H.B.
 Die gaet die Landen quellen,
 Wie hoorde sulckes oyt?
 Hy can seer haest verschieten
 Groote sommen gereet
 Het moet Godt eens verdrieten
 Hy drinckt der Armen sweet.

Den Hypocrijtschen Beyma
 Can ick vergheten niet,
 Hy volghet oock den anderen na,
 Te helpen int verdriet
 Den armen Ondersaten
 Sijns Vaderslant plaisant,
 So hy niet wil af laten,
 Het wert hem zijn een schant.

Hier dient oock niet vergheten
 Den Edelen Lauka de Boo,
 Met eenen quant vermeten
 Sijn Swagher Douwe Roo,
 Het zijn seer fijne Klercken,
 Oock Espelbach verstatet wel,
 Den Jmpost helpen stercken
 Dunckt haer een goet spel.

Noch isser eenen Olde,
 Hette al inden Prill,
 So hy recht sien solde
 Hem was van doen een Brill,
 Hy wil so gheerne volghen
 Als eenen olden Door,
 Den Coronel verbolghen,
 Stelt oock den Impost voor.

Noch sietmen eener rijden,
 Als eenen Koe te Peert,
 Hy moeder met om lijden,
 Hy brult, hy fantizeert.
 Veel quaets heeft hy bedreuen

In zijnen Grietteny,
Den Jmpost daer beneuen
Staet hy seer troulick by.

Hier dient oock niet vergheten
Een vanden Hoopluy coen:
Een Edelman gheheeten
Rieuick, een mal Caproen: R.D.
Hy dient om eyghen baten
Teghen zijn Vaderslant:
Den Jmpost, wilt dit vaten,
Doet hy oock onderstant.

Men moet oock niet vergeten W.C.
Twee van het ionck ghespuys, T.C.
Ghebroeders hooch vermeten,
Comende vaeck opt huys:
Het is hen lief te hooren,
Mes Amys nu comet hier,
By mynen Dochters vercooren,
Daer maectmen goeden chier.

Moersmallert mochte meenen
Dat hy vergheten sy
Met zijnen langhe beenen,
Hy moet hier mede by:
Noch een quaet van manieren,
Meynert Liklis, verstaet mijn sangh,
Ende Jacob Cruydeniere J. v. M..
Die heuet den ontfangh.

Dit zijnse die sick roemen
Die Notabelste te zijn,
Oock die treflickste sonder schromen

Van alle den Adel fijn
 In die Westvriestsche Landen,
 Tzy v voorwaer gheseyt,
 Het wert hen zijn een schande,
 Al wast haer noch so leyt.

Thof dient oock niet vergheten,
 Tzijn doch Ja Broeders al,
 Den Coronel vermeten
 Dwincktse in groot getal,
 Owy Monseur te segghen,
 Zijn sy seer haest bereyt,
 Den Jmpost aen te legghen
 Al waert Westvrieslant leyt.

De Bisschop metten zijnen
 Behoorde hier oock wel by:
 Hoewel sy heylich schijnen,
 Jst niet dan huychelerij:
 Die Godes Woort beminnen
 Worden van hen veruolcht:
 Wat moghen sy versinnen,
 Dat sy zijn dus verbolght?

Solde ick hier vertellen
 Gerrit Wibens en Syoert Sepkijs al,
 Jck waer van doen ses vellen
 Te bringhen int ghetal:
 Die wel quaet hebben ghesproken
 Al van den Prins seer excellent,
 Het wert noch eens ghewroken
 Sy zijn doch wel bekend.

O ghy edele Staten
 Des Landes van Vrieslant,
 Wilt eens te rechte vaten
 Wel nu is v Vyant,
 Die v soeckt te beschermen
 Van sulcken Slauerny:
 Ofte die v verderven,
 Dat bid ick, segget my?

Laet doch de Stadt van Naerden
 V een exempel zijn,
 Oock Rotterdam van waerden,
 Met die Stadt van Haerlem fijn:
 Antwerpen vast van Mueren
 Jst wel geworden waer,
 En Zutphen v nabueren
 Ghevoeltet oock eenpaer.

Doet doch eens op v ooghen,
 End siet de saken in,
 Eer ghy voorts wort bedrooghen,
 Ende raeckt in meerder pijn:
 Neemtse aen die v beminnen,
 Slaet af die v benijdt,
 So ghy v recht besinnen,
 Het is nu meer dan tijt.

Prince, ghy Vriesen aensiet
 Ws Olders daden schoen,
 Hoe sy als Helden met vliet
 Pleghen te strijden coen:
 Wilt eens de Tyrannen wreede
 Van v drijuen verbaest,

So hebby Pardoen ghereede
Van onsen Prince haest.

Met Preuilegie Bisschoplijcker Heylicheyt Cuneri Petri Episcopi Leonardiensis,
Resideren in zijnen Lusthoff Rapenburch, buyten Leeuwaarden.

Een Claechliedeken van Amsterdam

Op de wijze vanden Graef van Roomen.

Vvy Amsterdammers zijn gelegen
Tusschen twee stoelen inder as
Het loopt nu heel met ons tondegen
Wat wy spinnen, tis al quaet vlas:
Ten wil met ons ten draet niet loopen,
Het is hart end oock boos:
Al wat wy spinnen, twort vol knoopen,
Dus worden wy nu sinneloos.

Het is met ons al wt het reeden,
Wie sal ons nu comen te baet?
Ons Faem hoortmen ouer al verbreedden
Dus worden wy nu desperaet:
Onsen soeten Naem seer gepresen
Vande Koecketers zijn wy quijt,
Een ander Naem is van ons geresen,
Dat ons is een groote spijt.

Moordammers worden wy gehieten
Off menschevillers, dat is het best,
Het mach ons wel verdrieten

Dat wy dit hooren moeten int lest:
 Dit doet Enchuysen en Hooren
 End oock de Watersteden eenpaer
 Die gaen ons soo dapper verstooren,
 Ende brenghen ons in lijden swaer.

Och Antwerpen, hoe sullen wy't stellen
 Wy zijn in so grooten last:
 Wy worden nu arme Ghesellen
 Wy en haddent soo niet ghepast:
 Wy hadden so vast betrouwen
 Op den Duckdalba onsen Heer:
 Maer hy laet ons int benouwen
 En hy is na Spaengien so veer.

Amsterdam wat wilt ghy claghen
 Aen Antwerpen uwen noot?
 Wy en connen niet verdragen
 Van Vlissinghen desen stoot:
 Want wy tselue Vlas oock spinnen
 Dat ghy hebt aent Rocken gedaen,
 Al worden wy buyten onse sinnen,
 Ten wil met ons te draet niet gaen.

Wy weten niet wat ons mach letten,
 Ons twee Steden al van geweld:
 Hoe dat wijt nu aensetten
 Ons dunct dat onse rijkdom smelt
 Wy waren seer hooch gheseten
 Met de Hoere van Babel rijck,
 Nu zijn wy neder ghesmeten
 En vallen met haer int slijck.

Onse beminde Susters vercoren

Middelburch de schoone Stee,
 Die hebben wy nu verloren,
 Dit doet ons herte soo wee:
 Want sy was een Medecijne
 Daer wy door werden gevoedt,
 Maer nu moeten wy verdwijnen
 En vergaen door groot armoedt.

O Papouwen ghy sult noch loopen
 Aen den Prins van Oraengien vol lof
 Ende van hem spillen coopen,
 Want zy zijn seer goet van stof,
 Zijn Craem heeft hy opgheslegghen
 En zijne spillen voort ghedaen,
 Maer v Papencraem is omghelegghen,
 Ghy meucht met Melis nae Spaengien gaen.

Ons Prins van Oraengien zijn spillen
 Die en sullen niet worden moe:
 Maer ghy Papen vercocht ons Brillen
 En ghy gaeft de huyskens toe:
 End als wijt dan wel besagghen,
 Soo en hadden wy niet voor tgelt,
 Daeromme wil God v plagghen,
 Dat v Cramerije gantschelick smelt.

Een ander Liedt, van den laetste miraculeuse ontsettinge der vromer stadt Leyden.

Op de wijze, Wilhelmus van Nassouwen.

Aenhoort ghy Nederlanden
 Met herten seer verheucht:
 Tot Godt verheft v handen
 En loeft zijn groote deucht:
 Wilt nu zijn eer verbreyden
 Ghy die waert seer belaeen,
 Om die ontsettingh' van Leyden
 Twelck onlanx is ghedaen.

Maer wilt consedereren
 Jn dese wonder daet
 De stercke handt des Heeren,
 En niet der menschen Raet
 Tis Godt, die tallen tijden
 Den zijnen wt der doot,
 Verlost, en can bevrijden
 Van swaeren hongers noot.

Dus lang hebt ghy tvertrouwen
 Jn s Conincks macht ghestelt,
 End op sijn schoon Landouwen,
 Heyrcracht en groot ghewelt:
 Maer bouen den arm des Heeren
 Vermach gheen Potentaet:
 Hoe soudt ghy wel floreren,
 Als God daer buyten staet?

Laet v een Spieghele wesen
 Jn Hollant Leyden schoon:
 Oock die daer in Godt vreesen
 En Christum zijnen Soon,
 Die is haer Coninck verheuen
 Haer schilt, haer Borch, en Weer,

Dit heeft den vyant doen beuen,
Ja vluchten met oneer.

Tis wonder int aenschouwen
Der menschen ooghen blint,
Hoe dat int benouwen
Den Borgher was ghesint,
Dees stadt met Pest beladen,
Hongher, Crijch, Dieren tijt,
Te houden sonder Soldaten
Dus lang in svyants spijt.

Jck laet noch te vermonden
Al die afbreucken fier,
Die sy tot allen stonden
Den Spaeniaert deden schier
Ten mocht haer niet faelgeeren,
Sy streden voort Vaderlant,
En om het woort des Heeren,
Dat daer was in gheplant.

V lastermont hoochmoedich
O Spaenschen Assur wreedt,
Heeft God ghehoort seer spoedich
Dien ghy voor hem op deedt,
Baldees die hadt ghesworen
Dat Son end Manenschijn,
Vergaen most: oft verloren
Sou de stadt Leyden zijn.

Daerom heeft God almachtich
Het bidden oock haest verhoort
Der Burghers, tot hem clachtich
O Leyden vreucht orboort:

Den Prince van Orangien
 Heeft hy v tot een Helt,
 Verweckt, die tvolck van Spaengien
 Sou breken haer ghewelt.

Oock zijn v Bondtgenooten
 Den Adel en steden meest,
 Van Hollant onuerdroten
 Aldaer present gheweest,
 En hebbent tot uwen bystande
 De dijcken al om doorboort
 End tot een Zee haer Landen
 Ghemaect, tis noyt ghehoort.

Het was een vreucht taenschouwen
 Den Admirael vaeliant,
 Boysot, end t'Edel Grauwe
 Van Walcheren so plaisant:
 Den Spaengiaert seer beladen
 Ginghen dees Maets te keer,
 Met s Princen Scheeps Armaden
 Behaelden sy prijs end eer.

Doen sachmen haest verneeren
 Ons vyants hooghen moet,
 Sijn Schanssen door tverveeren
 Verliet hy metter spoet
 Hy moest de stadt sien spijsen
 Met Coorn seer abundant,
 End wt zijn Legher rijsen
 Met oneer ende schandt.

Princesse Leyden schoone
 Ghy Borghers ionck ende oudt

Met recht spant ghy de Croone,
 Om dat ghy v onuerflout,
 Ghebleuen zijt stantvastich,
 Ghy ander steden ras,
 Helpt ons den vyant onmachtich,
 Na iaghen op dit pas.

Een nieu Liedeken, vande gantsche handelinghe ende belegeringhe der stadt van Alckmaer,

ende gaet op de wijze van Munster.

Doen den Spaenschen Senacherib hoort
 Tot Haerlem dede so groten moort,
Sachmen vele in waterlant treuren
 Om Prince en Duc men groot discoort
 Binnen Alckmaer sach ghebeuren.

Hier op nam menich Papist merck,
 En seyden twert nu verloopen werck,
 Laet inde stadt gheen Geusen comen:
 Laten wijze wthouden met moede sterck
 So salt ons Burghers vromen.

Als nu monseur Cabeliau dat beuont
 Dat t Alckmaer so qualicken stont,
 Wilde hy met vier vendels daer in wesen
 Twelck *hem* de Burghers ontseyden goet ront
 En toonden vyantschap in desen.

Norkarmen hoorende des gewach,
 Quam voor Alckmaer *den* sestienden dach
 Julij, met drie duysent Soldaten,
 Ende heyschste de stat op alsoomen sach,
 Belouende veel ghenaden.

Cabeliau, Ruychauer inde stadt,
 In vreesse haers lijf, nochtans niet mat,
 Hebben met hulp die Poort op geslegen,
 En tegen som haer wille al speet haer dat,
 Het Princen volck in ghecreghen.

Groote beroerte was daer ghespoort,
 De Clocke sloecher aent een boort,
 Men hoorden iammerlick suchten,
 Van Papou, Geuzen, elck maecte hem voort
 En steldent op een vluchten.

Bin dat wy ter poorte zijn in gerocht,
 De Spaeniaerts hadden selue de stadt gedocht
 In te krijghen na haer begeerte,
 Maer hebben haest ons schutten gebrocht
 Tegen haer op schut geueerte.

Wy dreuen die spaeniaerts vander hant
 En hebben ons voorsteden afgebrant
 Stellende op God ons betrouwen,
 Die stadt lach open aen elcken cant,
 Die wy flux gingen op bouwen.

Die Spaeniaerts siende seer cleen bescheet
 Om de stat te krijgen, mocht haer zijn leet
 Want haer aenslach conde haer niet baten
 Veel was haer beloeft, maer weynich ghereet
 Dies sy de stadt mosten verlaten.

Als den vyant nu vertrocken was,
 De Burgers quamen weder te huys seer ras,
 Elck excuseerde hem te deggen,
 So dat Burgers, soldaten op tselue pas
 Vrientschap met den anderen vercreghen.

Den eenentwintichsten dach daer naer
 Van Augustus al viel ons Geusen swaer,
 Quam Duc d'Aluens gantsche armeye,
 En beley met Ruyters en Knechten daer
 Om Alckmaer de gantsche contreye.

Den vyant op tsijne niet en sliep,
 Maer *ten* eersten de schans op *Tonne* of liep
 En heeft zijn aenslagen listich begonnen:
 Ooc sommige van hen tot den onsen riep
 Geus, v stadt is ons ghewonnen.

Doen quam Steenback als een Heraut,
 Seyt hy v stadt is nu benaut,
 Wiltse behouden, tijf goet, ouergheuen,
 Maer hy wert gehoort als een rabaut,
 En met clooten van de stadt gedreuen.

Als dit den ouersten heeft verstaen,
 So heeft hy flux een beuel gedaen
 Dat Burgers noch soldaten en souden
 Wt vreesse van te worden verraen,
 Met den vyant sprake houden.

Een loose Vrouwe was so bedacht
 De stadt te branden op eender nacht
 Somen ons meende te overuallen,
 Want sy hoorde *den vyant* met grooter macht,
 Tegen ons schieten onder de wallen.

Daer na dede maken Don Frederick
 Menige schans seer autentijck
 Dicht onder de Alckmaersche mueren:
 Sy en hadden ghebrec van Water noch slijc
 Dat deed die Spaengiaerts treuren:

Die Papouwen wrochten met ghewelt
 En hebben tgeschut voor de stadt gestelt,
 Wel tot twintich groote sticken,
 Sy dochten de mueren haest te hebben geuelt
 Maer Godt sachment anders beschicken.

Den achtenden van September fris
 Van smorghens, tot den drie uren is
 Op Alckmaer gheschoten
 Met twintich stucken seffens gewis
 Twee duysent ende dertich schoten.

Haer schieten heft ons weynich veruaert
 Want niemant en heeft zijn leuen gespaert
 Om wat sy af schoten weder te maken,
 Het geleeck een myrakel tsy v verclaert,
 Dat die wallen soo weynich braken.

Daer quamen sy in slachoorde gerecht
 Siende als bloetghierige Leeuwen wreet
 Ons op vier oorden beuechten,
 Te schepe ende ouer bruggen breet,
 En veel leeren sachmense oprechten.

Die stormen gingen seer vreeslick an,
 Nochtans en treurder kint, wijf, noch man,
 Maer elck sachmen hem ter weere voegen
 Vier ende heete pis brochten die Vrouwen an,
 So dat wijse viermael afsloegen.

Vanden drien tot dat het duyster was
 Gheduerde haer stormen op tselue pas,
 Vele spiessen in stucken cloncken,
 En men stackse ter mueren af also ras
 Dat vele inder vesten verdroncken.

Twee daghen daer naer verstaet bediet
 Maecten sy weder een nieu geschiet
 Diet hoorden mocht zijn verwondert,
 Met twintich stucken al hielpt haer niet,
 Schooten meer schoote dan seuenhondert.

Om stormen met macht sachmense staen
 Maer wat haer deerde sy en wilder niet aen
 God hadde haer cloecheyt benomen,
 Watmen haer beuelhebben sach steken en slaen
 Aent stormen wilden sy niet comen.

Don Frederick tvolck siende so versaecht
 Heeft na een ghetrou verrader geiaecht,
 Dies Norkarme, Vitelle, hem rieden
 Dat drie geuanghens sal worden geuraecht
 Of haer een de stadt wilde gaen bespieden

Een Fransche Vendrich nampt aen subijt
 Des werden sy drie vander doot beurijt
 Ende beloefden den Vendrich te loonen,
 Conde hy wat wt rechten op seker tijt,
 Met twee duysent Goude Croonen.

Don Frederick dede *hem* een vermaen
 Hiet *den* Vendrich door dat slijck *ende* water gaen
 Om datmen sou meenen hy waert ontloopen
 So quam hy tscheen voor ons niet belae
 Dicht onder de stadt ghecropen.

Als hy quam in d Ouerstens logement
Ende de sake selfs heeft recht wt bekend
 Heeftmen een Spaeniaert die daer was ghevangen
 Des Fransoys cleet aenghetrocken ient,

Als een verrader op de mueren gehanghen.

Dit maecte den vyant seer bedruckt,
Siende zijn aenslach so misluckt,
Want Godt openbaerde al haer treken,
Sijn den achten October af gheruckt
Van Alckmaer soot is ghebleken.

Nu bidde ick v vriende al int slot,
Gheeft niemant deere dan alleene Godt
Die sulck wonder heeft laten geschieden,
Een stadt te houden ten is geen spot
Tegen geweld met so weynich lieden.

Van die afwijkinghe van Alckmaer

Een nieu liedeken op de wijze van Munster.

VWie wil hooren een nieu liet,
Al watter corteling is geschiet,
Dat sal ick v vertellen,
Van eenen spaenschen Paep, hoort mijn bediet,
Met zijn Spaensche gesellen.

Don Lowijs is zijnen naem,
Sijn Trommels liet hy Allarm slaen
Dat zijn Bijen souden comen,
Om Alckmaer te beleggen saen,
Ten mocht haer al niet vromen.

Tnegentich Vendels of daer ontrent
Heeft hy naer die stadt Alckmaer gesent
Spaeniaerts, Duytschen en Walen,
Den Paep en hadde geen payment,
Met slagen woude hy haer doen betalen.

Sy quamen t'Alckmaer voor de stadt,
 En meynden te schieten de mueren plat
 Al met haer groote Cartouwen,
 Sy waren van trecken moede en mat,
 Also men mocht aenschouwen.

Die Boeren vernamen dat metter vaert,
 Sy zijn terstont by een vergaert
 Tot al die Noordersche hoecken,
 Men sach so menich verroeste Hellebaert
 Om die Spaeniaerts te versoecken.

Sy zijn getogen na t Spaensche heyr,
 Met Varreiagers, Roers, en ander geweyr
 Om die Spaengiaerts te beuechten,
 Dit deden sy al den Prince ter eer,
 Tzijn geen Boeren, maer vrome lantsknechten.

Doen die Spaengiaerts dit hebben vernomen,
 Sy wilden niet meer na Alcmaer comen
 Naer Haerlem sachmense wijcken,
 Dat deden die Noortsche Boeren sonder schromen,
 Wie sach oyt diesgelijcken.

Die van Amsterdam met moede groot
 Wilden die Spaengiaerts voeren an,
 Ghelijck sy voor Haerlem deden,
 Elck was int loopen cloeck als een man,
 Sy waren niet wel te vreden.

Ghy Hollantsche Boeren siet nuttet velt,

Het is in Waterlant wel ghestelt,
 Sy vercoopen haer kaes by hoopen,
 Eyeren en Boter, tis duer om ghelt,
 Dat is v hier ontloopen.

Ghy Huysluyden ouer een,
 Maeckt v cloeckelick op de been,
 Wilt v teghen den Vyant stellen,
 Want comen sy int Lant gemeen,
 Sy sullen v anders quellen.

Al coemt den Vyandt met macht groot
 En spaert geen wapens cruyt noch loot,
 Wilt voor v vaders lant vechten,
 Al schieten sy so menigen schoot
 Och doet als vrome Lansknechten.

Oorlof wilt dit in danck ontfaen
 Dit hebben wy wt liefden ghedaen,
 Ter eeren Alckmaer de stede,
 Die den vyandt heeft wederstaen
 Dat sy nu leuen in vrede.

Van die incoemste van de Princersse,

Een nieu Liedeken

op de wijze: Wilhelmus van Nassouwe.

Vvilt nu vreucht bedrijuen
 Ghy steden in Hollant,
 In Zeelant Mannen en Wijuen,
 Bedrijft vreucht aen elcken cant,
 Ter eeren den Prince verheven
 Sijn huysvrou Edel vermaert,
 Datse God gratie heeft ghegheven
 En trouwelick bewaert.

Ten Briele is sy ghecomen
 Al met triumphe groot,
 dat hebben die Burghers vernomen
 Men schoot so menighen schoot,
 den Prince tot zijnder vromen,
 Men nam haer byder hant
 Men hiet haer willecomen
 Al in des Princen Lant.

Als den Prins dat heeft vernomen,
 Van herten was hy verblijt,
 Hy voer al sonder schromen,
 Naer den Briel seer subijt,
 Naer haer was zijn verlanghen,
 den Edelen Prince goet
 hy heeft zijn Bruydt ontfanghen
 En vriendelick gegroet.

Men sach daer vreucht oorboren
 Ten Briele, ick seght v plat,
 Tromlen en trompetten mochtmen hooren
 Op het hooft en in die stadt,
 Tgheschut wert los gheschoten
 Ter eeren die Bruydt minioot,
 Ten heeft haer niet verdrotten
 Te schieten soo menighen schoot.

Als sy binnen is ghecomen,
 die Jonckvrou reyn ghemaniert,
 Elck hiet haer willecomen
 Vreucht wert daer gehantiert,
 Op den Toren sachmen vier

Deur die stadt nacht en dach,
 Met lieflicke manieren
 Men hoorde daer gheen gheclach.

Van daer is sy ghetoghen,
 Naer Dort al metter spoet,
 Alsoomen sach voor ooghen,
 God die heeftse behoedt,
 Trompetten ende Claroenen
 Gauen daer groot geluydt,
 Elck een sachmen daer spoeyen
 Om te eeren des Princen Bruyt.

Die van Dort cloeck van aerde
 Die waren haest bedacht,
 Want sy gheen cost en spaerden
 Maer hebben de Bruyt verwacht,
 Die schutters sachmen treden
 Met Vendels wijt ontdaen,
 Coragieus van zeden
 Om die Bruyt te ontfaen.

De Burghers met verlanghen
 Liepen daer buyten die Poort
 Om die Bruyt eerlick tontfanghen,
 Tgheschut wert daer ghehoort,
 Men sach Pecktonnen branden,
 Door die stadt hier en daer,
 Alle die Papisten ter schanden
 Ter eeren den Prins eerbaer.

Die Heeren vander steden,
 Schout schepenen wel ghemoet,
 Burghemeesters en schutters mede,

Die quamen haer int ghemoet,
 Met Vendels wijdt ontloken,
 seer lustich triumphant,
 En hebben seer vriendelick ghesproken,
 Weest willecoem in Hollant.

Dus wilt doch vreucht hantieren
 Ghy steden aen elcken cant,
 En wilt doch vrolick vieren
 Ter eeren den Prins vaeliant,
 Danckende Godt verheuen
 Van dat Babel soo wort verstoort,
 En dat hy ons heeft ghegheuen
 Zijn heylighe Godlick Woort.

Ghy moecht v wel verblijden
 Ghy steden hooch vermaert,
 Want noyt tot gheenen tijden
 En waert ghy also bewaert,
 Met sulcken Edelen Heere
 Ende een Princesse so goet
 Want sy beyde voor Christus leere
 Willen waghen lijf en goet.

Laet ons den Heere dancken
 Ghy Menschen groot en cleyn,
 Hy sterckt ons arme crancken
 Alsmen mocht sien ghemeyn
 Te Leyden voor de stede,
 Was den vyant seer verbaest,
 Ende t Alckmaer oock mede,
 Daer ruymden hy metter haest.

Oorlof Prinslicke Heeren,
 Wilt dit in danck ontfaen,
 Den Prins van Oraengien ter eeren
 So is dit Liet ghedaen,
 Met sijn Princesse verheuen
 Godt spaerse beyde ghesont,
 En wilsse lang laten leuen
 Bid ick met tshertsen gront.

Een nieu Liedeken

op de wijze vanden ouden Hillebrant.

Amsterdam.

O Radt van auontueren
 Wildy schier ommeslaen,
 Mach ons geen hulp gebueren:
 So moeten wy vergaen,
 End dit doet ghy Enchuysen
 Wy wijtent v alleen,
 Alle dees vreemde abuysen
 Brengt ghy int lant ghemeen.

Enchuysen.

Wat wilt ghy op ons kijuen,
 Ghy ste van Amsterdam,
 Hadt ghy ons by willen blijuen
 Eer Ducx voor Haerlem quam,
 Dit roouen en dit branden
 En waer ons niet gebeurt,
 Die Croon van dese Landen
 Hadt ghy noch onghetreurt.

Amsterdam.

Jck en had v niet begheuen

O ghy Enchuysen coen,
 Maer den Coninck had gheschreuen
 Dat ick dat moste doen,
 End oock om te beschermen
 Het heylich Roomsche Rijck,
 Al ist dat de Landen dus verarmen,
 Sy en hebben gheen gelijk.

Enchuysen.

De Coninck van Hispaengien
 sal oock ons Coninck zijn,
 Maer den Prins van Oraengien:
 Onsen stadthouder fijn.
 Met hem so willen wy strijden
 Het is een Christen man,
 Gods Woort tot desen tijden,
 Dat nemen wy met hem an.

Amsterdam.

Wilt ghy den Prins beminnen
 Hy can v helpen niet,
 Dus wilt v wel versinnen
 Oft v naect groot verdriet:
 Aenmerckt Haerlem de stede,
 Hoe sy geuaren is,
 En noch wel ander mede,
 Wy zijn v veel te fris.

Enchuysen.

Dat ghy dees Steden hebt ghewonnen
 Het coemt al anders by,
 Ghy hebt altydt begonnen

Met v verradery,
 Twelck v Papen en Cardinalen
 hebben seer fray gheleert,
 Maer hier naer sult ghijt betalen
 So verre ghy niet bekeert.

Amsterdam.

Hoe souden wy anders gheloouen
 Als ons Voorouders deen?
 Neen, al soude comen bouen
 Den alder ondersten steen,
 Al souden wy oock verliesen
 Dats onsen Stadt gheheel,
 soo sullen wy altijts kieser
 Tweedracht ende crackeel:

Enchuysen.

Amsterdam ick woudt v raden
 Dat ghy thooft legt inden schoot,
 En valt in ons ghenaden,
 soo hebt ghy gheenen noot,
 V Backen en v Brouwen
 Dat is toch al ghedaen,
 Die Zee sullen wy in houwen,
 Ghy conter ons niet wtslaen.

Amsterdam.

Al hebby nu ghegrepen
 Onsen Stadthouder net,
 Met een deel van onse schepen,
 Wy willen noch al bet,
 Wy doruent noch wel waghen,
 Al waerdy noch so quaet,

En hopen in corten daghen
Te verwinnen onse schaet.

Enchuysen.

Coemt wt met uwen spinnen
Wy setten v in ons deer,
Ghy sulter gheen prijs met winnen
Als op de Haerlemmer Meer,
Ten sal v niet ghebueren,
Al quaemdy noch so fel,
Wy hebben binnen ons Mueren
so menich fray Bootsghesel.

Amsterdam.

Godt is wonderlick in zijn wercken,
O ghy Enchuysen spreeckt niet bout,
Hy helpt altijd den stercken
Elck een seer menichfout,
Spaeniaerts ende Walen
Die staen ons oock ter handt,
Wy connen oock wel halen
Den Hoochduytsman in het Lant.

Enchuysen.

Amsterdam ghepresen
Laet doch sulck roemen staen,
Ghy moet bedoruen wesen,
Ghy hebbet v selfs ghedaen,
Om dat ghy gaet versaken
Uwen Edel recht Lantsheer,
En stelt al v vermaken
In Duckdalba den Verreer.

Amsterdam.

Js duckdalue een Verrader
 Wy kennen hem voor goet,
 Ghy hebter noch wel quader
 Daer ghy mede te velde moet,
 Nu willen wy swijghen stille
 Laet varen dese quest,
 Ghebruyckt al uwen wille
 Wy sullen oock doen ons best.

Een nieu Liedeken

op de wijze ghy amoreuse Gheesten.

Och Amsterdam, och Amsterdam
 Ghy zijt so schoonen ste,
 Godt is op v gheworden gram
 Ghy soect niet dan onvre,
 Hy wilt niet langher lijden
 Dat ghy zijn Christen dus vermoort
 Nu ende tot allen tijden,
 Dies ghy noch sult wesen verstoort.

Wat moort hebt ghy ghebrouwen:
 Noch en houwet ghy niet op,
 Onder Mannen en Vrouwen,
 Dus valt die straf op uwen cop
 Ghy hebtse doen ontlijuen,
 Die hier beleden Godes Woort,
 By vieren ende by vijuen,
 Dies ghy noch sult worden verstoort.

Waerom hebt ghy inghenomen
 Dit Jesabels gebroet te hoop:
 Hadt ghy ons Prins te gemoet gecomen
 Twaer v veel beter coop,

Nu zijt ghy tot een roof ghegeuen
 Als Jerusalem rechte voort,
 Ghy meucht wel vreesen ende beuen,
 Want ghy sult noch worden verstoort.

O Dochter van Zodoma gheweken,
 Ghy boeleert met den Spanschen Tyrant
 V Hooft hebt ghy altoos wtghesteken
 Bouen alle steden in Hollant,
 Mocht uwen will triumpheren,
 Ghy brocht heel Hollant in discoort,
 Neen, Godt wil sulcks niet begheeren,
 Maer ghy sult noch worden verstoort.

Ghy seydet door uwe clachten
 Soudt ghy maken eenen dieren tijt,
 Dat wy van honger souden versmachten,
 Maer ghy crijchse seluer so subijt,
 Wy hebben greyn gecreghen
 Wt het Oosten en wt het Noort,
 En ghy sidt seer verslegghen,
 En wort altemet verstoort.

Waer is v Neeringhe, v weluaren,
 U Triumpheren, v cyraet?
 Waer sietmen de schepen paren
 By v vol rogghe, en ander Zaet:
 Fortuna is v ontvloghen,
 Die gaten zijn te hoop versmoort,
 Tnet is ouer thooft ghetoghen,
 Dies ghy noch sult worden verstoort.

Die Bloetgierige Spaengiaerden
 Domineren by v Dochters reyn,

Papen en Monicken vol onwaerden
 Eten v Coren en v Greyn,
 V Specery en v Juweelen
 Leggen vermooren half vergoort,
 V schoone huysen en Casteelen
 Worden altemet verstoort.

Ghy moecht v niet schoon wasschen,
 Al hadt ghy al twater inder Zee,
 Ghy leght geuallen inder asschen,
 Beclaecht v ras als Niniue,
 En laet v sonden smerten,
 Springt haest wt desen oort,
 Ontfangt ons Prins met blijder herten,
 Of ghy sult noch worden verstoort.

Princelick wil ickt v raden
 Ghy Wtuercoren stadt,
 Dat ghy valt in s Princen genaden,
 So wort ghy niet meer becladt,
 En wilt niet meer crackeelen,
 Na Gods heylighe woorden spoort,
 So moechdy met Hollant spelen,
 Of ghy sult noch worden verstoort.

Een nieu Liedeken,

Op de wijze: de Boerman is een Heer.

Vvaer sullen wy henen clijuen
 Wy Boeren cleyn en groot,
 Ons koyen sietmen ondrijuen
 Wy worden bijster en bloot,
 Wy moghen niet langher Heeren blijuen,
 Om onse Boter men niet en kijuen,

Men neemtse teghen onsen wil,
 Den Boer den Boer den schamelen Boer
 Hy moet noch swijghen stil.

Die Spaeniaert wil ons hencken
 Als wy die Geus bystaen,
 Die Geus die wil ons crencken
 Als wy by die Spaeniaerts gaen,
 Wy hebben aen geenen canten vre,
 Wy souden wel gheern houden ste,
 En melcken onse Koe,
 Den boer den boer, dit krijgen is hy moe.

Ons huysen men afbranden
 Al bouen onse Hooft,
 Wy verliesen gelt en panden,
 Wy worden heel berooft,
 Och mochtet gaen na onsen sin,
 Wy nament wel een luttel min,
 Dit Cruys valt ons te suer,
 Den boer den boer, heeft quaet auontuer.

Men gaet ons schatten en scheeren
 Want het haer soo behaecht,
 Of wijt moghen onbeeren
 Dat wert ons niet geuraecht,
 Tis brengt ons gelt al by de pont,
 Of wy senden knechten nu terstont,
 Diet halen met ghewelt,
 Den boer den boer die is qualick gestelt.

Wy moeten oock arbeyen
 Aen Schansen ende Wal
 Het sy in wat Contreyen,

Men roept ons int getal:
 Tis hier een Twintich dertich man,
 Wy zijnder al wat qualick an
 Alsmen dit wel insiet,
Den boer den boer, die lijdt nu veel verdriet.

Wy worden noch ontboden,
 Dit is de meeste last
 Om die Spaengiaers wt te roden,
 Hoewel het ons niet en past,
 Willen wy behouden goet en lijf,
 Wy moeten loopen al wat stijf,
 Met onse geweer al na de Schans,
Den boer den boer, qualick loopt zijn cans.

Wat wilt ghy doch veel claghen
 Ghy Boeren alle gaer,
 Dat ghy alleen moet dragen
 Dit bitter lijden swaer:
 Maer neen ghy zijtet niet alleen,
 De stierman is oock int geweene,
 Het is aen alle zy,
 Dus laet v claghen,, in desen dagen,
 Tzijn nu al gemeyne plaghen,
 Daer en is nu niemant vry.

Wat willen wy nu veel seggen,
 Laten wijt lijden met verdult,
 Als wijt wel ouerleggen,
 So ist meest ons eygen schult
 Wy waren hoouerdich en rijck,
 Wy leydent ouer met practijck,
 Om onsen naesten te verraen,

Dus wil de Heer na zijn begheer
 Ons nu met Roeden slaen.

Ghy Princen wilt dit weten,
 En onthouwen op dit pas,
 Doorleest al die Propheten,
 Hoe dat met Jsrael was,
 De Heer en heeft haer noyt gheplaecht,
 Als sy deden dat hem behaecht,
 En volchden zijne Leer,
 Dus laet v sonden, nu ter stonden
 So wort ghy van tlijden ontbonden
 So neemt uwen druck een keer.

Een nieu Liedeken,

op de wijze van Job.

Eylacen wy moghen wel claghen
 Wy Papouwen al te hoop,
 Om dat wy dus alle daghen
 Moeten tijen op de loop,
 Van dese Duyuelsche Boeren
 Die daer zijn op Crabbedam,
 Jn haer Schans legghen sy te loeren,
 Met als sy die Clocke roeren,
 Het coemter al kruepel en Lam.

Al ist dat wy gewapent comen
 Met duysent man voor haer schans,
 Sy gaen niet eens verschromen
 Maer sy hopen tegen den dans,
 Wy derren niet eens gaen kicken
 Om int Velt te halen buyt,

Sy hebben ons dra binnen micken
 Dus gaen sy ons verclicken,
 Sy slaen ons al op den huyl.

Sy hebben stocken met knoopen,
 So springhen sy ouer den sloot,
 Naect sy dan na ons loopen
 Al met de billen bloot:
 Al ist dat wy na haer schieten,
 Sy staen gelijck een pael,
 Wy connen haer niet ghenieten,
 Dit mach ons wel verdrieten,
 Dat den Boer den Necker haelt.

Als sy ons hebben ghecreghen,
 Sy spelen met ons een ranck,
 Ons Buylken gaen sy legghen
 Al teghens ons wil en danck
 Voort ter seluer plecken
 Snijden sy ons die ooren af
 Binnen haer schans gaen sy ons trecken
 Ten lesten so moeten wy decken
 Ter Galghe waerts also straf.

Doen wy van Haerlem vertrocken
 Wy haddent so niet ghedocht
 Wy meenden hen so te focken
 Alle daghen om een tocht,
 Eerst op den Boer van Schaghen
 Hadden wy ons Tanden ghewet,
 Eylacen wy connen niet beiaghen
 Dan somtijts het hoofd vol slaghen
 Dat is de Buyt die wy krijghen te met.

Schaghen ghy zijt die principalen
 Die ons dit leet aen doet,
 Wy meenden Provandt te halen,
 Al wt het Noorderlant soet,
 Maer ghy doet ons keeren,
 Met warmen huysen so fel
 Wanneer wy van Alckmaer triumpheren
 Wy sullent v dan wel leeren
 Dat ghy ons dus zijt rebel.

Van hongher sullen wy verdwijnen
 Crijghen wy niet het Noorderlant
 Wy loopen als de Swijnen
 Swermen aen elcken cant
 Om wortelen ende Aiuen
 Den hongher hebben wy soo groot
 Wt Noorden noch wt Suyden,
 Coemter wat voor ons Crijsluyden
 Twaelf stuuers soo gelter een Broot.

O Craenhals ghy hebt ons bedroghen
 Dat ghy ons voor Alckmaer brocht
 V raedt is niet dan loghen
 Dat hebben wy nu besocht
 Ghy beloefdet ons also fiere
 Alckmaer te krijghen binnen een weeck
 Met al dees Noorder quartieren
 Maer gaet ons ouer stieren.
 V Compas dat mist een streeck.

Tghemeen, leeft deur een.

**Van Christophora Fabricio Di[e]naer des Godlicken Woorts binnen
An[t]werpen verbrant, Anno 1564.**

Op de wijze vanden xliij. Psalm. Wy hebben gehoort, etc.

Antwerpen Rijck,
O Keyserlicke Stede,
Niet ws ghelijck,
Ghy zijt nu heel in vrede
V Cooplien al
zijn al Capernaijten,
Dies Godt v sal
Jnden Afgront versmiten:
Tyrus heeft noyt ghedaan,
Tgheen dat ghy hebt bestaen,
Nochtans ist wel versoncken:
Sydon quaet en verwoet
En heeft noyt Christen bloet
(Ghelijck ghy doet) ghedroncken.

V Tyrannye
Sal die niet haest cessen:
Verraderye
Sietmen in v regneren:
V Pastoor boos
Van onser Vrouwe Kercke,
Met een Wijf loos
Leght zijn valscheyt te wercke:
Symon is hy genaemt,
Dat Wijf is wel befaemt,
Sy heet langhe Margriete,

De Secten Jesuwijt,
 Die daer brengden altijt
 Gods kinders in verdriete.

Dit valsch Wijf ghinck
 Met een dobbelen gronde,
 Een ouderlinck
 Groette sy met den monde,
 Segghende: Vrient
 Mijn gheest is seer verslaghen,
 Goedt raet my dient,
 Hoe ick God mach behaghen:
 Ons Paep die vuyl Catijf,
 Verdruct my arme Wijf,
 En ghy weet doch de waerheyt,
 Hoord ick eens arme schaep
 V dienaers met den Paep,
 Mijn herte voer wt swaerheyt.

Christoffel cloeck
 Draghende Christum binnen,
 Heeft sulck versoeck
 Aenghenomen wt minnen,
 Tweemaal dispuyt
 Hadden sy met hen beyden:
 Die Paep den druyt
 Moeste met schanden scheyden,
 Doe heeft dat wijf gheseyt,
 Die Paep my niet meer greyt:
 Vrient ick wil v aencleuen,
 Stelt my een ander dach,

Datmen v hooren mach,
Jck soecke deewich leuen.

Daer wert ghestelt,
En een dach toe vercoren,
Maer twiert vertelt
Den Marckgraef van te voren,
Dat hy alsdan
Neerstelick waken woude,
End volghen an,
Daer dat wijf ingaen soude:
Den tweeden Julij vroech,
Smorghens alst sesse sloech,
Christoffel cloeck van daden,
Quam daer als Predicant,
Dat Wijf gaf hem de hant,
End heeft hem so verraden.

Want Corts daer naer,
Quam de Marckgraef bloetgierich
En ving aldaer
Den Herder goedertierich,
En leyd hem stranck
Opt Steen, met veel tormenten
Op den Pijnbanck
Vraechd hy na zijn Adherenten:
Christoffel onuersaecht
Sprack: Wat ghy my oock vraecht?
Vraecht my na mijn Ghelooue:
Christum heb ick bekent,
Voor wien ick hier present
Gheue mijn Lijf ten roue.

Tvyerschaer sloot toe
 Daermen hem ginc verwijzen,
 Christoffel doe
 Seyde niet om volprijzen:
 Heer Schoutet, ghy
 Moet t Recht niet corromperen,
 Oft ick wil dy
 Voor Godt gaen appelleren:
 De Schoutet seer confuys
 Riep, Leerde ghy noyt thuys?
 In Bosschen end Velden mede?
 Och Ja ick, sprack hy, Godt weet,
 End my is oock seer leet
 Dat ickt niet meer en dede.

De Schoutet quaet
 Wilde sulcks van hem keeren
 Met s Conincks Placcaet
 Maer Christoffel vol eeren
 sprack tot henlien:
 TPlaccaet gheeft v gheen voordeel,
 Dat sult ghy sien
 Als ghy sult staen voor d'Oordeel:
 Als die Basuyn sal slaen
 Om loon na werck tontfaen,
 Dexcuse wert seer sober,
 Dus als Christoffel bleef,
 Men vierensestich schreef,
 Den vierden van October.

Als hy ter doot

Sijn Offer sou volbringhen:
 Wt dieper noot
 Sachmen de Broeders singhen:
 De Schoutet sprack:
 Tsa Beul haest uwe sake,
 Die hem doorstack,
 Daer hy stont aen de stake.
 Als tgemeen volck dit sach,
 Het liep sonder verdrach,
 En smeten som met steenen:
 Maer t Schaepken bleef vermoort,
 Verbrant en dan versmoort,
 Jst niet wel te beweenen?

Neemt dit voor danck
 Heylighe Godts Ghemeynte,
 Godt sal eer lanck
 Aensien uwe vercleente,
 Ende Babel
 Met sweert zijns monts verdommen,
 Oock sult ghy snel
 By hem int Rijcke comen.
 Dus ghy Ministers coen,
 En swijcht tot gheen saysoen,
 Opbout Gods Kercke schoone,
 V Mondt sy een Trompet,
 Om te leeren Gods Wet,
 So crijcht ghy sleuens Croone.

**Hier volchdt een Liedeken vanden aelweerdigen Bottoor Sonnius,
 Bijtschap, (Bisschop had ick gheerne dat ick seyde)**

binnen Antwerpen, etc. Ende van zijn Medegheselle, den olden Herman, die den lieden voor een geheel Sermoon (om dat hem dat Pridickampt niet en beuiel) drie goede Puncten in haren boesem gaf mede tuys te dragen, op dat sy hem daer een geheel Weke mede souden becommeren, etc.

Hier nu machmen speuren den huerlinc by den rechten vorighen Herder Fabritio.

Op de wijze: O Heere Godt leert ons beden, wt vierigher herten gront.

Hoe duyster is de Sonne,
 Sy gheeft so droeuen schijn,
 Al waert een Helsche Tonne
 Sy brant v swart fenijn:
 My dunckt sy wil ons moorden,
 En leyden int leste verdriet,
 Jck hoor so valsche woorden,
 Wy dwalen aen allen oorden,
 Tschijnt Godt van Hemel niet.

Nochtans tgeschiet op liste,
 Also ick mercken can:
 Daer praet een blau Sophiste,
 Met den armen Letterman,
 O Balcken ende Boomen,
 Nu ist hem den rechten raem,
 Hy roept zijn eyghen droomen:
 Die Son is hem benomen,

Nochtans voert hy den Naem.

Hy roept Papales casus:
 End spreeckt so swaer Latin:
 Soo biecht die Roomsche Rasmus
 Met al zijn Huysgesin:
 Tzijn die verdoemde wercken,
 Men doeter veel by nacht,
 Wanneer de Roomsche Klercken
 Veer van sint Pieters Kercken,
 Gaen op der heyligher dracht.

Sy staen aen Bulmans Hecken,
 En wrijuen den olden struyck,
 Sy souden ons gheern verwecken,
 Dat Vaderlick ghebruyck,
 Seer oldt wel hier ghecomen,
 Veel ouder dan Gods Woort,
 Ghy sultse Heer verdoemen,
 Sy wercken in haer beroemen,
 Der ewigher waerheyt Moort.

Jck canse niet bekennen,
 Soo seer ben ick verblindt,
 Die stanck die sy ons brenghen,
 Vliecht duyster inden windt:
 Tzijn onghehoorde Gasten,
 My dunckt sy blijuen staen,
 Oft wyse dus verrasten
 En liepen daer by en tasten,
 Jck hoop tsal wel bestaen.

Jck tast een Roomsche Poppe
 Een Minneken sonder Baert,

Het cruypt eerst wt den doppe,
 Ten is niet wel ghepaert,
 Met eenen olden Hermen,
 Die op zijn slapen wacht,
 Ghy hoort het te verwarmen,
 Heer Paus in uwen armen,
 En ketlent al den nacht.

Jck tast eens zijnen Osse,
 Een ongepluckte Beest
 Met eenen valschen Vosse
 Die Hel noch Hemel en vreest,
 Hy staet op zijn beduncken,
 Maer ghy goet Acker knecht,
 Ghy zijt van older Munten,
 Segt ons drie goede punten,
 V preken valt v te slecht.

Gaet thuys ghy valsche Boden,
 Ghy vruchten afghepluckt,
 Ghy Babylonsche Goden
 Die reys is v misluckt,
 Hout sulcke leer te vooren,
 Vangt ons met ander list,
 V Narren en v Dooren,
 Die ghy eens hebt gheswooren
 Den plompen Antechrist.

Die oude Vaders deden
 Gheheel na Gods Gheset!
 Wie anders wil doen treden,
 Js valsch verander der Wet:
 Hy laetse niet vercleenen,

Noch eenich Woort toe doen,
 Als blinde Draken meenen,
 Wanneer sy hout en steenen
 Gaen cleeden blaw en groen.

Tis schant voor so geleerde,
 Die Meesters zijn ghecroont,
 Te staen met die verkeerde,
 Die Balams Coninck loont,
 En maken Godt veel minder
 Dan eenich Creatuer:
 Ghy spreect als blinde kinder
 V groote Naem niet hinder,
 Hier en by v ghebuer.

Adieu ghy Christen Schapen,
 Die ick eens lestmael sach,
 Wilt altijd met my gapen
 Na eenen beteren dach,
 Ghy blijft in enghe stricken,
 Jck loop vast ouer al,
 Daer salder veel op micken,
 Soud ick van Gods woort wicken,
 Twaer een swaer ongeual.

**Een nieu Liedeken van vier Pastooren, die in Sgrauenhaghe, om het
 getuyghenisse Christi geworcht ende gebrant zijn Anno. 1570. Den
 30. May.**

Op de wijze vanden 3. Psalm.

O Haegh lustigh prieel, Ghy maket al te veel
 Dat ghy Gods wtuercoren
 Doot, want tis zijn erfdeel,, ghy verweect hem geheel,
 Tot gramschap ende toren.

Want ghy brant ende blaect,, En steldt Gods volck mismaect,
 Waer door v quaet vermeeret,
 Des v verderf genaect,, soo ghy sulcks niet en staect
 En van boosheynt v keeret.

Want vier Pastoors int Lant,, die hebt ghy daer verbrant,
 Js dit niet te beclaghē,
 Van Jselmont bekant,, Lier, end *Monster* tis schant,
 En die Pastoor van Schaghen,

Die vroom hebben haer bloet,, om Christi wille goet
 Ghestort sonder beswaren.
 Dat deed ghy Spaus gebroet,, dwelc ick met herten soet
 Sal singhen en v verclaren.

Anno tseuentich reyn, den twaelfsten Mey certeyn,
 Sijn Papen ende Heeren,
 Ghecomen in dat pleyn,, By dees Schaepkens seer cleyn
 Om hen texamineren,

Al waren sy geplaecht, theeft hen seer wel behaecht,
 Al voor de Raet te comen,
 Sy hebbent vry gewaecht,, in Gods naem onuersaecht
 En waren sonder schroomen.

Die Sophisten seer quaet, Vraechden met strangh ghelaet,
 Waerom dat sy wttoghen
 Dat schoone misghewaedt, dwelck sy hadden met smaet,
 Gheworpen tvolck voor ooghen,

Doen hebben sy gheseyt,, dat en is ons niet leyt,
 De Mis heeft ons verdrotten
 Te doen dat grousaem feyt,, daer Christi weerdicheyt
 Heel booslick wort verstooten.

Oock van thoullick eerbaer,, en Sacramenten clær
 Daer van hen die Sophisten
 Vraechden int openbaer,, en oft de Paus voorwaer
 Hen docht te zijn een Christen:

Dantwoort dat was so fier,, Al na des Schrifts manier,
 Van dees Schaepkens ghegheuen,
 Dat sy al tot het vyer,, geoordeelt werden schier,
 Om te brenghen om tleuen.

Een beuende verflout,, Schreef tantwoort menichfout,
 Tot dees Schaepkens vercrencken,
 Doen sprack een Broeder stout,, waerom zijt ghy benout,
 Wilt dees saeck ouerdencken,

Beeft dan, als ghy sult staen,, om loon na werck tontfaen,
 Voor Gods rechtueerdich oordeel,
 Daer ghy moet op den plaen,, En niet en mocht ontgaen,
 Blau onschult doet gheen voordeel.

De Schaepkens seer benijt ,, scheiden so wt dit crijt
 Om hen voorts te bereyden,
 Al totter doot met vlijt,, want haren laetsten tijt
 Die was na by om scheidende

Sy wilden vreesen niet,, die tlichaem dooden siet:
 Maer die lijf ende zielen
 In dat helsche ghebiet,, can werpen met verdriet
 En eewichlick vernielen.

De Bisschop onueruaert,, van den Bosch wijt vermaert
 Met twee Abten beneuen
 Js comen ongespaert ,, in Mey tmoet zijn verclaert,
 Den twintichsten en seuen,

Den Raet werde versaemt,, Van dees Heeren voornaemt,
 Als men soude ontwieden,
 Dees Schaepkens wel befaemt,, Jnt secreet ist gheraemt
 Tis schand voor allen lieden.

De dienaers die zijn doen,, ghegaen met herten coen
 Om dees onnosel Schapen
 Daer na wilt dit beuroen,, zijn sy al voor de noen
 Ghecleet gelijk de Papen,

En gebrocht hoort na mijn,, tot den Bisschop die fijn
 Tusschen d Abten was staende
 Elc most ghemijtert zijn,, end ghestaeft, wat een schijn
 Om twerck dat daer was gaende.

Dat Heylichdom dat is,, van hen vingeren fris
 Afschrapt in onvreden
 Met een mes als een vis,, en een lock hayers gewis,
 Hebben sy afghesneden

De Bisschop de Schavuyt,, sprack wy trecken v wt
 Het cleet Christi rechtueerdich.
 Dwelc v afval beduyt,, dat ghy van Christi druyt
 Gheweken zijt onweerdich.

Een Broeder op dat pas,, die oock de ouste was
 Sprac doen dus voor hen allen,
 O Bisschop hoort my ras,, ghy weet wel van tghebras
 Wat wilt ghy doch veel kallen?

De Bisschop swoer goet ront,, God die is mijn oorcont
 Jck can niet anders smaken,
 Leyde zijn hant terstont,, op zijn borst (wat een vont)
 Om tvolck dat wijs te maken.

De Bisschop sprack doen hoort,, tot den raet ongestoort
 Wy stellens in v handen
 Handelt hen saecht nu voort,, merct doch tgeueynsde woort
 Want twas al om te branden.

O Hypocrijten fel, dit zijn v treken wel,
 Dat ghy bijt Schaepkens claerlick
 En vaecht v muylen snel,, recht of ghy in ghequel,
 Hen niet ghebrocht hadt swaerlick.

Smaendaechs teghen den nacht,, wert hen de weet onsacht
 Ghedaen om sdaechs te steruen.
 Doen spraken sy bedacht ,, wy hebben lang gewacht
 Om Gods Rijck te beeruen.

Sy waren heel vervreucht, en dat in rechter deucht
 Van blijschap *gants* ontsprongen

Hebben met groot geneucht,, in Godt zijnde verheucht
Den Psal. sestien gesongen:

Ter doot zijn sy ghebrocht,, dwelckmen aenschouwen mocht
Een yeghelic by sonder
Van dat Babels ghedrocht,, dat den Paus is verknocht
Al swijgende, twas wonder

Elck is al met zijn Rot, gecomen op tschavot
Ghebonden als een Beeste
Een yder badt (dits slot),, in uwen handen Godt
Beueel ick mijnen Gheeste.

Daer na met smerte groot,, zijn sy gheworcht doot
En gebrant aen vier staken
O iammerlicken noot,, want om de waerheyt bloot
Moesten sy den doot smaken

Also zyn sy gerust,, na haers herten lust
Jn Christo den getrouwen
Van hem zijn sy gecust,, hen vyer is wtgeblust
Tleuen dat is behouwen.

Duysent vijf hondert ient,, en tseuentich bekend,
Js dit werck int ghereye
Gebrocht ende volent,, van den Raet gants verblent
Den dertichsten dach Meye,

O Heeren nu toch beeft,, dat ghy dus groulick leeft
Met Gods Schaepkens seer goedich
En v hert doch begeeft,, tot Godt, eer dat ghy sneeft

Want v handen zijn bloedich.

Neemt in danck dit gesangh,, O Gods ghemeynte bangh,
Mijn Broeders inden Heere,
Jck hoep Godt sal eer langh,, helpen vrij wt bedwang
Ons als zijn kindren teere.

Ghy Predicanten net,, swijcht niet door geen belet
Bout op Gods Kercke schoone
V mondt sy een Trompet,, Om te leeren Gods Wet,
So crijcht ghy sleuens Croone.

Hier volcht een deuoot Papen ghesang. als men gewoonlick het Sermoon int midden van de Misse dede.

Op de wijze van Pasmedi del Bosa.

Hebby niet ter Missen geweest
Jn der Papen kercke:
Tguychelspeldat men daer leest
Gaet het wel te wercke:
Oremus Craeyen, Cruycen saeyen
Nijgen, draeyen, so ickt wel aenmercke.

Hy duckt, hy buckt voor den Altaer,
dan droomt hy oock in slape,
Seer veel Cruycen maect hy daer naer,
Verwondert is de Pape,
dat zijn goyken,, sduyuels Boyken,
Onder dloyken niet wech heeft zijn knape.

Hierom is de Paep verblijt,
En laet een schelleken klincken,
Al comter veel tot zijn inbijt,
Niemant en wil hy schincken:

Maer acht onreene, tvolck ghemeene,
Want alleene, wil hy t Wijnken drincken.

Tgoyken dat hy eten sal
Heft hy flucks om hooghe,
zijn knaep stelt als een gheck seer mal
des Papen Aers ten thooge;
Al diet aenschouwen,, knijen vouwen,
Handen douwen,, het blijktt voor elcks ooghe.

Dan laet hy ooc een Beker sien
daer in is Wijn besworen:
Tis Bloet meenen de arme Lien
Van tGoyken nieu gheboren:
sy cloppen therte,, sonder smerte,
Menighe pette,, brenghen sy te voren.

Betouert Broot van hem ghetoont,
Wert flucks van een ghereten
de arghe Paep sick seluen loont,
Want die daer zijn gheseten,
die sien hem trecken, den kelck lecken,
met haer gecken,, en mogen niet met eten.

Hongher en dorst heeft hy geblust
dan wascht hy oock zijn handen,
Het arm volck dijdcl platteelken cust,
Noch seyt de Paep vol schanden:
Gaet al strijcken,, die quaemt kijcken
Mijn pracktijken,, ghiet hy nat voor tbranden.

Tspel is wt van sulcken sot,
Hy wort ontschorst ontbonden:

Als eenen gelapten Rock vermot
 Soo is de Misse beuonden,
 Cleyn van waerden,, op der Aerden
 Sal voor Peerden,, Catten en voor Honden[.]

T'vagevyer is op haer ghesticht,
 Daer loopt sy sielen haelen:
 Al is sy blint, sy wordt ghelicht,
 End laet haer wel betalen:
 Zy can ontbijnen,, wt der pijnen,
 Oock wel vijnen,, Duytschen ende Walen.

Al verchiert sy schoon de Craem,
 Niemandt en wilse coopen:
 Den Engelsman is sy onbequaem,
 Den Fransman half ontloopen,
 Zeew, en Hollander,, oock Brabander
 Met malcander,, stootens wt met hoopen[.]

Wien suldy, arme Cramers cranck
 Met uwer Missen laven:
 Na Spaengien wech met haren stanck,
 Men wilse hier corts begrauen,
 Want twilder vuylen,, aen v muylen
 Crijchdy buylen,, ras wilt henen drauen.

Hierom radick Man en Vrou,
 Dat sy daer niet en comen,
 Met sulcken spel,, dat segh ick v
 Wort Godt zijn eere benomen:
 Wat sy rasen,, met vijsvasen,
 Dat sy prasen,, tzijn al ydel droomen.

Sommige oorlof Catholijcke Claechliedekens: Het eerste van de Sweelstocken ende Spilmanden.

Op de wijze van Arien maet.

Vvat sullen wy aenstellen
 Wy Gheestelijcke Heeren,
 Wy waeren vry ghesellen,
 Niemant en mocht ons deeren,
 Wy droegen lange cleeren
 Gheschoren Cruyn en Baert,
 Ons spel gaet ons afkeeren,
 Dat doet der Geusen aert.

Tvlas is gherockent inden Briel,
 Jn Zeelant ist ghesponnen,
 De stadt van Dort ons teghen viel,
 Die noyt en was ghewonnen,
 Dus wort ons Dienst verslonnen
 Jn Hollant soomen siet
 Nerghens dunckt ons tspel ghewonnen
 Dan tot Amsterdam alleen.

Enchuysen worpet oock int warre,
 Daer toe de stadt van Horen,
 Alckmaer dede ons Kraemwaere,
 Tot Eedam hebben wijt verloren,
 Hoe souden wy vreucht oorboren,
 Eylaes waer sullen wy gaen?
 O Amsterdam vercoren
 Ghy laet ons Kraem noch staen.

Binnen Leyden noch ter Gouwe

Daer en moghen wy oock niet bliuen,
 Te Ouwater quam Bossouwe,
 Die liet hem weer verdriuen,
 Dus Mannen ende Wijuen
 Jck claghe mijn arme staet,
 Wat baet ons daghelicks schrijuen,
 Of ons heymelick verraet.

Al de Canssen loopen ons misse,
 Daer wy ons in verblyden,
 Wy meynden Alckmaer te krijgen wisse
 Don Frederijck moest ontrijden,
 Hy dede ten seluen tijden
 Tot Haerlem groote Moort
 Daerom wilde Godt niet lijden
 Dat Alckmaer worde verstoort.

Met den Prince deden wy iocken,
 Wy spraecken tot zijnder schanden,
 Dat hy liep met Swauelstocken,
 Graef Lodewijck met Spilmanden,
 Die spillen comen te handen,
 Tis ons een quade Leus,
 Die Sweuelstocken branden,
 De reuck slaet ons in de Neus.

O lacy wy waeren seer verblijdt
 Te Delft al binnen der steden,
 Wy deden Misse, wy hielden hoochtijdt
 Te Paesschen nu lestleden,
 Naer onse oude zeden
 Hadden wy tverraet ghebrocht,
 Daerom worden wy vertreden,

Onse dingen te niete ghebrocht.

TAmsterdam binnen de Mueren
 Daer souden wy ons wel spoeyen,
 Daer is een magher Cure,
 Ons Renten willen niet vloeyen,
 Op de galeyen te royen
 Ende eten Garsten Broot,
 Daer af souden wy niet groyen,
 Den arbeyt is te groot.

Een nieu Liedeken,

Op de wijze van Arien Maet.

Vvy Monicken en Papen
 Wy Gheestelicke Heeren,
 Met alle onse knapen
 Wy moeten sparen leeren
 Wy hebben niet om teeren
 Die Geus heeft ons verraen,
 Al ons vreucht en triumpheren
 Eylaes is al ghedaen.

Wy moeten schoyen achter lant
 Al teghen onsen willen,
 Sonder ghelt oft sonder pant
 Gheen Cleeren aan ons Billen,
 Wy krijghen niet te schillen,
 Van ghesoon oft van ghebraen,
 Hoe dat wy kermen oft ghillen
 Eylaes tis al ghedaen.

Wy hebben tgheheele Jaer ghehoopt
 Om ons soppen weer te krijghen,

Die Cans ons altijd teghen loopt
 Wy connen Godt niet bedrieghen,
 Hoe dat wy ons opstighen
 Het dijdt ons al ten quaen,
 Ons Pijlen willen niet vlieghen
 Eylaes tis al ghedaen.

Js dit niet een groot verdriet
 Dat wy nu moeten wercken,
 Dat wy mogen comen niet
 Weder in onse Kercken,
 Die Geus gaet op ons mercken
 Als wy comen op die baen,
 Hy grijpt ons haest by onse vlercken
 Eylaes tis al ghedaen.

T Wtert oft tot Amsterdam
 Moghen wy niet langher blijuen,
 Wy zijn kaelder als een ram
 Ons kinderen oock ons Wijuen,
 Wy moeten na Jtalien drijuen
 Oft na Spaengien sonder waen,
 Adieu Hollant willen wy schrijuen
 Eylaes tis al ghedaen.

Wy hadden groot gelt by hoopen,
 Daer op stont ons betrouwen,
 De Knechten om te coopen,
 En verradery te brouwen,
 Hoe dat wijt al ontfouwen
 Ten mach ons niet bestaen,
 Wy moghen ons hoeft wel clouwen
 Eylaes tis al ghedaen.

O Duckdalue lieue Man
 Met al v Spaensche knechten,
 Daer is nu langer gheen hoepen an
 Wy vallen van die plechten.
 Wy moghent niet wt rechten
 Wy connent niet wt slaen,
 De Geus die can me vechten
 Eylaes tis al ghedaen.

O Paus, O heylighe Vader
 Met uwe Cardinalen,
 V kinderen alle gader
 Moeten achter Lande dwalen,
 Och hoe pleghen sy te pralen
 Nu neemt men haer gheuaen,
 Sy moeten tgelach betalen
 Eylaes tis al ghedaen.

Oorlof Aflaet ende Cassen,
 Adieu Vesper ende Missen,
 Daer wy pleghen af te brassen
 Dat gaet ons nu ter quissen,
 Tvagevyer gaen sy wt pissen
 Sy werpen ons Offer na de Maen,
 Ons Vissery en wilt niet vissen
 Eylaes tis al ghedaen.

Een nieu Liedeken

op de wijze: Te Mey als alle de Voghelen singhen.

Nu heffen wy een Nieu Liedt aen
 Vanden Antichrist wilt dit verstaen,

Het sal hem nu openbaeren
 Den rechten gheest zijns monts verstaen,
 Dat sal ick v verclaeren.

Een oprecht Guyt is zijnen Naem
 Die altijd teghen de waerheydt wil staen
 Met woorden en met wercken
 Dat heeft den Paus so langhe gedaen
 Alsomen nu mach mercken.

Christus ginck prediken alle daghen
 Hy en reet op Rossen noch op Waghen
 De Paus heeft so heylighe voeten
 De Aerde is hem niet weerdich te draghen,
 Alle Keysers zijn voeten kussen moeten.

Christus die leefde in groot verdriet
 Also veel eygens en hadde hy niet
 Daer zijn hoofd op rusten mochte
 Sint Peter hy seluest visschen hiet
 Doe hy den Cijns penninck brochte.

Hier teghen nu is den Paus so rijk
 Men vint ter werelt niet zijns ghelijck
 Van Steden ende van sloten
 Dat heeft hy vercreghen al met practijck
 Dat heeft Godt nu eens verdrotten.

Siet aen Christum Gods leuende Soon
 Hy heeft ghedraghen een doornen Croon
 Men mocht niet by hem geraken
 Want hy den Berch is op ghevloon
 Doe men hem Coninck wilde maken.

Hem seluen heeft de Paus gestelt

Bouen alle Coninghen met ghewelt
 Hy draecht drie Croonen van Gouden
 Veel Christen bloets stort hy int velt
 Dat moetmen voor heylicheyt houden.

Sijn Leere gelt meer dan Gods ghebot
 Met Christus woort hout hy zijnen spot
 Sijn doen en is niet dan lieghen
 Sijn Jongeren gaen geschoren als een sot,
 Om de Armen te bedrieghen.

Christus heeft den doot ghesmaect
 Hier wt heeft de Paus een Craem gemaect,
 End Aflaet Brieuen gheschreuen
 Op dat daer niemant aen en gheraect,
 Hy en moeder veel ghelts om gheuen.

Vande Misse maect hy een Offerhant
 Hy seyt datter onse salicheydt aen hangt
 Js dat niet seer gheloghen
 Diemen doch alle door Christum ontfangt
 Dus heeft hy ons bedroghen.

Ja Christus ware noch vermaledijt
 Hadden hem de Missen niet beurijt
 Want als sy haer Canon lesen
 So bidden sy den Vader altijt
 Sijnen Soon ghenadich te wesen.

Christum heeft hy oock vast geleyt
 In ijseren sloten, somen seyt
 Alsmen hem gelt geeft met hoopen
 Soo moet Christus dan zijn bereyt
 Om de sielen te laten loopen.

Hy heeft gemaect dat Vagevuer
 Daerinne set hy de Zielen puer
 Alsmen hem ghelt wil toegheuen
 Dus heeft hy de heele werelt schier
 Met valscheyt in ghecreghen.

Hy seyt, God heeft ghemaect door biecht
 Daer hy doch valschelick aen liecht
 Hy heeftse seluest gheuonden
 Daer hy den menschen door bedriecht,
 Om gheldt vergheeft hy hare sonden.

Hemseluen heeft hy daer toe verknocht
 En menige Vrou ter schande gebrocht
 Als sy claghen hare ghebreken
 Och Vrouwen ick heb my so bedocht
 Jck moet v alleen wat spreken.

Dese sonden acht den Paus so slecht
 Daerom ghebiet hy zijn gheschoren dreck
 Dit is den mensche der sonden
 Daer Sinte Paulus af heeft gesecht
 Dat wort nu al beuonden.

Dit is de rechte Antekerst
 Die t'bloed en sweet den armen wtperst
 Met bannen ende met iaghen
 Nu is hy geuallen dat hy berst
 Godt en wilt niet langher verdraghen.

Jck bidde v Vader ghebenedijt,
 Dat ghy hem doch ghenadich zijt
 Ende wilt hem gracie geuen
 Op dat hy zijn sonden doch eens belijt
 End eewich met v mach leuen.

Een nieu Liedeken,**Op de wijze: vanden Edelen Lantman goet.**

Bisschoppen en Cardinalen
 Prelaten end Abten vet
 Coemt voort en wilt niet dralen
 Brengt uwen heylichdom met
 Mispapen end Canonicken
 Sophisten wijs end vroet
 Coemt al ghy Nonnen, ghy Monicken
 Coemt oock Jesuiten soet
 Met al v Roomsche ghebroet.

Ghy Papisten wt allen hoecken
 Maeckt v oock op den ganck
 End wilt my nu versoecken
 Vwen Vader die Paus is cranck,
 Te bedde ben ick gheleghen
 Als mensche desolaet,
 Laet loopen in alle wegghen
 End soecken eenighen raet
 Oft ick worde desperaet.

Al door de nieuwe Leere
 Come ick in dit dangier
 Sy wast soo lancx so meere
 In allen Landen schier,
 Tvolck wilt Schriftuere lesen
 Sy spreken met onuerstant
 Sy willen niet langher wesen
 Subieckt den Babel, want
 Hy staet ghebout int zant.

Die in voorleden tijden

My hielden voor eenen Godt
die helpen my nu bestrijden
En houden met my den spot
mijn Wetten sy vertreden
Als gheboden seer onreyn
sy en willen niet langher aenbeden
de sancten groot noch cleyn
Al in dit Aertsche pleyn.

Den Antechrist sy my noemen
Wie hoorden oyt meerder quaet?
die misse sy verdoemen
Als een werck van booser daet
dat Vagevyer sy versaken,
dat Offeren heeft ghedaen
die Oorbiecht sy oock laken
sy en willender niet meer aen,
dat cost my menighen traen.

Die Wtuaerden sy misprijsen
Als een onnoodich werck
de sancten sy verwijzen
Al met Schriftuere sterck
mijn Kercke sy diffameren
Al waert een roouers cot
mijn Priesters sy blameren
End houden voor Clercken bot
Al waert des duyuels rot.

Sy achten mijn Cramerije
Mijn Afflaets Briuen siet
Voor enckel dieuerije,
Js dit niet groot verdriet:

Sy en willen niet meer coopen
 Mijn Cramen gaen sy voorby
 Tot Christum ist dat sy loopen
 En soecken hem voor my
 Van mijn ware roepen sy fy.

Voor onsen Godt sy vlieden
 Hy is van Broode teer
 die wy den crancken lieden
 draghen met grooter eer
 Al wat wy bellen oft clincken
 Sy gaen al haren trant
 Sy en willen niet langher hincken
 Sy seggen: wy hebbent verstant
 Spaus Broot is aenden Tant.

De Cloosters end Conuenten
 Sy en achtense niet altoos
 Sy segghen: Het zijn de Tenten
 der Sodomiten boos
 Sy houdense voor Mestvercken
 de Monicken seer deuoot
 Sy zijnt die niet en wercken
 End eten der Armen broot,
 dit roept cleyn ende groot.

Tvolck is op ons verbolgen snel
 End maken ons fameus
 Sy heffen teghen ons de Wapen fel
 Met moede furieus
 Eerst zijn geuallen onse santen
 Wy moeten (ducht ick)volghen naer
 dit hoortmen aen alle canten,

Den volcke segghen openbaer
Sulcks vreesse ick oock voorwaer.

Soeckt list, raedt, ende practijcken
Ghebruyckt foortse ende ghewelt,
Laet Nigromancie blijcken
Op dat wy houden dat Velt
Wilt uwe Const nu baren
En spaert Siluer noch Gout
Oft wy moetent laten varen
Dat wy langhe hebben ghebout
Want het Volck wort veel te stout.

Satan Prince vander Hellen
Wy bidden ons doch bystant doet
Teghen die ons dus quellen
Ghetrouwelick ons behoet
Dees nieuwe Predicanten
Bederft oock inden gront
Diet bedroch van onse Santen
Den Liedden maken cont
Want sy makent ons veel te bont.

Een nieu Liedeken,

op de wijse, Swinters Somers euen groen.

Christelicke Broeders hier beneuen
Soeckt nu v salicheyt met vlijt
Wilt na des heeren woort nu leuen
So meucht ghy eewich zijn verblijt
Want de Tyrannen zijn verbeten
Die ons vervolch deden aen
D Afgoden Beelden zijn om gesmeten
Dat heeft die Viuelegeus ghedaen.

Papen en Monicken moeten nu lopen
 Alsoot nu blijkt int openbaer,
 Die haer Verdiensten plegen te vercopen
 Voor haer en quam noyt droeuer maer
 Gods volck plegen sy te vernielen
 En deen haer in speloncken gaen
 Nu loopen sy selfs met kackhielen
 Dat heeft die Viuelegeus gedaen.

Metten en Vesperen wilt hier op gissen
 Die zijn nu heel ter neder gheueft
 Completen, Vigilien, ende Missen
 Daer sy af ontfinghen vele ghelt
 Twert haer nu te rechte vergouwen
 Seuenvout na Dauids vermaen
 Men geeft nu oock geen gelt van Trouwen
 Dat heeft die Viuelegeus ghedaen.

O lieue Ghecapte ende Gheschoren
 Hoe ist met v nu dus verkeert:
 Datmen v hier niet meer en wil hooren
 Hoe wel ghy zijt gesalft, gesmeert
 Men plach v goeden dach te bieden
 Op de Marckt int openbaer plaen
 Nu moet ghy wt v vette keuckens vlieden
 Dat heeft de Viuelegeus ghedaen.

V leering en is niet Gods woort puere
 Die ghy dus lang hebt voorgesteld
 Daerom wortse nu na de Schriftuere
 Wtgheroyt al met ghewelt
 Het volck en wil niet meer aenbeden

Jan Melis inde halue Maen
 Hy is certeyn met voeten getreden
 Dat heeft de Viuelegeus ghedaen.

Prinslicke Papen, papisten allegader
 Jck rade v na mijn beste verstant
 Loopt en bidt tot de Paus v vader
 Dat hy de Geusen int Nederlant
 Jnden Ban wil doen op alle dese plecken
 Oft sy sullen v noch stellen op Raen
 Het volck dat acht v nu voor ghecken
 Dat heeft de Viuelegeus ghedaen.

Een nieu Liedeken,

Op de wijze, Adieu Pieronne, ende Teroane. Ofte Bragart de France.

Ach Heer hoe moet ick clagen
 Tgeene dat ic sie gebeuren
 Hoemen in dese daghen
 Dijn Schaepkens siet verscheuren
 Door s Paus erreuren,
 So loopen sy verdwaelt,
 Haer Herders die haer stueren
 Hebben den wech gefaelt,
 Vliedt Baals Papen,
 Babels Religioen,
 Die Christus arme schapen
 Met dreck van menschen voen.

So sy in Daniels tijen
 Versierders grouwel leerden,
 Door menschen fantasijen
 Het simpel volck verkeerden,

So sietmen ons gheleerden,
 Dat selue werck bestaen,
 Maer so sy doen vermeerden
 So salt haer noch vergaen.
 Vliedt Baals papen, Babels, *etc.*

Sy maken haer Afgoden,
 Die doen sy tvolck aenbeden,
 Twelc God claer heeft verboden
 Jnt woort na Moses reden,
 Sy bruycken vreemde zeden
 Recht na haer droomen vry,
 Soo haer Voorvaders deden,
 Twoort Gods verlaten sy,
 Vliet Baals Papen, Babels, *etc.*

Zy drijuen tvolc met hoopen
 Op eyghen deuchtsaem wercken:
 En stellen te vercoopen
 Den Hemel so wy mercken,
 Dit zijn s Paus Clercken
 Die tvolck so leyden blent,
 En Christus dienstich stercken,
 Wort onder haer gheschent,
 Vliet Baals Papen, Babels, *etc.*

Lof God tis beter comen,
 Dwoort can haer wel regeren,
 Haer dootlicke verdoemen,
 Dat sietmen gants mineren,
 Nu is haer tlamenteren.
 En ons door Christum vreucht,

O Kinders wilt gauderen
 Jnt lustich licht verheucht,
 Vliedt Baals Papen, Babels, *etc.*

Al haer vermoort versieren
 Js nu int openbare,
 Den Prince der Princhieren
 Stelt haer boeuerie int clare,
 Haer dierbaer ware
 En wert niet meer ghesocht,
 Coemt wech vliet Babels schare,
 Trecht is ons wederbrocht,
 Vliedt Baals Papen, Babels, *etc.*

Wee v, ghy blinde ghuylen
 Baals valsche Propheten,
 Waer onder wilt ghy schuylen,
 Dijn deksel wert versteken,
 Dijn mate is v ghemeten,
 Ghetelt is uwen loon,
 Gods woord heeft by na gheten
 Tsyraet van Babels croon,
 Vliedt Baals Papen, Babels, *etc.*

Stelt v Duyuels practijcken,
 By dwoort der waerheyt reene,
 En siet of sy is te gelijcken,
 Oordeelt na dwoort alleene,
 Neen daer zijdy te cleene,
 Twort goet gemaect met cracht,
 Dus loopt gy dan als eene,
 Moetwillich inde gracht.
 Vliedt Baals papen, Babels, *etc.*

Veel meer had ick gheschreuen,
 Van haer gedroomde loghen,
 Maer elck heeft wel beseuen,
 Hoe dat sy weynich doghen,
 Schout nu na dijn vermoghen,
 Tfenijn, bout op Gods woort,
 Want dwoort, en Babels seggen
 En draghens geen accoort.
 Vliedt Baals Papen, Babels, *etc.*

Prince die so gheuoelen,
 En dwoort der waerheyt prijsen,
 Wilt haren dreck afspoelen,
 Laet v van Christo wijsen,
 Op dat ghy int verrijsen
 Met Christo onbeuleckt,
 Eewich moecht veriolijzen,
 Jn heerlickheyt perfecte,
 Vliet Baals Papen,
 Babels Religioen,
 Die Christus arme schapen,
 Met dreck van Menschen voen.

Een Liedeken vanden gantschen handel der Nederlanden, ende vanden Val Babylons.

Op de wijze: Enghelenborch is een Bordeel, Enghelenborch is, *etc.*

Hoort Paus ghy grooten Antechrist
 V helsche Enghelen vol van twist,
 Sy roepen sterck: Viue Papist:

Wou meer gheen Christens hebben ghebrant
 Tplaccaet moest wech, dit was tverstant
 Sou tvolck peyslick leuen,
 Madamme loos, dit oock vercoos,
 Om vast altoos, was haren voos,
 Sy wilden met die Papen boos,
 De Christens hebben verdreuen.

Men preeckte Gods Woort suyvur ende claer
 Dafgoden vielen vanden altaer,
 Tdrencken tmoorden, was geen geuaer,
 Elck mocht leuen in tzijne,
 Maer tpaeps gesanck, golt loon noch danck,
 Want hen ontfanck, die was seer cranck,
 Tvolk was los wt haer bedwanck,
 Dit dede hen groote pijn.

Den Paus, Granuelle principael
 Wou sulck keeren als Cardinael
 Ontboot Duckdalue tPaus Vassael,
 Weuers waren zijn Elen,
 Om dlant ydoon, te maken schoon,
 Des Coninx croon, waer zijnen loon,
 Want moordery was hy gewoon,
 Roouen ende stelen.

Sint Truyen en te Willebroeck,
 Vergaerden veel Lants Heeren cloeck,
 Sy wisten wt des Paeps versoeck
 Datmen hem sou veriaghen,
 Twert ongemack, doen Egmont sprack,
 Tverbont dat brack, de Prins vertrack,

Tgemeen volck was doen veel te swack
De Spaeniaert wech te slaghen.

De Papen songhen: Gloria Laus,
Ter eeren die hulp al van den Paus
Dalbanen deden tvolck veel raus,
Tspel hiet hen al gewonnen,
Men sochter t goet, men storter bloet,
Tpaeps gebroet creech eenen moet,
Veel duysent menschen metter spoet
Vluchten wech so sy connen.
Sy vinghen en dooden den Egmont,
Den Graef van Hoorn in eender stont,
Oock veerthien Edelen van tverbont,
Gheuanckelick behouwen,
Diemen oock sach geuen den slach,
Met groot geclach, op eenen dach,
Den bloetraet diet ghedencken mach,
Twert hen noch wel vergouwen.

Sy maeckten weer nieu Goden fris,
Koster, Bagijne, elck luyde Mis,
Veel Huychelaers hielpen gewis,
Daltaren nieu oprechten,
Het Vagevyer heet, wert weer verbreet,
Voor tzielen leet,, vontmen bereet,
Sielmis Pardoen, al tPaus bescheet,
Men gaf weer ghelt van biechten.

Mijn Heer de Prins een vromer Helt,
Quam by Maestricht met groot geweld,
Om slaen Duckdalue, die bloot int velt,
Hem schandich had begrauen,

Hy vreesde seer, den vromen Heer,
 Die doen dafkeer, nam veel te meer,
 Deur Brabant, Vranckrijck, want met eer
 Wou hy zijn vyant strauen.

De krijch was wt, elck Paep sprong locht
 Duckdalue heeft flux zijn loon gesocht,
 Hy eyschte meer, dan tvolck vermocht,
 Paep hadt hem toe gheschreuen,
 Het thiende deel, van elck Juweel,
 Twert al crackeel, dlant socht appeel,
 Jn thien Jaer creech hy trestken heel,
 Hadden zijt willen gheuen.

Maer Lant en Luyden worden gram,
 Sy riepen den Prins diet haest vernam,
 Om hulp die weer geweldich quam,
 Den Lande assisteeren,
 Jn Henegou, als Crijsman bou,
 Voor dlant getrou, hy vechten wou,
 Duckdalf dorst noyt voor zijn aenschou,
 Met macht hem recontreren.

Maer met verraet, is hy te sterck,
 De Fransche moort was met sijn werck,
 Sy meynden also int Brabants perck,
 Die Edel Prince tomringhen:
 Tfrans volck planteyt, hen toe geseyt,
 Was neer geleyt, doen bleeck wel tfeyt,
 Ten docht den Prins daer niet ghebeyt,
 Godt wous oock niet ghehenghen.

Naer Hollant hy trock, zijn was den Briel

Vlissing, der Veer hem oock toeuel,
 Op dat elck stadt haer goet behiel,
 Haer Recht en statuyten,
 Sy kenden wel, Duckdalfs opstel,
 Als slauen snel, sou hijse fel,
 Met dinquisici doen ghequel,
 Twas tijt hem houwen buyten.

Hier viel door Pausdom, tgroot abuys,
 Claris noch Nonne en bleeffter thuys,
 Oock Monck, Canonc en wou confuys,
 Voor tPaeps geloof niet hanghen,
 Elck is gewent, wt zijn Conuent
 Den Graef bekent, met Bartelent,
 Wouden nemen die Papen blent,
 Jn haer self strick geuangen.

Ghy Papen nu, val op den cop,
 Den steen van u, geworpen op,
 Men hangt v vrijlick by den crop,
 V en baet Cruyne noch salue,
 Want Viuele Geus, is nu de Leus,
 Bercht uwen neus, theel aenschijn preus
 Tvoorsitten is gedaen Pompeus,
 Gaet claget vry Duckdalue.

V quispel v water wort niet begeert
 V Olie oock aen v Lappen smeert,
 Blijft vry thuys met uwen weert,
 Jn die halue Mane,
 Want tvolck propijs, ist worden wijs,
 Dat al v spijs, is groot afgrijs,
 Dus schrijft al tsaem, voor een deuijs,

Wech vuyl Paep, ruyt de bane.

J. vander Voort.

Een nieu Liedeken

op de wijze Swinters Somers euen groen,

**al waer de Staten van Brabant, ende Vlaenderen troosten die van Hollant
ende Zeelant naer haer verlies van Zirickzee, met een cort verhael van al
tgene dat by haerlieden geschiet is om haer lant in vrijheyte te brenghen
al eer sy luyden vrede tot Gent maecte, gemaect op Vraghe en Antwoorde.**

De Staten van Brabant en Vlaenderen Vraghen.

O Hollant en Zeelant cloeckmoedich
 Waerom treurdy in deser tijt
 Want Godt die sal noch seer voorspoedich
 Verstercken v daden gebenedijt
 Dus treurt niet lieue metgenooten
 Want ghy sult sien aen elcken cant
 Dat wt v wercken zijn ghesproten
 Vrijheyte in ons vaders lant.

Antwoorde.

O Brabant en Vlaenderen verheuen
 Hoe connen wy oock zijn verfraeyt
 Deen stadt coemt naer dander in sneuen
 Ons velden liggen onbesaeyt
 Zirickzee dat zijn wy nu quijte
 Veel liggen int verdriet versmoort,

Dwelck ghy ons doet tot grooten spijte
Om dat wy leeren Godes woort.

Vraghe.

Hout op van clagen vrienden fiere
En toont v cloeck in v voorstel
So ghy ghedaen hebt goedertiere
Al sien v vyanden noch so fel,
Sy hebben v noch niet verbeter
Al toonen sy haer so vaeliant
Want de menschen oock wilt dit weten
Vrijheyte in ons Vaders lant.

Antwoorde.

Dat ghy sout dencken Broeders pleyne,
Dat wy van v volck zijn veruaert
Ghy abuseert v al certeyne
Den Heer die ons dus heeft gespaert
En voor wien dat wy oock strijden
Die sal ons schilt zijn met accoort
Want ghy gaet ons alle benijden
Om dat wy leeren Godes Woort.

Vrage.

Strijdt ghy dan voor gods woort warachtich
So strijden wy noch eer iet lanc
Met al het gantsche lant eendrachtich,
Om te leuen vry ende vranc
Vuyt het geweld der spaensche honden
Die ons dus langhe hebben vermaent
En vercrijgen so tot aller stonden
Vrijheyte in ons vaders lant.

Antwoorde.

O Brabant seer schone landouwe,
Die woorden luyden daer seer soet
Dan wilt ghijt beginnen op trouwe
So grijpt nu eenen leeuwen moet

En wilt daer in passeuereren,
Oft anders wort ghy al verstoort
Alsoomen ons nu gaet tracteren,
Om dat wy leeren Gods woort.

Vraghe.

Wat denct ghy Hollantsche Romeynen
Dat wy so slecht zijn, neen voorwaer
Doen wy Mansvelt gingen vercleynen
En Barlamont vingen eenpaer
Met Juliaen en meer ander gasten
Die sy verheffen als een sant
So bereyden wy ons die basten
Vrijheynt in ons vaders lant.

Antwoorde.

Der vrienden Raedt seyt die Schrifture
Sult ghy achten Brabanders stout
Ghy siet aen ons schoone figure
Dus en spreeckt toch niet also bout
Want wy worden veriaecht, verdreuen
Ons onschult wort oock niet gehoort
Jae veel moeten laten haer leuen
Om dat wy leeren Gods Woort.

Vraghe.

Te Bruyssel hebben wy verslegghen
Veel Spaengiaerden verstaet dit wel
En ses Walen zijnder deurreghen
Van ons op de mueren fel,
In Vlaenderen bedrijft men wonder
Tot Wtrecht ist oock al herplant
Om te hebben hoort dit by sonder
Vrijheynt in ons Vaders lant.

Antwoorde.

Dit hebben wy onlancx vernomen
Godt sy daer van gebenedijt

Dat nu so verre is ghecomen
 Dat ghy ontwaket so subijt
 En met troost dus thert verstercken
 Alst ons was van ancxt heel doorboort
 Want het zijn des hoochsten wercken
 Om dat wy leeren Godes Woort.

Castijt sonder verwijt.

Een Claechliedt ouer de vermaerde Coopstadt van Antwerpen,

Op de wijze, Wilhelmus van Nassouwe.

Vvaeckt op ghy Nederlanden
 Waeckt op tis meer dan tijt
 Of ghy comt oock in schanden
 Dus siet wel toe subijt
 En wilt met den Prins ghetrouwe
 Veriagen t Spaens ghebroet
 Of ghy brengt v in rouwe
 Ja om lijf ende goet.

Wilt toch nemen exempel
 Aen Antwerpen playsant
 Dwelck was Europus Tempel
 Van Neering triumphant
 Haers ghelijck is noyt gheuonden
 Van Coopmanschappen schoon
 Wat wiltment veel vermonden
 Het was des Werelts croon.

Van Oosten ende Westen
 Js daer tgoet inghebracht
 Gout siluer vanden besten

Ghesteenten vol van cracht
 Damasten en Fluweelen
 Die zijn daer seere ghemeen
 Ja Ringhen en Juweelen
 Achten sy daer oock cleen.

Oock canmen wel aenmercken
 Haer Rijckdommen groot
 Aen Huysen ende Kercken
 Die daer ghebout staen bloot
 Tstadthuys mach ick wel noemen
 Met twee Borsen incluyt
 Vanden Pandt mach ick wel roemen
 En oock van d Oosters huys.

Maer hoe sydy gheuallen
 O Coninclijcke stadt
 V Neeringhen die smallen
 V huysen ligghen plat:
 Dit heeft ghedaen den Vader
 Der Tyrannen verwoet
 Ducca Dalf een Spaens verrader
 Gierich naet Christen bloet.

Doen hy v heeft ontstolen
 Die Croon al van v hoeft
 En maeckten de moorders hollen
 Die v nu hebben berooft
 Veel sachmen doen singhen
 Van vreuchden Neros liet
 Die nu oock moeten springhen
 En sitten int verdriet.

Jnde maent na October

In Nouember den vierden dach
 Wert ghy bespronghen sober
 Doort tCasteel sonder ghewach
 Met twee duysent Soldaten
 Vanden Antechrist verwoet
 En noch twee hondert pyraten
 Te Peert zijt dit wel vroet.

Dese Spaensche bloethonden
 Hebben v bestormt fel
 Soo dat sy daer deurwonden
 Menich redelick gesel
 Die v wilden beschermen
 Als een maghet eerbaer
 Maer Godt moet het erbarmen
 Uwen val volchden naer.

Doen sy hadden ghecreghen
 Die schans teghen haer ghestelt
 Doen zijnder so veel verslegghen
 Datse niet en zijn ghetelt
 Het roepen ende krijten
 Tot inden Hemel clanck
 Van diemer sach doot smijten
 Al vande Spaeniaerts stranck.

Kinders en vrouwen clachtich
 Sijn daer met hoopen vermoort
 Oudt Jonck O Godt almachtich
 Waer ist oock oydt ghehoort
 Van datter is bedreuen
 Vander Spaenschen tyran
 En yghelijck moeste sneuen

Wast oudt ionck wijf ofte man.

Jerusalem clockmoedich
Noch Troyen gheruyneert
En zijn noyt so verwoedich
Noch wreet ghedestruert
die stadt deden sy branden
Tvolck worpen sy daer in
Met haer bebloede handen
Schoffierden sy niet min.

Veel zijnder doot ghedronghen
In desen wreden strijt
Veel oock int water spronghen
En verdroncken subijt
de soldaten vander stede
Worpen geweer inde vest
dwelck sy volchden mede
Omme so tontcomen best.

Oock veel kinders ende vrouwen
Sachmen gaen den seluen gang
Om tleuen te behouwen
Noyt doot en was so strang
schepen vol volcx gheladen
soncken int schelt seer ras
Om dat elck onberaden
Hem salueerden op dat pas.

Veel Heeren zijn ontloopen
desen seer grooten noot
Oock moestent veel becoopen
Met een haestighe doot

Alsoot wel is gebleken
 Aende Graef van Ouersteyn
 Oock sietmen noch gebreken
 Veel Heeren int gemeyn.

Dertich Vendelen knechten
 Laghen daer inde stadt
 Met duysent ruyters om te vechten
 Teghen den Spaengiaerts plat
 Die zijnder meest gebleuen
 Soo datmen seyt ter noot
 Datter wel zijn gheslegghen
 Achtien duysent menschen doot.

O Antwerpen verheuen
 Merckt wat v is geschiet
 Als dat ghy coemt in sneuen
 Door truysschen van een riet
 Want die v doen dit lijden
 Verstaet wel hoe ickt meen
 Hadden tot allen tijden
 Wel hondert teghen een.

O ghy Wethouders bloetgierich
 Hier voelt ghy Godes hant
 Ghy woeckenaers onmanierich
 En ouerdaders vailiant,
 Leert nu Godt eens recht bekennen
 Verlaet v boosheyt quaet
 Op dat ghy moecht ontrennen
 Dat ouer v hoeft noch staet.

Oorlof ghy menschen alle
 Merckt wel op dit beclach

En roept met groot geschalle
 Wee ouer sulcken dach
 En wilt v tot Godt keeren
 Rijck arm oudt ende groot,
 Op dat den Heere der Heeren
 Ons houdt wt sulcken noot.

Een nieu Liedeken, van den Cornel van Groeningen

op de wijze van Keyser Maximiliaen.

Verheucht v ghy Nederlanden
 Verheucht v tis meer dan tijt
 Dat ghy nu siet comen tot schanden
 Die v dus seere hebben benijdt
 Den Spaniaert blijft int Nederlants crijt
 In spijt van haer moorden en branden
 Dies sy Godt den Heere ghebenedijt.

Brabant en Vlaenderen schoone
 Artoys ende Henegouwe soet
 Die hebben als Vtrecht ydoone
 Haer verbonden met den Prince goet
 Om te verdrijuen dat spaens gebroet
 Dan Groeningerland spant de Croone
 Want sijt volbrachtent met eenen moet.

Casper de Robles bloetgierich
 Haren Coronel seer heet
 Die heeft doen grauen onmanierich
 Eenen put, en een wipghalge wreet
 Heeft hy gestelt tot elcx leet
 Om daer me te moorden vierich

Want de basten waren oock al gereet.

Voorts heeft hy by hem ontboden
 Al sijn Capeteynen cloeck
 Op dat sy als valsche Joden
 Souden besweeren zijn versoeck
 Dwelc was den Borger te brengen om hoec
 Waer voor sy niet en zijn gheuloden
 Dan Losy en wilde niet aen die vloeck.

Doen hy nu wert gheware
 Losijs mannelicke daet
 So heeft hy terstont openbare
 Ontboden al vander straet
 Losijs Corporael ende zijnen maet
 Om van haer allegare
 Te vernemen haren raet.

Waerop eenen Sergeant vanden Baeniere
 Antwoorde seer cloeckelijck
 Smackende de pen int viere
 Jck sy veel lieuer eer morghe een lijck
 Dus had den Coronel geenen wijck
 Dan seyde ick sal v schiere
 Doen vallen metten Palmen int slijck.

Daer na zijn sy geghangen
 By haer Soldaten aen elcken oort
 Die alle sonder verlanghen
 Beloefden te wederstaen den moort
 Dit heeft den Coronel seer haest verhoort
 Dies hy met groote verstrangen
 Wert op haerlieden seer verstoort.

Hy heeft den Loupes last gegeuen

Te vullen veel geschuts gemeen
 Met haghel om te doen sneuen
 De Soldaten groot en cleen
 Die daer naer de wacht trocken reen
 Dan zijn opset is achter ghebleuen
 Want hy quam selfs int gheween.

Als de Soldaten dit verstonden
 So swoeren sy terstont.
 Dat so sy den Coronel vonden
 Hem souden vangen vaet mijn oorcont
 Dies trocken sy met sulcken gront
 Tot voor zijn huys daer sy naert vermonden
 Hem niet en eerden na doude verbont.

Dit heeft den Loupes seer verdrotten
 Dies hijse dreychden stijf
 Dan sy hebben soo seer naer hem geschoten
 Dat hy qualick ontdroech zijn eygen lijf
 Ja zijn Soldaten noyt schoonder bedrijf
 Hebben met den ander gesloten
 Te leuen en steruen als man en wijf

Doen zijn sy met eenen ghedruyse
 Ghelooopen naer den Coronel
 Dien sy eysten wten huysen
 Noyt Tyran was in meerder gequel
 Sy namen hem met den goeden gesel
 En setten hem confuyse
 Opt Raedthuys verstaet dit wel.

Daer naer zijnder noch gegrepen
 Vier Capeteynen bloot

Met meer ander boeuen doornepen
 Die wel eer waren haer ouerhoot
 Die setten sy geuanghen in grooten noot
 Al warensse vol loosheyts geslepen
 Sy en conden niet wederstaen den stoot.

Seigneur Fascus verheuen
 Coronel van Zutphen was
 Die heeft hem terstont begeuen
 In een Monicken Clooster ras
 Al waer hy sonder langher geplas
 Sijnen baert en hayr heeft doen sneuen
 Om tontcomen dit vreemt gebras.

De Soldaten als Leeuwen woedich
 Sochten aen elcken cant
 Om te vinden desen Tyran bloedich
 Dan wat sy deden den lieuen sant
 Die was inden Monicken pant
 En socht als ander Monicken moedich
 Na hem selfs, met een keersse inde hant.

Den eenen Monick cloeck van aerde
 Verdroot dit groot gerucht
 Dies hy den Spaengiaert niet en spaerde
 Maer seyde onbeducht
 Dit is eenen monick sonder vrucht
 Van onser oorden als de vermaerde
 maer niet van dit conuents ghehucht.

Den Monick me considerende
 Datse niet en verstonden zijn liet
 Dies hy hem weder accuseerde
 En seyden met een soet bediet

Daer is den Man, dus hout hem siet
 Waer door sy hem apprehendeerde
 Met die Cap die hem bracht in groot verdriet.

Corts daer na onbesweecken
 Vingen sy noch met groot Jolijt
 Den Prouoost die hem hadt gesteken
 In des Pastoors schoorsteen wijt
 Loupes wert met gebracht int crijt
 Dien sy soot heeft ghebleken
 Noemden den Beul van Groeningen subijt.

Den Wachtmeester socht oock listen
 Om haer handen te ontgaen
 Dies hy vol arge listen
 Een Papen rock heeft aengedaen
 Dan sy cregen hem al mede gheuaen
 Ten baten kijuen ofte twisten
 Inde diefput most hy springen saen

Die vanden Dam en Delfsiele cierich
 Brochten mede als Lantsers goet
 Gheuangen haer Capeteynen vierich
 Noyt Soldaten waeren bet gemoet
 Sy swoeren tsamen met lijf en goet
 Malcanderen by te staen manierich
 Om te verdrijuen de spaengiaerts verwoet

Voort hebben sy ontbonden
 Den Ambassadeur minioot
 Die vande staten was gesonden
 En vanden Coronel ghepijnt ter doot,
 Die sy terstont met herten bloot
 Eet deden na sijn vermonden

Om dlant te helpen wt allen noot.

Hier na is hy sonder laten
 Ghereden na Brussel vailiant
 Om daer te vertellen die staten
 Hoe hy was geuaren in Groeninger lant
 Dus danckt nu Godt aen elcken cant
 Dat hy ons dus compt ter baten
 Doen wy by na waren vermant.

Een nieu Liedeken vanden vrede

ende gaet op de wijze Swinters Somers euen groen.

Laet ons nu alle vrolick wesen,
 Door dese feeste van accoort
 Die menich heeft genesen
 Die van drucke laghen versmoort
 Want die Bruyt is nu ons Medecijne
 Seer fijne compt sy ons te pas
 Met accoort en minne fraey van schijne
 Helpen ons op die beenen ras.

Hertelicken begeeren vrymoedich
 Met vierich appetijt eerbaer,
 Brenghen haer vyanden bloedich
 Tot onderdanicheyt voorwaer,
 Also nu blijkt in dees Nederlanden
 Met schanden mense wijcken siet
 Door de viericheyt menigherhanden
 Diemen aen vele menschen spiet.

Deucht en Eer is vader en moeder
 Al van accoort tprincelick vat,
 En helpen met als tslants behoeder

So dat hy crijcht so menige stadt
 Om daer deucht is te doen blijcken
 En afwijcken van haer voorstel
 Dus laet ons Godt dancken alle ghelijcken
 Dat hijt dus heeft geuoecht so wel.

Goeden Wille Leeraer verheuen
 V viericheyt ghy nu wel toont
 Om met accoort en minne te leuen,
 Waer Christus oock int midden woont,
 So dat ghy v nu wel moecht verblijden
 Gheen lijden cannen v aendoen,
 Want de Bruydegom sal v beurijden
 Al spreken sy oock noch so coen.

O Eerbaer Conuersatie schoone
 Een bode van dit hijlick groot
 Ghy roept so menigen persoone
 Die lang hebben geweest benoot
 Om inden tempel volle van deuchden
 Met vreuchden te comen net en fray
 Waerin hem menich mensche verheuchden
 En zijn gecomen sonder dilay.

Prince.
 O Princelijcke daden alle
 Die in dese Vrede zijn gedaen
 Ghy zijt seer sterck van ghetalle
 Om tegen alle quaet te staen
 Dus bidden wy v mannen en wijuen
 Wilt verstijuen in Gods woort
 Gods woort is, en sal ewich bliuen
 Door dit houwelijck van Accoort.

Vant leste afscheyt, ende vertreck der Spaengiaerden

Een nieu Liet ghepresen, kunt ghijt niet singen so meucht ghijt lesen.

Vvel op ghy Spaengiaerden
 Die nu in Brabant zijn
 Hoe smaect v dat ghebraden,
 Daer toe den coelen wijn
 Ghy moet na spaengien met ghewelt
 Sonder paspoort sonder ghelt,
 Wochey slaet die spaeniaerts vry.

Wt spaengien quamen sy dringen
 Die spaensche Jonckers wijs
 Brabant wouden sy dwinghen,
 Die steden maken prijs,
 Of sy wouden zijn betaelt
 Den lesten penninck niet gefaelt
 Wochey slaet die spaengiaerts vry.

Die staten sonder falen
 Setten de Spaeniaerts eenen dach,
 Men sou haer al betalen
 Haer leeninge corten af,
 Dan souden sy weder na spaengien gaen
 De spaeniaerts spraken niet te verstaen,
 Wochey slaet die spaengiaerts vry.

Die spaengiaerts sonder falen
 Spraken ghelijcker hant,
 Ghy moet ons al betalen
 Van dat wy quamen int Lant

Die voor Alcmaer ende Haerlem groot
 De Guesen hebben geslaghen doot
 Wochey slaet die spaengiaerts vry.

Wat hebt ghy hier bedreuen
 Spraken die staten al
 Dat lant is ons gegeuen
 Spraken die spaeniaerts vals
 Tis v gegeuen van Duckdalf,
 Maer ghy en krijges noch niet half
 Wochey slaet die spaengiaerts vry.

Die hooch gheboren staten
 Wt Vlaenderen en Brabant
 Sy sonden haer plackaten
 Ouer in Gelderlant,
 Dat sy souden cleyn en groot
 Smijten al die spaengiaerts doot
 Wochey slaet die spaeniaerts vry.

Jn spaengien moeten sy al wat doenen
 Die spaensche Jonckers moy
 Gaen lappen oude schoenen,
 Hier gaen sy so parmefoy,
 Daer gaen sy met verscheurde cleeren
 Hier ist al Monseur mijn Heer
 Wochey slaet die spaengiaerts vry.

Al met verscheurde broecken
 Brocht haer Duckdalf int lant
 Sy moegen hem wel vloecken
 Hy heeft haer hier gheplant
 Hy at zijn gebraen alle daghen
 Nu werden sy met den spit geslagen

Wohey slaet die spaeniaerts vry.

Als sy nu zijn verdreuen
 Die Spaensche Jonckers knap
 Dan moghen sy wel leeren weuen
 Of roepen ketel lap,
 Oft schoorsteenveger sonder leer.
 Js dat niet schand voor sulcken Heer
 Wohey slaet die Spaeniaerts vry.

Sy menen te trecken na Spaengien
 Met haer ghestolen buyt
 So coemt de Prins van Oraengien
 Die slaet haer op de huyt
 Sy en sullen niet een nagel houwen
 Om haer eygen gat te clouwen,
 Wohey slaet die Spaeniaerts vry.

Ghy lansknechten sonder falen
 Dient die staten trou en hout
 Men sal v wel betalen
 Met siluer ende met gout,
 Ghy sult die spaensche Heeren altemael
 Ridder slaen met yser en stael
 Wohey slaet die Spaeniaerts vry.

Om dat Babels Dienaren (Gods volck) niet stilt te schelden: Maer dichten leughen Refereynen (als hypocrijten) Soo moedmense straffende, haer selfs quaedt vermelden: En heerlijk (met Schrift, als Christus) haer boosheyt verwijten.

Ghy Cains Broedtsele, ghy Aderen geslachte,
 Ghy Baals dienaers, die den Antechrist wrachte,
 Ghy Judas Zaet, ghy Deotrehissche gesellen,
 Ghy Babels boeleerders, die de Hoere vercrachte,
 Gy Sathans beschermesl, die Franciscus verdachte,
 Ghy Afgodendieners, ghy Draken der Hellen,
 Schroemt, beeft, draecht rou, weent ende huylt, beghint te tellen,
 De graden ws vals, o Ghy Nigromanceenen,
 Want tis seer na by, *dat v de heer wil quellen*
 Hem walcht de Offeranden, En Toouery met eenen:
 Den tijt is haest hier, dat hy wil vercleenen
 V Rijck met menschen handen, door grouwelicke plaghen:
 Want so seght de Propheet: laet rusten sy die meenen,
 Met haer heycracht te worgen, die Godt behaghen,
 Ter laester tijt suldyt Lant in crygen met lagen,
 Ghy sult haer t Zweert Bringhen, End Godt Pestilencie veruaert:

Hier met dreycht hy v Boose, ick moet v ghewaghen:
 Babels Schelluynen, dect v cruynen,, ghy Judas aert,
 Verberght v nou,, draecht vry rou, en laet groyen den baert.

✦ Ghy Pharaos Succedenten, die ons beschuldicht met moort:
 Ghy Achitophels Pleghers, verre moet zijn gehoort
 Ons onschult (van u), Maer v Moordadighen schijn
 Roept Wraeck (inden Hemel) hoe gy d Onnosele verschoont.
 Roemt vrij op den Coninck, en v Antechrist gestoort:
 Wy hopen op den Leuenden Godt: Hangt met ghepijn:
 Moordt, Worcht, ghy verleyders en wascht v handen fijn:
 In tbloet der Gerechter, Soo ghy oock doet certeyn:
 Tschaedt niet, tis Godt al bekent: Tsal haest vergolden zijn:
 Want tgheschrey is voor Gods Ooren gecomen gemeyn,
 Ten ginck Core, Dathan, noch Abiron noyt so onreyn,
 (Alst v) Ghy Sodomijtsche Epicureen quaet,

Die teghen Natuere sondicht, Oock wt hoochmoet vileyn
 Wel wetende wat recht is, dan om eygen baet,
 Verraet en verjaecht gy op dat v schandelick gelaet
 Niet kenlick wort: Maer Godt heuet de zijne verclaert,
 Dus wacht ghy op Jesabels hulp, Maer ick geef v raet,
 Babels Schalluynen, dect v cruynen,, gy Judas Aert
 Verborcht v nou,, draecht vry rou, en laet groeyen den Baert.

✠ Dect v Cruynen, draecht rou, en laet groeyen den Baert net,
 Ghy Gheveysde, Meyneedighe, en Ongheschoren met,
 Die daer Vrede belooft hadt: Maer tSweert opgeheuen,
 Ghy roept Wraec ouer ons, Maer tverderuen onghet
 Met een eeuwich Knaghen,, der Conscientien besmet,
 Coemt snel ouer v eygen, soot claer is beseuen,
 Gy Pharaos ghelijcke, die Vreed belooft te gheuen
 Als Gods thoren ouer v is, Maer dan werdt verwoet,

God noemt v dieuen, Moorders, Meyneedige Teuen:
 Ja wil niet datmen Bidde voor sulc verstoete bloet;
 Tfy, Schaemt v der sonden, dat ghijse op schrijuen doet,
 Die uwen stinckende God Melis (daerin ghy vertrouwt)
 (Niet eeren) En treedt so met voeten tBloet Christi soet,
 Todt Teecken dijns Boosheydts, O ghy huichelaren stout.
 Daer is doch gheen salicheyt, dan in (tBloet) menichfout
 (Christi Jesu) Ghy Vipren, hoe ghi daer teghen haert:
 Dus volcht raet, Wan dt ghi ontcommes niet, met gelt of gout!
 Babels Schalluynen, dect v Cruynen ghy Judas aert,
 Verborcht v nou,, draecht vrij rou,, En laet groyen den Baert.

Prince.

❀ Schaemt v ghy dwase, die op Princen hoept volheerdich:
 Schaemt v boose, die steelt Christi Ghenade weerdich:
 schaemt v Coopliden, die vercoopt uwen Godt midts desen:
 schaemt v Hoereerders, verbiedende

tHouwelick expeerdich:

Schaemt v, die daer vervalscht het Doopsel rechtueerdich:

Schaemt v, die verbiedt d Woort Gods te singen oft lesen:

Schaemt v, ghy die den Paus eert, voor Christum ghepresen:

Schaemt v gy stomme houten beelden Honnoreerders:

Schaemt v, ghy die *den* Antechrist v hoofd laet wesen,

Somma, schaemt, schriect, en beeft, al ghy boose Obedieerders,

Die daer consenteert, dat de Spaensche Boeleerders

Met v Wijuen en Dochters hoereren eenpaer.

Deckt ghy v Neusen, Ghy Gods Gemeynthe verneerders,

Diens Eynde snel als een Valstrick sal comen met vaer:

Ghy sult Weduwe en Weese op eenen dach worden, Daer

Hoort ghy Leughenaers v Val, die ons met last beswaert,

Dus hoeret of ghy wilt, Oft achtet vrij lichte, Maer

Babels Schalluynen, deckt v Cruynen ghy Judas aert,

Verborcht v nou, draecht vrij rou,, En laet groyen den Baert.

Refereyn.

Gheslachte der Maechden van Antwerpen vercoren,,
 Weent, roept laet hooren,, als nu ten tijen,,
 V suster wort vercracht, die ghy hebt ghesworen
 Sult ghy den thooren,, noch langhe lijen
 Dat sy sal moeten leuen in Momboirdijen
 Waer dore sy onteert wordt, en coemt in schanden,
 Midts twee loose schalcken, die haer comen bestrijen
 Sy willen haer secreten, hebben in Handen,
 Ten is noyt gesien, hier in dese Nederlanden
 Dat ander vreemde haer soude regeren,
 Haer rechte Momboirs zijn wech, en sommige in Banden
 Die haer wel plochten te gouernereren,
 Doen sachmense blijdelick triumpheren
 Maer nu sidtse in druckighen versere
 Om dat haer twee vreemde Momboirs willen violeren,
 Eylacen dees Maecht, verliest schier gants haer eere.

Dese twee vreemde Momboirs, wilt hier wel op letten
 Onteeren en verpletten, dit Maechdeken minioot
 Sy ontsuyeren haer cleet, met onreyne smetten

[A]lree sy haer setten metten borsten bloot,
 Sy hebben haer genomen de Croone vant hoot,
 [D]at noyt Keyser en dede, noch Coninck reene,
 Sy grauen haer een gheuanckenisse groot
 [D]aer sy haer geslachte in willen brengen ghemeene,
 [O]m datse soudē regeren haer goet alleene,
 [D]enckt hoe datse met dees maecht nu leuen
 [S]eyt daer yemant tegen die coemt in weene,
 [D]us wordt haer goedt den vreemden ten besten gegeuen,
 [H]aer Maechschap wort hier wten Lande ghedreuen
 [W]onder bedrijuen dese twee vreemde in elcken keere,,
 [T]en was geen noot, hadder eendracht gebleuen
 [E]ylacen dees Maecht, verliest schier gans haer eere.

Verliest sy niet haer eere, en lijt torment onsachte,
 [N]iettemin haer gheslachte,, wort oock gedreycht en ghequelt,
 [S]y beginnen schier te brenghen, groot en cleyn van machte
 [D]ese gheachte,, tgeweer in hen ghewelt,
 [J]ae bouen dien noch een groote somme van ghelt
 [O]p alle tghene datmen ter merckt souw moghen halen,

Sal worden accijse end Jmpost gheste[lt]
 Antwerpia Maecht, hoe sietmen v nu d[alen]
 Ghy die vermaert waert, in swerelts p[alen]
 Voor die schoonste, Rijcxste sonder blama[tie]
 Nu sidy subject onder die v doen dwale[n]
 En veriaghen van v schier elcke nacie
 Suldy noch langhe lijden dese temptac[ie]
 Jck hoepe neen, al wort v cracht seer te[ere]
 Dies ick beclaghe v perturbacie,
 Eylacen dees Maecht, verliest schier g[ans] haer ee[re.]

Prince.

Princersselicke Maecht Maechdeli[jcke] Karssouwe
 Jck hoepe uwen rouwe,, sal haest wes[en] volendt,
 Ghy wordt vertroost als Susanna de[er]baer vrouwe,
 De Daniel ghetrouwe inden noot was [pre]se[nt]
 hoe wel sy verwezen was tot sdoots torm[ent]
 Denckt oft ghy oock todt steruens wa[ert] verwesen,
 Den seluen Godt leeft noch omnipote[nt]
 hy sal uwen druc door eenen Daniel gene[sen]
 Tgheweldt der vreemden reyn Maec[ht] wtghelesen,
 Wort v versoet door v vrienden voorwa[er]
 En comen v ter hulpen en noch by desen
 Sult ghy hebben,, en hooren Deuang[elie] claer,
 Alle tghene dat v ghenomen is int voor[leden] Jaer.
 [C]an v weder gheuen dalmoegende Heere
 Betrout dat vastelijck, reyn Maecht eerbaer
 So blijft ghy als vore vernieut in v Eere.

Een schoon Refereyn, ende een nieu Liedeken van Amsterdam.

Hoort Amsterdammers vol pracht ende vol hoochmoedicheyt,
Die in ouervloedicheydt,, uwen Heer vergheten:
[C]oemt tot beken, draecht rou, weent, bidt met spoedicheyt,
Omme des Heeren goedicheyt,, groot en ongemeten:
Ghy hebt tot noch toe vermoort, verbrant ghesmeten,
En bitterlick verbeten, Gods wtuercoren
Sijn Schaepkens hebt ghy haer huyt afgereten,
Haer vleesch gevretē,, als woluen vol toren
Hierom heeft Godt zijn gramschap ghesworen,
Ghy blijft verloren,, tbaet claghen noch crijten,
Door tschandelick lasieren van v ende v Geschoren
Moet ghy versmoren, vergaen als Sodomijten,
[H]ierom doet boete, betert v als Niniuijten,

Wilt *van* v smijten der sonden roc in tij[en]
 Weent schreyt, v lippen wilt met bidd[en] verslijten,
 Hout op van v bijten,, om Gods Woo[rt] benije[n]
 Tsal v suer opbreken tegen Godt te strijen.

Refereyn.

Die Coningen des werelts, die V[or]sten der Aerden,
 Sijn door den Paus opgestaen, m[et] cracht en ghewelt
 Groote tyrannye sachmen daer aenueerde[n]
 Teggens Christum en zijn ghesalfde v[an] weerden,
 Jnt Consilium te Constans by eene ve[r]zel[t]
 Om dat Joannes Hus die waerheyt ha[d]de vertelt
 En Jheronimus, werden sy beyde verbrand[t]
 Haer aenhanghers hebben sy ter doot to[e] ghequelt,
 Veel menschen verworghende in Bemeland[t]
 Tvolck is ontallic (dat door der Prince[n] onuerstant)
 Sint die tijt, *den* doot hebben moeten smaken
 Erasmus moest vluchten door list vanden vyant,
 Kaerlstadt gheensins willende de waerheydt versaken
 Moest branden, want sy meendent soo t[e] maken
 Dat niemant die Waerheyt sou derren vermanen

Maer door goede Leeraers, daer men elck na siet haken
Wortse al om in gehaelt met Cruycen en vanen,
Hier toe verweckt Godt Caluinisten Luterianen,
Die voor dreyghen der Papisten niet en beuen,
Al hebben sy menich doen weenen bloedighe tranen,
Nochtans is de waerheyt onuernielt ghebleuen.

Al verworchde Coninck Fransoys met groote hoopen,
Die Waldensis broeder, moetwillich ongheschiet
Wijuen, Kinders, moestent met den doot becoopen,
Al waren sy diep in speloncken gecropen,
Sy werden verbrant, versmoort, door den roock verstickt,
Al heeft Carolus quintus Duytscher naty onuerschrickt
meenende te vernielen des Waerheydts beminders
Veel Vorsten die tegens hem waren verstrickt,
Nam hy gheuanghen, door zijn cloecke verwinders

Hy verdreef die Leeraers, op dat wijf en kinders,
Weder aen soude nemen des Paus inventie
Het scheen, hy dede de waerheyt veel hinders,
Veranderde tRegiment met diligentie,
Schoolmeesters cloecke geesten vol excellentie
Sy moesten al vluchten die de waerheydt beleden:
Maer Godt sant die waerheyt weder assistentie
Datse niet gheheel tonder mocht werden ghetreden
Sy sprang, terstont weer hervoeu bouen en beneden,
Al werden haer Voorstanders bespot en bekeuen,
Wat practijck den Sathan oyt heeft gaen verbreden
Nochtans is de Waerheyt onuernielt ghebleuen.

Die Louensche Sophisten hebben twee Augustijnen
Heer Ysbrant, Jan van woerden, en veel ander gedoot,
Die tlicht der Waerheydt clærlick lieten schijnen,
Daer sachmen die waerheyt noch niet verdwijnen,

Maer sy dringt al door, haer cracht is te groot,
Al heeft den Paus Luter dick verschrickt tis claer en bloot,
Melanthon, Bullingerus, met zijn vreesselicke ban
Al zijn veel Vorsten met hem verbonden wt noot,
Om die waerheyt te vernielen, daer en coemt niet van,
d'Engelsche Coningin Maria, cloeck als een man
Verworchde en vermoorde veel Predicanten
Tbleeck nochtans, dat sy die Waerheydt niet en verwan,
Al ontboot sy int Landt Priesters en Obseruanten,
Om tvolck des Paus leeringhe weer in te planten,
Maer twas al vergeefs, en moyt verloren
Van Meydenborch quamen oock stercke Giganten,
Meenende met cracht die Waerheydt, te versmooren
Al den Gheesteloosen hoop gaet hem seer verstooren
Dat die waerheyt triumpheert en werdt verheuen,
Al hebben sy tonnen met gouts gegeuen te voren

Nochtans is de waerheyt onuernielt ghebleuen.

Coninck Henrick nam voor een gruwelick concept,
met Keyser, Paus en Coninck, wijdt vermaert,
Ghroote Recreacie heeft hy daer in gheschept,
Dat, waer van die warheyt yet werden gerept,
Tselfde wilde hy wt roeyen met vier ende sweert,
Maer als Paulus wert hy haest gheworpen van t Peert,
Seer miraculoselick int ooghe gesteken.
Guyse onderstondt hem oock stoudt en onverueert,
Die waerheyt wt te roeyen door boose treken,
Paus, Bisschoppen, holpen hem, theeft claer ghebleken,
Een godlose groet hadden sy tsamen gegoten,
Ghelt en Guldens, sachmen by hem niet ghebreken
Menich duysent heeft hy wt dit leuen gestoten,
maer hy vercreech zijn loon en wert doorschoten.

Met Vendome, Maarschalck en andere meer,
Die waerheyt, al heeftet den Antechrist verdrotten,
Drijft op teghens stroom, na wille vanden Heer,
Door dese Predicatie, daer tvolck begeer
Naer loopt, en alle Papisterye wert verdreuen
Maer hoe sy ghemoort, ghebrant hebben op en neer,
Nochtens is de waerheyt onuernielt ghebleven.

Wat hebben sy al onredelicke Placcaten,
Gegeuen, en die tyranmelicken onderhouwen
Daer veel Duysenden tleuen om hebben ghelaten,
Maer siet wat heuet hem boosheyt mogen baten
Die waerheyt floreert by mannen en vrouwen,
d'Antwerpsche Marckgraef heeft in elcx aenschouwen,
Veel volcx ghemoort, met brant water en vier,
Die Deken van Ronse heeft in doots benouwen
menich hondert ghebrocht int Vlaemsche quartier
Die Kettermeesters int Lant so daer en hier,

Hebben ouer al ghebruyckt strenghe Justicie,
 Nu meenden sy noch door een listighe manier,
 Met cracht in te voeren die Spaensche Inquisicie,
 Het soude wesen der Bisschoppen officie
 Die waerheydt wt te royen met wortel en al,
 Maer den Adel merckende haer quade condicie,
 Hebben hem daer teghens ghestelt in een groot getal
 So dat voorhanden is Babylons val,
 In haer selfs ghegrauen Cuyt sietmense sneuen,
 Dus wat list sy gebruyckt hebben int aertsche dal
 Nochtans is de waerheydt onverniet ghebleuen.

PRINCE.

Segt vry in u Riemen, wilt niet meer royen,
 Ghy Princen die de waerheydt met cracht weder staet,
 Al ist v leet sy sal noch lustich bloyen,
 Als een Lelie onder de doornen groyen,
 Want sy heeft een onuerwinlicke toeueraet
 Wat heeft Grandtuelle met zjin subtijlen raet

Gevoordert, oft de Bisschoppen groot *van* virtuyt:
 Sy hebben al dertich, haer coopmanschap vergaet,
 Hadden sy noch maer een, so so waren sy vuyt.
 Neemt doch exempel, ghy Regeerders, tsoete gheluyt
 Der waerheyt, heeft niemant moghen in voorleden tijt
 Behinderen, ghy sultet ooch niet doen, wa[t] ghy besluyt,
 Hoe wel ghy veel van Trensche Concilium crijt,
 Hertoch Erick, A. M. Wie dat ghy zijt
 V vermoghen is al by den oppersten Heer beschreuen,
 Al hebby zijn Ledekens ghedaen groot[e] spijt
 Nochtans is de waerheyt onuernielt ghebleuen.

Tis de wille Gods, fecit Anno 1567

**Refereyn ghestelt wt een stuck ofte punct van B. Cornelis Sermoon,
nu onlanx ghepredickt**

Ay Duc d Albsche giricheyt wat hebby gebrouwen
 Jn dese Nederlantsche Landouw[en] seer abundant,
 Ba ia, heb ickt niet wel geseyt ghy mann[en] en vrouwen

Dat desen 10. penninck ons thoof sou doen clouwen
 En brengen ons alle de Geusen int Lant:
 Ja wat sullen wy doen goey lien: ick gheriecke brant
 Tis best dat hem elck met de Geuse keere:
 Wel es waer, sy zijn in een misverstant
 Maer wy sullen wel Accorderen in die Leere:
 Want sy houden den Coninck voor haren Heere,
 Al ist dat sy verfoyen de Babelsche Bruyt:
 Roept, Viue le Geus, en die Spaengiaerts vuyt.

Ey Spaeniaerts Spaengiaerts: ist nu niet wel gherooff,
 Dat ons Cappe wort geclooft, en moeten Geusen bedijen.
 Ja maer ba, wie sou dat hebben ghelooft,
 Dat de veranderinghe sou vallen ouer thoof,
 En dat so veel steden souden voor de Geusen strijen,
 Daerom ist sotheyt hem te verblijen:
 Want die vore licht, dickmael namaels schreyt.
 Och mogen ons baerden en cruynen groeyen in tijen
 Wat werdender Cappen op de haghe gheleyt.

Ey heeren van Brugghe ick hebt al wel gheseyt:
 Dus siet nu wel toe, en met tmeeste gheruyt,
 Roept, Viue le Geus, en die spaeniaerts vuyt.

Och ist met mij niet wel qualick geluckt
 Dat ick so veel gepreeckt hebbe teghen de Geusen:
 Ba ia, sy hebben eenen Boeck van mijn sermoonen gedruckt,
 Jck duchte het vel wert my noch of ghepluckt:
 Wy Gheestelicke verliesen al ooren en Neusen
 Ons vette kaken en sullen niet meer bleusen
 Dit doeT ghy, och Spaeniaerts boose gHeneratie.
 Wy die gherust waren als Reusen,
 Comen eylacen in grooter desolatie,
 Daerom och ghy Gheestelicke: hebby soo veel statie
 Als moet ghy verliesen den besten buyt,
 Roept Viue le Geus, en die Spaengiaerts vuyt.

Prince:
 Princelicke Heeren van Brugge niet om verelen
 So wy niet en spelen, die spaengiaerts wt die stadt

Ba zjyt dat seker, men sal ons alle kelen,
De kinders ghecken met ons, hoe can ickt helen,
Dat wy so betouert zjyn gheweest, en soo madt
Meenende dat den 10. penninck sulck eenen schadt,
Dlant soude consenteren sonder oproer groot:
Voorwaar tis de bede daer Midas om badt
Daer door hy hem seluen bracht inde doot
Dies raed ick voor tbeste in desen noot
Tot weluaert des Landts voor een besluyt,
Roept: Viue le Geus en die Spangiaerts vuyt.

Hier eyndt dat Geuse liedtboeck.

**Register deses Boecx, om lichtelick te vinden tgeene datmen begeert,
gemaect na de ordeninge vanden A,B,C.**

A

Aenhoort ghy Menschen seer vaeliant.	Fol. 10.
als wy aen die Rieuieren Oostwaerts saten.	fol. 25.
alsmen schreef duysent vijfhondert.	fol. 30
aenhoort ghy Nederlanden.	fol 102
antwerpen Rijck.	fol. 115.
ach Heere hoe moet ick claghen.	fol. 130.

B

Bisschoppen en Cardinalen.	fol. 125.
----------------------------	-----------

C

Coemt al ghy Geuskens hier omtrent.	fol. 52.
Christelijcke broeders hier benen.	fo. 129.

D

De Prins van Oraengien is te velde ghecomen.	fol. 8.
Ducdalue ben ick gheheeten.	fol. 49.

Den derthienden Mey, op Pinxterdach. fol 84.
Doen den Spaenschen Senacherib hoort. fol. 103.

E

Een Liet sal ick v singhen. fol. 63.
Eylacen ick mach wel claghen. fol. 69.
Een nieu liet so wil ick singhen. fol 94.
eylaes wy moghen wel clagen. fol. 11[3]

G

Ghy Christen allegare. fol. 18.
Ghy Burghers hoort al na mijn vermaen. fol. 25
Ghy hoenderen, enden, ende Duyuen fol. 42.

H

Hoe veel volcx O Paus Heer. fol 4
Heft op v hoort, steect op v ooren. fol. 6
Hoe seer sietmen nu dalen fol. 9.
Helpt nu v self, so hel v fol. 41.
hollandt Zeelant, ghy edel Prieel. fol. 44.
hoort toe ghy Menschen nu ter tijt. fol. 62.
hoort Mannen en Vrouwen. fol. 64.
hoort alle gaer, int openbaer. fol. 75.
hollant Zeelandt, wilt v nu bekeeren. fol. 92

Hollandt Zeelant, weest nu verblijt.	fol. 93.
hoe duyster is de Sonne.	fol. 117
hebdy niet ter missen gheweest.	fol. 122
hoort Paus ghy grooten antechrist.	fol. 131.

I

Jck hoep dat den tijt noch comen sal.	fol. 7.
Jck neme adieu, aen mijne Schaepkens al.	fol. 22
Jck wil te Landt wt rijden	fol. 68

K

Ke Maruille, Ke Diablos	fol. 5
-------------------------	--------

L

Laet ons nu alle vrolick wesen.	fol. 141.
---------------------------------	-----------

M

Madam van Parma die is gelegen.	15
Mijn Siel verblijdt haer inden heer.	28
Met recht mach ick wel suchten	fol: 55:
Maximilianus de Bossu.	fol 65.
Met Wilhelmus van Nassouwe	fol. 77
Maer wie wil hooren een nieu liedt	fol. 83

N

Nu heffen wy een nieu liedt aen Folio 125

O

Ontwaect ghy Christen alle fo: 12

Och wie sal mijn oghen nu ter tijdt. 17

O Werelt listich, lieflick in orboren	fol. 35
O Heere wilt v erbarmen.	fol. 41
O Radt van auontueren.	fol. 109
Och amsterdam, och amsterdam.	fol. 11[0]
O haegh lustich Prieel.	fol. 119.
O hollant en Zeelant cloeckmoedich.	fol. 134.

R

Ras seuen thien Prouencien.	fol. 54
-----------------------------	---------

S

Staet op antwaeckt nu al gemeen.	fol. 23
SIJt al verheucht wilt den	fol 58

T

Tsy v ghy afgodisten.	fol. 87
-----------------------	---------

V

Vermaledijt is de huer ende tijt.	fol. 3
Verheucht v nu, van vruecht ontspringt	fol 8[8]
Verheucht v ghy Nederlanden.	fol. 138

W

Waerom rasen die Geusen met hoochmoet.	fol. 1
Wilt met ons druck orboren.	fol. 20
Wt liefde siet, dicht ick dit Liet.	fol. 20
Wy Bander heeren in getal veel.	fol. 27
Wilhelmus van Nassouwe.	fol. 33.
Waer blijft ghy nu ghy boos gheslacht.	fol. 40.

[Wy Geuskens willen nu singhen]	fol. 45.
Wie wil hooren een nieu gesanck.	fol. 47.
Wie wil hooren een nieu Liet.	fol. 50.
Wie wil hooren een goet nieu liet.	fol 60.
Wie wil ons nu beclaghén	fol. 67.
Wie wil hooren een nieu liet.	fol. 72
Wat seytmen nu van Duckdalúe.	fol. 72.
Wilt met Processie nu altesamen.	fol. 73.
Wilt ghy Nederlanden.	fol. 78.
Wie wil hooren een nieu Liet.	fol. 80.
Wie wil hooren een droeuich liet.	fol. 81
Wie wil hooren een goet nieu liet.	fol. 86.
Wie wil hooren singhen.	fol. 91.
Wat nieus moet ick verclaren.	fol. 96.
Wy amsterdammers zijn ghelegghen.	fol. 100.
Wie wil hooren een nieu liet.	fol. 106.
Wilt nu vruecht bedrijuen.	fol. 107.
Waer sullen wy henen clijuen.	fol. 112.
Wat sullen wy aenstellen.	fol. 123.
Wy Moncken ende Papen.	fol. 124.
Waeckt op ghy Nederlanden.	fol. 139.
Wel op ghy Spaengiaerden.	fol. 142.

Eynde des Registers.